

မိုးကျော်သူ

အဆိုတော်မှောင်မိုက်စိုင်း

နို လုံ စိ ဖ် : ဆိ အ င် : ဂေ ဘ င် ကျ ဖ် :

ပထမပိုင်း

BURMESE
CLASSIC
COM

မိုးကျော်သူ

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း

BURMESE
CLASSIC
COM

(ပထမပိုင်း)

BURMESE
CLASSIC
com

သားရဲတောင်

သိုင်းလောကတွင် သိုင်းသမားအချင်းချင်း အစည်းအဝေးပွဲများ ကျင်းပခြင်း၊ သိုင်းပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပခြင်းနှင့် ဒေသဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ တင်မြှောက်ခြင်း၊ မဟာမိတ်ဖွဲ့ထားသော သိုင်းဂိုဏ်းများမှ အလှည့်ကျခေါင်းဆောင်များ ရွေးချယ်ခြင်း စသည့် အရေးပါသော အထိမ်းအမှတ်ပွဲကြီးများ ကျင်းပလေ့ရှိသည်မှာ ထုံးထမ်းအစဉ်အလာတစ်ခုပင်မရှိခဲ့လေသည်။

အထူးသဖြင့်...

အဖြူရောင်သိုင်းလောကသားများက အများအကျိုး၊ သိုင်းလောကအကျိုး သည်ပိုးဆောင်ရွက်ရာတွင် အင်အားနိုင်မာတောင့်တင်းပြီး ထိရောက်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်စေခြင်းငှာ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း မဟာမိတ်ဖွဲ့တတ်ကြပေသည်။

၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများ၊ သိုင်းဂိုဏ်းများ ပေါင်းစည်းကာ မဟာမိတ်အဖွဲ့ ထူထောင်ခြင်းများသာလျှင် လူသိများ ထင်ရှားပြီး အနက်ရောင်သိုင်းသမားများ၊ ဒုစရိုက်သမားများ၊ အမှောင်လမ်းမှလူများက အချင်းချင်း စည်းလုံးကာ မဟာမိတ်ဖွဲ့ခြင်းမှာ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ အလွန်ရှားပါးသော ကိစ္စရပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင်...

လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ခန့်မှစပြီး အမှောင်လောကသားများ စုပေါင်း၍ မဟာမိတ်အဖွဲ့ကြီး ထူထောင်ခဲ့ကြောင်း သိုင်းလောက၌ သတင်းကြီးခဲ့လေသည်။

အနက်ရောင်သိုင်းသမားများ၊ ဒုစရိုက်သမားများ၊ အမှောင်လောကသားများ စုစည်းကာ မဟာမိတ်အဖွဲ့ကြီး ထူထောင်နိုင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သူမှာ 'မရဏမိစ္ဆာချူရှင်း' ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်မှာပင် ရှောင်လင်ကျောင်းထိုင်၊ ဂူတန်ဂိုဏ်းချုပ် အစရှိသော သိုင်းလောက ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီးများနှင့် ပခုံးချင်းယှဉ်နိုင်အောင်ပင် သိုင်းပညာထက်မြက်ခဲ့သည့် ပါရမီရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းလောကတွင် ပြောစရာမရှိအောင် ထူးချွန်သော မရဏမိစ္ဆာချူရှင်းသည် အကျင့်စာရိတ္တဘက်တွင်ကား ဩချရလောက်အောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ၊ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသူ၊ တဇွတ်ထိုး၊ တဇောက်ကန်း ဖြစ်လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၇

ချူရှင်းက လူသတ်၊ ဓားပြတိုက် မကောင်းမှုမှန်သမျှ ကျူးလွန်ဖို့ ဝန်မလေးသူ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မရဏမိစ္ဆာဘွဲ့ထူး ရရှိခဲ့ပြီး အမှောင်လောကသား အချင်းချင်းကပင်လျှင် ချူရှင်းဆိုလျှင် ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့နေခဲ့ကြလေသည်။

မကောင်းမှုမှန်သမျှ အကုန်လုပ်ဖို့ ဝန်မလေးသည့် ချူရှင်းတွင် ကောင်းကွက်ဟူ၍ မိန်းမကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိခြင်း၊ မိန်းမရှုပ်၊ မိန်းမပွေမှု မရှိခြင်းသာလျှင် ပြောစရာရှိလေသည်။

မရဏမိစ္ဆာချူရှင်းသည် အမှောင်လောကမှ နာမည်ကြီးနေသူများအား လိုက်လံယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ယူခဲ့ပြီးနောက် အဖြူရောင်သိုင်းသမားများကို အတုယူကာ အမှောင်လောကသားများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော မဟာမိတ်အဖွဲ့ကြီးတစ်ခု ထူထောင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။

ချူရှင်း၏အရှိန်အဝါဖြင့် အမှောင်လောက၌ ရပ်တည်နေသည့် နာမည်သတင်းကြီးသူများကို ဖိတ်ခေါ်ကာ သားရဲတောင်ပေါ်၌ အစည်းအဝေးပွဲကြီးတစ်ခု ကျင်းပခဲ့လေသည်။

အမှောင်လောက ထိပ်သီးများ၏ အစည်းအဝေးပွဲသည် သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ခုပမာလည်း ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အမှောင်ထိပ်သီးများသည် သူတို့၏ထက်မြက်သော သိုင်းပညာရပ်များ ထုတ်ဖော်ကာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ကြောက်

၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ခမန်းလိလိ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သုံးရက် သုံးညတိုင်တိုင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် မရဏမိစ္ဆာချူရှင်းက ပြိုင်ဘက်အားလုံးကို အနိုင်ယူကာ အမှောင် လောက၏ခေါင်းဆောင် 'အမှောင်ရာဇာ'ဘွဲ့ထူးကို ထိုက်ထိုက်တန် တန် ရရှိခဲ့လေသည်။

အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူး ရရှိပြီးနောက် အမှောင်လောကသား အားလုံးက မရဏမိစ္ဆာချူရှင်း၏အမိန့်ကို နာခံခဲ့ရတော့သည်။

သားရဲတောင် သဘောတူညီချက်အရ ချူရှင်းသည် 'အမှောင်လောကခေါင်းဆောင်'၊ 'အမှောင်ထိပ်သီး'၊ 'အမှောင်ရာဇာ' အဖြစ် အမှောင်လောကတစ်ခုလုံးကို ငါးနှစ်တိတိ ခေါင်းဆောင်ခွင့် ရရှိခဲ့လေသည်။

ငါးနှစ်ပြည့်လျှင် သားရဲတောင်၌ ပြိုင်ပွဲများ ပြန်လည် ကျင်း ပကာ 'အမှောင်ရာဇာ'ဘွဲ့ထူး ပိုင်ရှင်အသစ်ကို ရွေးချယ်ရမည် ဖြစ် လေသည်။

ပထမ ငါးနှစ်တွင် အကြီးအကဲခေါင်းဆောင် တာဝန်ယူခဲ့ သော မရဏမိစ္ဆာချူရှင်းသည်လည်း ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပြီး သူ၏ရာ ထူးကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ခွင့် ရှိလေသည်။

ချူရှင်းအား မည်သူမျှ မယှဉ်နိုင်ပါက ချူရှင်းကပင် အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို နောက်ငါးနှစ် ဆက်ခံပြီး အမှောင်လောက ကို အုပ်ချုပ်နိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၉

ချူရှင်း စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အဖြူရောင်သိုင်း သမားများ၏ သိုင်းလောက မဟာမိတ်အဖွဲ့ကြီးနှင့် အလားသဏ္ဌာန် တူသော အမှောင်အစည်းအရုံး အဖွဲ့ကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ချူရှင်းကပင် မရဏမိစ္ဆာဘွဲ့ထူးအပြင် အမှောင်လောက ခေါင်းဆောင် အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်...

အမှောင်လောကခေါင်းဆောင်၊ အမှောင်ရာဇာ သက်တမ်း ငါးနှစ်ပြည့်ကာ စည်းကမ်းအတိုင်း ဒုတိယ ငါးနှစ်အတွက် ခေါင်း ဆောင်ရွေးချယ်ပွဲ ကျင်းပရန် လပိုင်းမျှ အံ့လိုတွင် မရဏမိစ္ဆာချူရှင်း သည် အစအနရှာမရအောင် ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့လေ တော့သည်။

◆ ◆ ◆

မရဏမိစ္ဆာချူရှင်း ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းကြောင့် အမှောင် လောက မဟာမိတ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အသစ် တင်မြှောက်ရန် အချိန် ကျရောက်လာသောအခါ အခက်ကြုံခဲ့ကြရလေသည်။

ချူရှင်းကို လုံးဝရှာမရသည့် နောက်ဆုံး ချူရှင်း၏နေရာ၌ ယာယီခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြင့် အစားထိုးရန် အမှောင်လောကထိပ် သီးပိုင်းက ညှိနှိုင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြလေသည်။

၁၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သို့ဖြင့် အများသဘောဆန္ဒအရ 'ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမား' ရှိရူးအား ယာယီခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ရှိရူးသည် အမှောင်လောက မဟာမိတ်အဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ငါးနှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုငါးနှစ်ပြည့်လျှင် ဖြစ်စေ၊ ငါးနှစ်အတွင်း၌ ဖြစ်စေ 'ချူရှင်း' ပြန်လည် ထွက်ပေါ်လာခဲ့လျှင် ခေါင်းဆောင်ရာထူးအတွက် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ခြွင်းချက်အဖြစ် ချူရှင်း ထွက်ပေါ်မလာနိုင်တော့ဟု ယုံကြည်ရပြီဆိုလျှင် ခေါင်းဆောင်ရာထူး ရွေးချယ်ပွဲကို ရှိရူးက စီစဉ်ကျင်းပပေးရမည် ဖြစ်လေသည်။

လောလောဆယ်၌မူ မရဏမိစ္ဆာချူရှင်း ပျောက်ဆုံးနေပြီး ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိရူးက အမှောင်လောက မဟာမိတ်အဖွဲ့ကြီးကို တာဝန်ယူထားရပြီး ရှိရူးက ယာယီခေါင်းဆောင်အဖြစ်မှ အများရွေးချယ်တင်မြှောက်သည့် တကယ့် ခေါင်းဆောင်အစစ် ဖြစ်လာနိုင်ရန် သားရဲတောင်သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး ကျင်းပရန် လျှို့ဝှက်စီစဉ်နေလေတော့သည်။

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၁

အဖြူရောင်သဘောထား

ရှောင်လင်ကျောင်း...

သိုင်းလောက၏အထင်ကရ ရှောင်လင်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သိုင်းလောက ထိပ်သီးများ လျှို့ဝှက်စွာ ရောက်ရှိလာကြကာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ အထူးသီးသန့်အခန်း၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနေကြလေသည်။

ရှောင်လင်ကျောင်းသို့ ရောက်လာကြသည့် သိုင်းထိပ်သီးများကား ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်၊ ဂူတန်ဂိုဏ်းချုပ်၊ ဝါဆန်းဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ငိုမိဂိုဏ်းချုပ်တို့ ဖြစ်လေသည်။

ထိပ်သီးဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ ယခုလို စုရုံးရောက်ရှိလာကြသည်မှာ သားရဲတောင်၌ မကြာမီ ကျင်းပတော့မည်ဟု သတင်းထွက်နေသည့် အမှောင်ရာဇာ ရွေးချယ်ပွဲကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်လေသည်။

၁၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မကောင်းမှုမှန်သမျှကို ပြုလုပ်ရန် ဝန်မလေးသော အမှောင်လောကသားများ စုစည်းစည်း ရှိနေကြသည်မှာ သိုင်းလောကအတွက် အန္တရာယ်တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့်...

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများ စုစည်းကာ သားရဲတောင်သို့ ချီတက်ပြီး အမှောင်လောကသားများအား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းသင့်မသင့် ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်များ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်များက မိမိတို့၏သဘောထားခံယူချက်နှင့် အယူအဆများတင်ပြကာ အကျိတ်အနယ် ဆွေးနွေးကြခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ ဆွေးနွေးကြသင်း သားရဲတောင်ကို ချေမှုန်းမည်ဆိုပါက သိုင်းလောက၌ ရာဇဝင်တင်လောက်အောင် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲကြီး ပေါ်ပေါက်လာမည် ဖြစ်ပြီး နှစ်ဘက်စလုံး ထိခိုက်ကျဆုံးကာ သွေးချောင်းစီးလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလာလေသည်။

တိုက်ပွဲများသည် သားရဲတောင်၌ပင် အဆုံးသတ်သွားမည် မဟုတ်ဘဲ သိုင်းလောက တန်တလျားသို့ ကူးစက်ပျံ့နှံ့ကာ နောက်ဆုံး သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားမည့် အန္တရာယ် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ကြောင်းလည်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိကြလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၃

အမှောင်လောကသားများအား ဆုံးမနှိမ်နင်းလိုသည့်တိုင်အောင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးရလဒ်များကြောင့် သားရဲတောင်အား တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုရန် အားလုံး သဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများသည် အများအကျိုး မျှော်ကိုးကာ အမှောင်လောကသားများအား ဆုံးမနှိမ်မည့် အခွင့်အရေးတစ်ခုကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခံကာ စိတ်မသက်မသာဖြင့် ရှောင်လင့်ကျောင်းမှ အသီးသီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြတော့သည်။

အဖြူရောင်ထိပ်သီးသိုင်းဂိုဏ်းကြီးများက လှစ်လျူရှုထားလိုက်ကြသဖြင့် သားရဲတောင်ပြိုင်ပွဲ ပေါ်ပေါက်လာရန် သေချာသလောက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၁၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ခွန်လွန်တောင်...။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်သည် ခွန်လွန်ဂိုဏ်း တည်ရှိသည့် ခွန်လွန်
တောင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့်အတူ တာဝန်တစ်ခု ပါလာသည်။

ရှောင် လင်ကျောင်း၌ ဂိုဏ်းချုပ်များ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပြီး
နောက် သားရဲ တောင်ပြိုင်ပွဲကို လျစ်လျူရှုထားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
ကြလေသည်။

သို့တိုင်...

လုံးဝလျစ်လျူရှုထားခြင်းမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။

သားရဲတောင်ပြိုင်ပွဲသို့ လျှို့ဝှက်စွာ သွားရောက်စောင့်
ကြည့်လေ့လာရန် ယုံကြည်စိတ်ချရသူတစ်ယောက်ကို တာဝန်ပေး
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုတာဝန်ကို ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က အကောင်အထည်ဖော်
ရမည် ဖြစ်လေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်သည် ခွန်လွန်တောင်သို့ ပြန်လည်ရောက်
ရှိလာသည်နှင့် သားဖြစ်သူကြည်စွမ်းအား ခေါ်ယူလိုက်လေသည်။

ကြည်စွမ်းသည် ကလေးတစ်ယောက်အဖေ ဖြစ်သည်။

ဖခင်ထံမှ သိုင်းပညာအမွေ ရရှိထားသော်လည်း အိမ်
ထောင်မြဲလိုက်သဖြင့် ဂိုဏ်းမှ ထုတ်ပယ်ထားခြင်း ခံရသူ ဖြစ်လေ
သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၅

ကြည်စွမ်းသည် ခွန်လွန်တောင်မှ ထွက်သွားကာ မြို့က
လေးတစ်မြို့တွင် ဇနီးသည်နှင့်အတူ ကုန်ရောင်းကုန်ထမ်းလုပ်ကာ
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုယင်း အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခဲ့သည်မှာ
သားကလေးတစ်ယောက် ရရှိသည်အထိ ဖြစ်လေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က အရေးကြီးသော ကိစ္စရှိ၍ လာရောက်
ရန် ခေါ်လိုက်လျှင် ကြည်စွမ်း ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က ကြည်စွမ်းနှင့် သီးသန့်တွေ့ဆုံလိုက်
လေသည်။

စာဖတ်ခန်းထဲ၌ သားအဖနှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ထိုင်နေကြသော်လည်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ရှိနေ၏။

အတော်ကလေးကြာမှ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် သက်ပြင်းချကာ
စကားစလိုက်လေသည်။

“ငါ့သား၊ မင်းက ခွန်လွန်တောင်မှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာ
ခဲ့ပြီး ခွန်လွန်ပညာရပ်တွေကို သင်ယူခဲ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့
တာကြောင့် ခုချိန်မှာ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းကို ပြန်ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ အချိန်ကျပြီ
ကွဲ့”

ကြည်စွမ်း ဦးညွတ်လိုက်လေသည်။

“ခွန်လွန်တောင်ကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ခွင့်ရမယ်ဆိုယင် ကျွန်
တော်ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်ရမှာပါ ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုဆောင်
ရွက်ရမယ်ဆိုတာ အမိန့်ရှိပါစင်ဗျာ”

၁၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

“မင်းထမ်းဆောင်ရမယ့် တာဝန်က အန္တရာယ်များမယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းဘက်က ငြင်းပယ်လို့လဲ ဖေဖေ အပြစ်တင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ကြည်စွမ်းက တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော် ဘယ်လိုတာဝန်မျိုးပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ကျေပြန်အောင် ထမ်းဆောင်သွားမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ် ဖေဖေ”

ဖခင်ကြီးသည် အခက်အခဲ တစ်ခုခု ရှိနေ၍ မိမိကို ခေါ်ကာ တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ထားလေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

“ထမ်းဆောင်ရမယ့် တာဝန်က အရေးကြီးတော့ ယုံကြည်စိတ်ချရမယ့်အပြင် သိုင်းပညာတော်တဲ့ လူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတော့ သားကိုပဲ ဖေဖေရွေးချယ်လိုက်ရတာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုတာဝန်မျိုး ထမ်းဆောင်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပါလား ဖေဖေ”

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် သက်ပြင်းချလိုက်ပြန်လေသည်။

“အင်မတန် အန္တရာယ်များတဲ့ သားရဲတောင်ကို သွားဖို့ပါပဲ သားရယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၇

“ဪ”

ကြည်စွမ်း ဝိုင်းသွားလေသည်။

အမှောင်လောကသားများ ကြီးစိုးနေသည့် သားရဲတောင်သည် နာမည်နှင့်လိုက်သော တကယ့် သားရဲတွင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတော့သည်။

သားရဲတောင်၌ မကြာမီ အမှောင်လောကသားများ၏ ခေါင်းဆောင်ရွေးပွဲအတွက် သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပလိမ့်မည်ဟု သတင်းများ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို ကြည်စွမ်း သတင်းကြားထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

“ငါ့သားက အမှောင်လောကသားတစ်ယောက်အသွင် ဟန်ဆောင်ပြီး သွားရမယ်၊ တစ်ယောက်ထဲ သွားတာထက် ဇနီးနဲ့ သားကိုပါ ခေါ်သွားတာ ပိုကောင်းမယ်”

“ဗျာ”

ဖခင်ကြီး၏စကားကြောင့် ကြည်စွမ်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

“ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ သွားတာက ပိုမကောင်းဘူးလား ဖေဖေ”

“အမှန်အတိုင်းဆိုရင်တော့ တစ်ယောက်ထဲ သွားတာက လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားလို့ရတယ်၊ အန္တရာယ်ရှိခဲ့ယင်လည်း

၁၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ရုန်းထွက်ဖို့ လွယ်တယ်၊ မိသားစုနဲ့က သိပ်မလွယ်လှဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ”

“သားကို မိသားစုနဲ့ သွားခိုင်းတာက ဟကယ့် သားရဲတွေ
ထဲကို ဝင်ရမှာဆိုတော့ သိုင်းလောကသားတစ်ယောက် ရောက်လာ
တာနဲ့ အမှောင်လောကသားတွေ ချက်ခြင်း သိသွားကြမှာ၊ သူတို့ကို
ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားလို့ မရဘူး”

ကြည်စွမ်းသည် ဖခင်ကြီး၏စကား မှန်ကန်ကြောင်း နား
လည်ထားလေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် စကားဆက်လိုက်သည်။

“မိသားစုနဲ့သွားယင် တစ်ယောက်ထဲသွားတာလောက် ဂရု
စိုက်နေကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကလေးလည်း ပါတယ်ဆိုတော့ အမှု
မဲ့အမှတ်မဲ့ နေကြလိမ့်မယ်၊ ငါ့သား ဂိုဏ်း လှုပ်ရှားနိုင်တာပေါ့”

ကြည်စွမ်းက...

“ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ၊ ကျွန်တော့်ဇနီးသည်နဲ့ ကလေးကိုပါ
ခေါ်သွားပါ့မယ်၊ သားရဲတောင်ကို ရောက်ယင် ကျွန်တော် ဘယ်လို
ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတာ အဓိကရှိပါဦး”

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

“သားရဲတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲကို စောင့်ကြည့်ဖို့ပါ၊ အမှောင်
ထိပ်သီးတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှု၊ သိုင်းပညာနဲ့ သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို
သိနိုင်သမျှ သိရအောင် စုံစမ်းရမယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၉

ကြည်စွမ်းသည် အရိပ်ပြ အကောင်ထင်သူ ဖြစ်လေသည်။

သားရဲတောင်၌ မည်သို့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရမည်ကို နား
လည်သွားလေသည်။

“စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ သားရဲတောင်က အစိုးတန်သတင်းတွေ
ယူပြီး ကျွန်တော်ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ်”

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်သည် သားဖြစ်သူကို ကြည့်ပြီး ကျေနပ်
သွားလေသည်။

သူ့တွင် အားကိုးအားထား ပြုရမည့် သားတစ်ယောက်
ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

“ငါ့သား ဘေးမသီ ရန်မခ ပြန်ရောက်လာနိုင်ပါစေလို့ ဆု
တောင်းလိုက်ပါတယ်ကွယ်”

ဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးလိုက်လေတော့သည်။

ကြည်စွမ်းသည် ဖခင်ကြီးကို နှုတ်ဆက်ကာ ခွန်လွန်တောင်
မှ ပြန်သွားလေသည်။

ထို့နောက်...

ဇနီးနှင့် သားဖြစ်သူကို ခေါ်ကာ သားရဲတောင်သို့ ခရီးထွက်
ရန် ပြင်ဆင်လိုက်လေတော့သည်။

၂၀ ❖ မိုးကျော်သူ

အကြံသမား

ညဉ့်နက်ပြီ ဖြစ်သည်။

မြို့ကလေးမှာ တိတ်ဆိတ်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခု
သော အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်၌မူ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်လျက် ရှိနေ
သေး၏။

ထိုအိမ်ကြီး၌ ဦးတင်းနေထိုင်ကြသူများသည် တစ်စုံတစ်ခု
သော အကြောင်းဖြင့် ညဉ့်နက်သန်းကောင် အချိန် ရောက်သည့်တိုင်
အောင် အိပ်စက်ခြင်း မပြုနိုင်ကြသေးပုံ ရှိလေသည်။

မှန်ပေသည်။

အိမ်ကြီးအတွင်းရှိ မီးလင်းနေသော အခန်းတစ်ခု၌ လူသုံး
ယောက် ရှိနေပါသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၂၁

ထိုလူသုံးယောက်ကိုသာ တစ်စုံတစ်ယောက် တွေ့မြင်သွား
မည်ဆိုပါလျှင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကာ ချက်ခြင်းမူးမေ့လဲကျသွား
လိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူ
များဟု သတင်းကြီးနေသည့် အမှောင်လောက ထိပ်သီးသိုင်းသမား
ကြီးများ ဖြစ်လေသည်။

သုံးယောက်သား စားပွဲတစ်လုံး၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြ၏။

ထိုလူသုံးယောက်အနက် ခန္ဓာကိုယ်ပိန်ပိန်ပါးပါး ခက်ထန်
ကြမ်းတမ်းသော မျက်နှာရှိပြီး ဝတ်ရုံနက်ကြီး လွှမ်းခြုံထားသူမှာ
အမှောင်လောက၌ နာမည်အကြီးဆုံး 'ပထဝီစွမ်းအားရှင်' ရှိဂူ ဖြစ်
လေသည်။

ရှိဂူ၏ဝဲဘက်၌ ထိုင်နေသာမှာ 'ငရဲပျော်ကြီး' ဟူသော ဘွဲ့
ထူးရဲဟာလွေ ဖြစ်သည်။

ယာဘက်၌ ထိုင်နေသူမှာမူ လူနှင့် မတူဘဲ ဓားတစ်ချောင်း
နှင့် တူသူ ဖြစ်သည်။

သူ့အမည်မှာ သွေးဓားဘွန်ချောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘွန်ချောင်းနှင့် ဟာလွေတို့သည် အလွန်ရက်စက်ကြမ်း
ကြုတ်သူများ ဖြစ်ကြသကဲ့သို့ သူတို့၏လက်ချက်ကြောင့် သေဆုံး
သွားရသူ မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူတို့၏လက်များသည် သွေးများ စွန်းထင်းပေကျနေပြီး

၂၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း သွေးညှိနဲ့ စွဲကပ်နေပါတော့သည်။

အမှောင်ထိပ်သီး သိုင်းသမားကြီးသုံးယောက် ယခုကဲ့သို့ ညဉ့်နက်သန်ခေါင် တွေ့ဆုံနေကြသည်မှာ မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း။

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိုဝူးက ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်သည်။

ဟာလွေနှင့် ဘွန်ချောင်းတို့နှစ်ဦးကို ဝေ့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်က သားရဲတောင်မှာ ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် အဓိပတိရာထူးဖြစ်တဲ့ ‘အမှောင်ရာဇာ’ရာထူးကို လက်လွှတ်လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခုချိန်မှာ ‘အမှောင်ရာဇာ’ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ လူတွေကို အများက ခန့်မှန်းထားကြတဲ့အထဲမှာ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်လည်း ပါဝင်နေတယ်”

ဟာလွေက...

“ဆရာကြီး ရှိနေမှာတော့ ကျုပ်က စိတ်မကူးသေးပါဘူးဗျာ”

ဘွန်ချောင်းကလည်း...

“ကျုပ်လည်း အတူတူပဲ”

ဟု ပြောကြလေသည်။

ရှိုဝူး ကျေနပ်သွားလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၂၃

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကို ကျုပ်ယုံကြည်ပါတယ်၊ အားလည်း အားကိုးပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ခုလိုခေါ်ပြီး တိုင်ပင်တာပါပဲ”
ဘွန်ချောင်းက...

“ဆရာကြီးက အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို သိမ်းပိုက်တဲ့အခါ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ဆရာကြီးဘက်က ထောက်ခံစေချင်တာ မဟုတ်လားဗျာ”

ဟာလွေက...

“ကျုပ်တို့ဟာ ဆရာကြီးနဲ့ လက်တွဲခဲ့တဲ့ အစဉ်အလာ ရှိခဲ့တာပဲဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို ယုံကြည်စိတ်ချစမ်းပါ”

ရှိုဝူး ကျေနပ်သွားလေသည်။

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ဟာ တကယ့်ကို အားကိုးရတဲ့ လူတွေပါပဲ၊ အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို လိုချင်မက်မောတဲ့လူ ဘယ်လောက်များပါစေ၊ ကျုပ်အမှုထမ်းပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကို ကျုပ်တိုင်ပင်ချင်တာက ‘ချူရှင်း’နဲ့ ပတ်သက်လို့ပါ”

ချူရှင်းဆိုသောအမည်ကြောင့် ဘွန်ချောင်းနှင့် ဟာလွေတို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ချူရှင်း...

ချူရှင်းသည် ‘အမှောင်ရာဇာ’၊ ‘အမှောင်လောက၏အဓိပတိ’၊ ‘အမှောင်လောက အရှင်သခင်’ ဖြစ်လေသည်။

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများသာမက အမှောင်လောက

၂၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သားများပါ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ရသူ ဖြစ်သည်။

ဘွန်ချောင်းက...

“ချူရှင်း ထွက်သွားပြီး ပျောက်ဆုံးသွားတာ ကြာခဲ့ပြီ၊ သေတယ် ရှင်တယ် မသိရဘူး၊ လုံးဝကို ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တာ”

ဟာလေက...

“အတော်ကြာသွားပြီဆိုတော့ သူသေသွားလောက်ပါပြီ၊ သူ့တပည့်ငါးယောက်၊ သူတို့ဆရာ ဘယ်ရောက်သွားတယ်၊ ဘာဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မသိကြဘူး”

ဘွန်ချောင်း ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ချူရှင်း အားထားတဲ့ တပည့်ငါးယောက် ရှိတယ်၊ သူတို့တောင် ချူရှင်း ဘယ်ရောက်သွားတယ်ဆိုတာ မသိကြဘူး”

ရှိုဂူး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အခြေအနေအရ ချူရှင်း သေသွားလောက်ပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သည်ကိစ္စဟာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မရှိသေးတော့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ဘဝင်မကျ ဖြစ်မိတယ်”

ချူရှင်းသာ အသက်ရှင်သန်နေသေးသည်ဆိုပါလျှင် အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ ထူးရယူမည့် ရှိုဂူးအတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့် ရှိုဂူးက စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဟာလေ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၂၅

တို့ နားလည်လိုက်ကြလေသည်။

ရှိုဂူးက...

“ချူရှင်းအကြောင်းကို ကျုပ်ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိချင်တာကြောင့် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးကြမယ်ဆိုယင် ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်လို့ ဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟာလေ ပြုံးလိုက်သည်။

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်လူတွေကို စုံစမ်းခိုင်းလိုက်ပါမယ်”

ဘွန်ချောင်းက...

“ကျုပ်လူတွေကလည်း ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိကြပါတယ်၊ သူတို့ကို အားစိုက်ခိုင်းလိုက်ယင် မကြာခင် သတင်းရလာမှာပါ”
သူတို့နှစ်ယောက် လိုလိုလားလား ပြောလိုက်ကြသဖြင့် ရှိုဂူး ကျေနပ်သွားလေသည်။

“ချူရှင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုသတင်းမျိုးရသည်ဖြစ်စေ၊ ကျုပ်ဆီကို ချက်ခြင်း အကြောင်းကြားစေချင်တယ်”

“စိတ်ချပါဗျာ”

ဘွန်ချောင်းတို့ ကတိပေးလိုက်ကြလေသည်။

ရှိုဂူးက...

“သားရဲတောင်ကိစ္စ ပြီးသွားလို့ အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ ထူးကို ကျုပ်သိမ်းပိုက်ပြီးပြီဆိုတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် မနစ်နာစေရဘူးလို့ ကျုပ်ကတိပေးတယ်”

၂၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ဘွန်ချောင်းက...

“ကျုပ်တို့ကလည်း ဆရာကြီးနဲ့ လက်တွဲပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားရမှာကို ကျေနပ်ပါတယ်ဗျာ”

ဟာလွေကလည်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်လေသည်။

သုံးယောက်သား လက်တွဲကာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဆိုလျှင် အမှောင်လောကကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

ရှိခူး ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

ချူရှင်း၏သတင်းကို မကြာမီ ကြားရပြီး ချူရှင်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

ချူရှင်း ပျောက်ဆုံးနေသော်လည်း တစ်နေရာရာ၌ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထို့အပြင်...

ဘွန်ချောင်းနှင့် ဟာလွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်လိုက်ခြင်းက အောင်မြင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်ပြီး အမှောင်လောကကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ရန် သေချာသွားပြီဖြစ်ရာ ရှိခူး အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၂၇

ချူရှင်း...

တစ်ချိန်က အမှောင်လောက အဓိပတိ၊ အမှောင်လောကဘုရင် ဖြစ်ခဲ့သော ချူရှင်း ပျောက်ဆုံးနေ၏။

ချူရှင်း အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးပါသလော။

အသက်ရှင်နေသေးသည်ဆိုလျှင် မည်သည့်နေရာ၌ ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် အမှောင်လောကအတွက် အလွန်ပဟောဦဆန်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

၂၈ ❖ မိုးကျော်သူ

တကွဲတပြား

အရက်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်...

အနီရောင်ဝတ်ထားသူတစ်ဦးက ဆိုင်အပေါက်ဝကို မျက်နှာမူထားသော စားပွဲတစ်လုံး၌ တစ်ယောက်ထဲထိုင်ကာ အရက်သောက်နေ၏။

ထိုလူ၏မျက်လုံးများက ဆိုင်တံခါးပေါက်ဆီသို့လည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်းကောင်း ကျိုးကန်းတောင်မှောက်အကဲခတ်နေပြီး ဂဏာမငြိမ်ဖြစ်နေကြောင်း သူ့အား သတိပြုကြည့်က တွေ့ရမည် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် တစုံတခုသော အန္တရာယ်ကို တွေးတောကြောက်လန့်နေပုံရကြောင်းလည်း ထင်ရှားလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၂၉

ထိုလူက ဘာကို စိုးရွံ့ထိတ်လန့်နေပါသနည်း။

ရုတ်တရက်...

“ခြင်..ခြင်..ခြင်”

ဆိုင်အပြင်ဘက်မှ ချိုလွင်သာယာသော ခြုံသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ခြုံသံက ချိုလွင်ကာ သာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

သို့သော်...

ခြုံသံကို ကြားရသည်နှင့် ဆိုင်ထဲ၌ စားသောက်နေကြသူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ဆက်လက်စားသောက်ခြင်း မပြုကြတော့ဘဲ ဆိုင်ထဲမှ အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြတော့သည်။

ထူးခြားသော အခြေအနေတစ်ရပ် ရုတ်ခြည်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

အနီရောင်ဝတ်ထားသူ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

အခြေအနေ မဟန်မှန်း သိ၍ သူလည်း ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သို့သော် နောက်ကျနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်ထဲသို့ လူတစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာလေသည်။

ထိုလူမှာ အရပ်ရှည်သူဖြစ်ပြီး ခါး၌ ဓားရှည်တစ်လက် ချိတ်

၃၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ဆွဲထား၏။

ဓားရိုး၌လည်းကောင်း၊ ဓားအိမ်ပေါ်၌လည်းကောင်း ခြူးကလေးများ တပ်ဆင်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလူ လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း ခြူးသံ တခြင်ခြင်မြည်ကာ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် အနီရောင်ဝတ်ထားသူနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

အနီရောင်ဝတ်ထားသူကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်းက မီးဘီလူး ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အနီရောင်ဝတ်ထားသူက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်၏။

ထိုလူက...

“မီးဘီလူး၊ မင်းတို့ဆရာ ချူရှင်းက အမှောင်လောကဘုရင် ဖြစ်ခဲ့တုန်းက မင်းတို့ ထင်တိုင်းကျခဲ့တာတွေကို လူတွေက မေ့သွားမယ်များ ထင်နေသလား”

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

အနီရောင်ဝတ်ထားသူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထိုလူက...

“မင်း သည်မြို့ထဲကို ဝင်လာတာ ကံဆိုးသွားပြီကွာ၊ ကဲ.. မင်းရဲ့ဓားကို ထုတ်လိုက်စမ်း”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၃၁

အနီရောင်ဝတ်ထားသူက ခါးမှ ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ဓားထုတ်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် လျှပ်တပြက် ဝေ့ယမ်း ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

လက်ဦးမှုယူကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင်...

တစ်တက်လူ၏ လှုပ်ရှားမှုက ပိုပြီး လျင်မြန်နေပါတော့သည်။

“ခြွင်း..ခြွင်း”

ခြူးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး သူ၏ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝင်းလက်သော ဓားရောင်များ ထွက်ပေါ်လာပြီး...

“ခြွမ်း”

ဓားနှစ်ဘက် ပြင်းထန်စွာ ထိတွေ့မိလိုက်ပြီး အနီရောင်ဝတ်ထားသူ၏လက်ထဲမှ ဓားမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

“ဟာ”

အနီရောင်ဝတ်ထားသူ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

ခြူးကလေးများ တပ်ဆင်ထားသည့် ဓားပိုင်ရှင် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“မီးဘီလူး၊ မင်း ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါဘူးကွာ”

၃၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ရှေ့တိုးပြီး မီးဘီလူး၏ရင်ဝကို ဓားဖြင့် ထိုးသွင်းရန် ဟန်ပြင်
လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ငှစ်”

လေတိုးသံသဲ့သဲ့နှင့်အတူ လက်နက်ပုန်းလေးတစ်ခု ပစ်လွင့်
လာပြီး ထိုလူ၏နောက်ကျောသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

ထိုလူ ရင်ထိတ်သွား၏။

ချာခနဲလှည့်ကာ ဓားဝေယမ်းပြီး ခုခံကာကွယ်လိုက်လေ
သည်။

“ခြင်”

သူ၏ဓားက ပစ်လွင့်လာသော လက်နက်ပုန်းလေးကို ရိုက်
ထုတ်ပစ်နိုင်လိုက်လေသည်။

သို့သော်...

အနီရောင်ဝတ်ထားသူကလည်း အခွင့်အရေးကို လက်
လွှတ်မခံဘဲ လျှပ်တပြက် လှုပ်ရှားလိုက်လေသည်။

ရှေ့တိုးပြီး လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသောအခါ ခြူးဓားပိုင်
ရှင် အခက်ကြုံသွားတော့သည်။

အနီရောင်ဝတ်ထားသူကို မဆုံးနိုင်တော့ပဲ နောက်ကျော
ဘက်မှ တိတ်တဆိတ် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသဖြင့် အခြေအနေ ပျက်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၃၃

ယွင်းသွားပြီး အနီရောင်ဝတ်ထားသူ၏ လက်ဝါးရိုက်ချက် ခံလိုက်
ရလေတော့သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

ခြူးဓားပိုင်ရှင်သည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားရာမှ အရှိန်ဖြင့်
ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက် ခုန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

“မပြေးနဲ့”

အနီရောင်ဝတ်ထားသူက အော်ငေါက်ကာ လိုက်သွားရန်
ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

“မင်းက သူ့နောက်ကို လိုက်သွားချင်သေးတယ် ဟုတ်
လား”

စကားသံနှင့်အတူ အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသူတစ်ယောက်
ဆိုငယ် လှမ်းဝင်လာလေသည်။

အနီရောင်ဝတ်ထားသူ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“အစ်ကိုကြီး လေလိုက်ဘီလူး”

အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသူက...

“အေး... ငါ အချိန်မီ ရောက်လာလို့ မင်းကံကောင်းသွား
တယ်မှတ်ပါ”

၃၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အနီရောင်ဝတ်ထားသူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ခြုံစားက သည်အရပ်ဒေသမှာ နာမည်ကြီးနေတာ၊ ကျုပ်က သူ့ကို ရှောင်ခဲ့တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် သည်ဆိုင်မှာ ရောက် နေတာကို သူ ဘယ်လိုသတင်းရသွားသလဲ၊ မပြောတတ်ဘူး”

အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသူက...

“ခြုံစားကို မင်းက လျော့တွက်နေတာကိုး၊ သည်နယ်မြေ ဟာ သူ့ရဲ့နယ်မြေကွ၊ သူ့မှာ မျက်စိတွေ၊ နားတွေ အများကြီး၊ ကံ.. လာ.. တို့ သည်နေရာက မြန်မြန်ထွက်သွားမှ ဖြစ်မယ်”

အနီရောင်ဝတ်ထားသူ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ထဲမှ ခပ်သွက်သွက် ထွက် သွားကြလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၃၅

မြင်းဖြူချန်စန်းနှင့် သံသေဓားဟိုစွမ်းတို့သည် ထင်ရှား သော အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ် အများအကျိုး ဆောင် ရွက်နေကြသဖြင့် အများ၏ကြည်ညိုလေးစားခံရသူများလည်း ဖြစ် သည်။

မြင်းဖြူချန်စန်းသည် သံသေဓားဟိုစွမ်းက အလည်အပတ် ရောက်လာသဖြင့် ဧည့်ခံကာ သိုင်းလောကအကြောင်း ဆွေးနွေး ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။

မြင်းဖြူချန်စန်းက...

“ခင်ဗျားရောက်လာတာ အကြောင်းတူး ရှိနေပြီ ထင်တယ်”

ဟု မေးလိုက်ရာ သံသေဓားဟိုစွမ်းက...

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ခုတလော သားရဲတောင်မှာ ကျင်းပ မယ့် အမှောင်လောက ‘မဟာရာဇာ’ ရွေးချယ်ပွဲကြောင့် သိုင်းလော ကတစ်ခုလုံး ရှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေတယ်ဗျ”

မြင်းဖြူချန်စန်း ပြုံးလှိုက်သည်။

“အမှောင်လောကသားတွေက သားရဲတောင်ကို စုရုံး ရောက်ရှိလာကြပြီး အမှောင်လောကကို ခေါင်းဆောင်မယ့် ‘မဟာရာ ဇာ’ ရွေးချယ်ပွဲ ကျင်းပမယ်ဆိုတော့ အတော်ကို စည်ကားသိုက်မြိုက် နေမှာ သေချာတယ်”

သံသေဓားဟိုစွမ်းက...

၃၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျုပ်တို့ သည်အတိုင်း လက်ဝိုက်ကြည့်နေကြတော့မှာ လားဗျာ”

“ခင်ဗျားက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ”

“ကျုပ်ကတော့ သားရဲတောင်ပေါ်ကို တက်ပြီး အားလုံးကို ချေမှုန်းသုတ်သင်ပစ်လိုက်ချင်တာပဲ”

သံသေဓားဟိုစွမ်း၏စကားကြောင့် မြင်းဖြူချန်စန်း သက် ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“အားလုံးက ခင်ဗျားလို ဆန္ဒရှိနေကြတာချည့်ပါပဲဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ရှောင်လင်၊ ဂူတန်လို ထိပ်သီးသိုင်းဂိုဏ်းကြီးတွေက သားရဲ တောင်ကိစ္စကို လျစ်လျူရှုထားကြတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲဗျ”

ဟိုစွမ်းက...

“အမှောင်လောကသားတွေ စုရုံးရောက်ရှိနေတုန်း ချေမှုန်း လိုက်မယ်ဆိုယင် တခါတည်း ကိစ္စပြတ်သွားမှာကို ထိပ်သီးခေါင်း ဆောင်တွေက ဘာကြောင့် လက်ရှောင်နေချင်ကြတာလဲဆိုတာ ကျုပ် မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး”

မြင်းဖြူချန်စန်းက...

“သားရဲတောင်ကို ချေမှုန်းမယ်ဆိုယင် တိုက်ပွဲက ပြင်းထန် ပြီး အတောမသတ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ သိုင်းလောကတစ်ခု လုံးကို ပျံ့နှံ့သွားပြီး သွေးချောင်းစီးကုန်လိမ့်မယ်ဆိုပြီး လက်ရှောင် နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်လို့ သိရတာပဲ”

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၃၇

သူကြားသိထားသည်ကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ဟိုစွမ်း အားမလို အားမရ ဖြစ်သွားလေသည်။

“သူတို့ ထင်တိုင်းကျနေတာကို လက်ဝိုက်ကြည့်နေရတော့ မှာပေါ့လေ”

မြင်းဖြူချန်စန်း လက်ကာပြလိုက်သည်။

“သည်လောက်လည်း စိတ်ပျက်မနေပါနဲ့လေ၊ ကျုပ်တို့ လုပ် နိုင်တာတွေ ရှိပါသေးတယ်”

“ဘာတွေများလဲဗျာ ပြောစမ်းပါဦး”

ဟိုစွမ်းက မေးလိုက်သည်။

မြင်းဖြူချန်စန်းက...

“ခြုံသံဓားက အကြံပေးခဲ့တာ၊ သားရဲတောင်ကို အမှောင် လောကသားတွေ သွားကြလိမ့်မယ်ဆိုတော့ လမ်းခုလတ်ကနေ ကြားဖြတ်တိုက်ခိုက်ပြီး သုတ်သင်နိုင်သလောက် သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ကြံ စည်ထားတာ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ဟိုစွမ်း သဘောကျကာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

မြင်းဖြူချန်စန်းက...

“ခြုံသံဓားက သားရဲတောင်ကို သွားမယ့် အမှောင်လောက သားတွေကို စောင့်ကြည့်နေတာ၊ ထူးခြားယင် ကျုပ်ကို လာတွေ့မယ် လို့ ပြောထားတယ်”

၃၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ထိုစဉ်...

“ခြင်..ခြင်”

ခြုံသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် ထွက်ပေါ်လာသော ခြုံသံမှာ ချုံလွှင့်မနေဘဲ နားထဲ အခံရခက်အောင် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရှိနေ၏။

ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် လူတစ်ယောက် ခုန်ဝင်လာသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ခြုံသံဓားပင် ဖြစ်လေသည်။

ခြုံသံဓား ဒယ်ဒယ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဒဏ်ရာရရှိထားကြောင်း ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့ ချက်ခြင်းရိပ်မိလိုက်ကြလေသည်။

“မိတ်ဆွေ ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲဗျာ”

ချန်စန်းက စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်လေသည်။

ခြုံသံဓားက...

“ကျုပ်က အမှောင်ရာဇာ ချူရှင်းရဲ့ လက်ရုံးငါးဖော်ထဲက မီးဘီလူးကို တွေ့ခဲ့တယ်။ သူ့ကို ဆုံးမဖို့ ကြိုးစားယင်း ဒဏ်ရာနည်းနည်းရခဲ့တာ”

သူက ဒဏ်ရာရခဲ့သည်ဆိုလျှင် မီးဘီလူး လွတ်မြောက်သွားကြောင်း ချန်စန်းတို့ နားလည်လိုက်ကြလေသည်။

ဟိုစွမ်းက...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၃၉

“ခင်ဗျားရဲ့ပညာနဲ့ မီးဘီလူးကို မှုစရာ မလိုလောက်ဘူးထင်ပါတယ်”

ခြုံသံဓားက...

“ကျုပ် အလောတကြီး ဖြစ်သွားတာ၊ မီးဘီလူးက တစ်ယောက်ထဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့မှာ အပေါင်းအဖော်တစ်ယောက်ယောက် ပါလာတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်အိုင်ကိသွားတာ”

ဟိုစွမ်းက ချန်စန်းအား မေးလိုက်သည်။

“အမှောင်ရာဇာ ချူရှင်း ရှိစဉ်တုန်းက သူ့ရဲ့လက်ရုံးဘီလူးငါးဖော်ဟာ သိုင်းလောကကို ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခပေးခဲ့ကြတာပဲ မဟုတ်လားဗျာ”

ချန်စန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါပေါ့ ဘီလူးငါးဖော်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသူ ဘယ်နည်းပါ့မလဲ၊ ဒါပေမယ့် ချူရှင်း ပျောက်ဆုံးသွားပြီးတဲ့နောက် ဘီလူးငါးဖော်လည်း မှေးမှိန်သွားတဲ့ သဘောရှိတယ်၊ ချူရှင်း လက်မထောင်ခဲ့တာကို သဘောမကျတဲ့ လူတွေက ချူရှင်းလည်း မရှိကော၊ ဘီလူးငါးဖော်ကို ခပ်နှိမ်နှိမ် ဆက်ဆံခဲ့ကြတာ၊ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း အမှောင်လောကမှာ လက်စွာတဲ့ လူတွေက များတော့ ဘီလူးငါးဖော်လည်း ငြိမ်သွားတာပေါ့”

ဟိုစွမ်းက...

“အခု သူတို့ ပြန်ပေါ်လာကြပြီ၊ ဒါဘာသဘောလဲ၊ ချူရှင်း

၄၀ ❖ မိုးကျော်သူ

လည်း ပြန်ပေါ်လာတော့မယ်လို့ တွေးတောစဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေပြီ”

ချန်စန်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ချူရှင်းလည်း ပြန်ပေါ်လာမယ်ဆိုယင်တော့ တကယ့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ”

“ခင်ဗျားဆိုလိုချင်တာက”

“ခုချိန်မှာ အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို လိုချင်မက်မောနေကြတဲ့ အမှောင်ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီးတွေ ရှိနေကြတယ်။ သူတို့ဟာ ချူရှင်းရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကြီးတွေ ဖြစ်လာကြမှာ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲဘဲ”

ဟိုစွမ်း၏မျက်နှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြုံးယောင်သန်းလာလေသည်။

“ရှောင်လင်း၊ ဂူတန် စတဲ့ ဂိုဏ်းကြီးတွေက သားရဲတောင်ကိစ္စကို လျစ်လျူရှုထားလိုက်ကြတဲ့ သဘောကို ကျုပ်ရိပ်မိပြီ။ အိမ်ကြက်ခင်း အိုးမသုတ် ခွပ်ခိုင်းသလိုပါပဲ။ သူတို့အချင်းချင်း အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို လုယင်း တိုက်ကြခိုက်ကြနဲ့ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကုန်တော့မှာပေါ့လေ”

ချန်စန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါပေါ့ သားရဲတောင်ကို အသက်သွေးရွေး ပေးဆပ်ပြီး စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကြတာထက် သူတို့ချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြီး တိုက်ကြခိုက်ကြတာကို လက်ပိုက်ကြည့်နေလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်

အခိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၄၁

လားဗျာ”

ဟိုစွမ်းက...

“သားရဲတောင်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်စိတ်အေးသွားပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စိတ်ထဲ ရှိတဲ့အတိုင်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုယင်တော့ သည်အတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေသင့်ပေမယ့် နည်းနည်းပါးပါးတော့ လှုပ်ရှားလိုက်ရယင် နေသာထိုင်သာ ရှိလိမ့်မယ်ဗျ”

ချန်စန်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားပြီး...

“ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့နဲ့ လက်တစ်ကမ်းအကွာမှာ ရောက်လာတဲ့ မီးဘီလူးကို ဆုံးမချင်တဲ့ သဘောလားဗျာ”

ဟု မေးလိုက်၏။

ဟိုစွမ်း ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

“ဒါအမှန်ပါပဲဗျာ”

ချန်စန်းက ခြုံသံစားကို ကြည့်လိုက်သည်။

ခြုံသံစားက...

“မီးဘီလူးက ထွက်သွားမယ်ဆိုယင်တောင် ဝေးဝေးကို ရောက်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်က လောလောဆယ် မတတ်နိုင်တော့တာကြောင့် ခင်ဗျားတို့ပဲ တာဝန်ယူလိုက်ယင် ကောင်းမယ်။ သမားတော်တစ်ယောက်ယောက်ဆီကို ကျုပ်သွားလိုက်ဦးမယ်”

စကားဆုံးလျှင် ဝင်လာခဲ့သော ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက် ပြန်ခုန်ထွက်သွားကာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေ

၄၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်။ ချန်စမ်းက ဟိုစွမ်းကို ကြည့်လိုက်သည်။

“မီးဘီလူးက ဝေးဝေးရောက်နိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြော
သွားတယ်”

ဟိုစွမ်းက...

“ကျုပ်တို့ လိုက်သွားကြတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၄၃

ပုဆိုး

“ဟူး...ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး တောလမ်း
ကလေးအတိုင်း လူနှစ်ယောက် ပြေးလွှားလာကြလေသည်။

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ကိုယ်ဖော့ပညာအသုံးပြုကာ ပြေးလွှား
လာခဲ့ယင်း ဖုန်းဆိုးမြေ ဖြစ်နေသော သင်္ချိုင်းဟောင်းတစ်ခုသို့
ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။

မြက်ပင်ရှည်ကြီးများ၊ ခုံနွယ်များကြားမှ ပျက်စီးယိုယွင်း
နေသော မြေပုံမှတ်တိုင်များ၊ ပြိုပျက်နေသော အုတ်ဂူများ နေရာယူ
ထား၏။

၄၄ ❖ မိုးကျော်သူ

မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာ၌ ဧရပ်ပျက်တစ်ခုလည်း ရှိနေသည်။

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့သည် ဧရပ်ပျက်ဆီသို့ ဦးတည်ပြေးသွားလိုက်ကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“သည်နေရာက သိပ်ပြီး စိတ်မချရသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့ သည်မှာပဲ ခဏနားကြမယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

“ကောင်းပြီ အစ်ကိုကြီး”

မီးဘီလူး သဘောတူလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ဧရပ်ပျက်ပေါ် ခုန်တက်လိုက်ကြ၏။

လေလိုက်ဘီလူးက ဧရပ်ပျက်ထောင့်တစ်နေရာသို့ သွားကာ အကျိုးအပဲ့ အပျက်အစီးများကို ဖယ်ရှားလိုက်လျှင် ကြိမ်ခြင်းတောင်းတစ်လုံး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက ကြိမ်ခြင်းတောင်းကိုဆွဲကာ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ကာ အနားယူနေသည့် မီးဘီလူးထံ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

“ကဲ ညီလေး အမောပြေ စားသောက်လိုက်ဦး”

ကြိမ်ခြင်းတောင်းကို ဖွင့်လိုက်ရာ အရက်တစ်အိုး၊ ကြက်ကင်နှင့် သစ်သီးဝလံများ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၄၅

မီးဘီလူးက...

“အစ်ကိုကြီးက သည်နေရာကို အသုံးပြုလေ့ရှိတယ် ထင်တယ်”

လေလိုက်ဘီလူး ပြုံးလိုက်သည်။

“ဆရာမရှိတဲ့ နောက်ပိုင်း တို့ငါးယောက် လူချင်းခွဲပြီး ဇာတ်မြုပ်လိုက်ချိန်မှာ ငါက အေးအေးချမ်းချမ်း နေလိုရမယ့်နေရာ ရှာခဲ့တယ်လေ”

မီးဘီလူးက...

“ကျုပ်အတွက်တော့ အယ်နေရာမှ မအေးချမ်းပါဘူးဗျာ”

“ညီလေးပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ အဖြူရောင်သိုင်းလောကသားတွေအပြင် တို့အမှောင်လောကသား အချင်းချင်းလည်း စိတ်မချရတော့၊ ဘယ်နေရာမှာမှ အေးအေးချမ်းချမ်း နေလို့မရဘူး၊ တစ်နေရာကနေ တစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့နေရတာ”

လေလိုက်ဘီလူးသည် နေရာဆယ်လေးငါးခုတွင် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။

ဘယ်နေရာမှာမှ ကြာကြာနေလေ့ မရှိပေ။

ယခု ရောက်ရှိနေသော ဧရပ်ပျက်သည်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ လာရောက်နေထိုင်တတ်သော နေရာတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးကဲ့သို့ပင် ကျန်လူများလည်း တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ကာ အန္တရာယ်ကို ရှောင်တိမ်းနေထိုင်ခဲ့ကြခြင်း

၄၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ဖြစ်သည်။

မီးဘီလူးက...

“ဆရာ မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း ကျုပ်တို့ဟာ အနှိမ်ခံဘဝကို ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ ဘယ်နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ကို အထင်သေးတဲ့လူ၊ စော်ကားချင်တဲ့ လူတွေနဲ့ချဉ်းတွေ့ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ့်လောကသား အချင်းချင်းကတောင် သည်လို ဖြစ်နေယင် အဖြူရောင်လောကသားတွေဆိုယင် မပြောနဲ့တော့ပေါ့ဗျာ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ညီလေး သိပ်လည်း စိတ်ဓာတ်ကျမနေပါနဲ့ကွာ၊ သားရဲတောင်ပြိုင်ပွဲကြီး မကြာခင် ကျင်းပတော့မှာပါ”

မီးဘီလူးက...

“အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊ ဆရာနေရာကို ဝိုင်းပြီး လူယူကြတော့မှာ၊ ကျုပ်တို့ကို ဘယ်သူကမှ လူရာသွင်းကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ပြေးစရာမြေ မရှိတဲ့ဘဝ ရောက်ရတော့မှာ”

စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းစကား ပြောနေသည့် မီးဘီလူးကို စိုက်ကြည့်ပြီး လေလိုက်ဘီလူးက ငေါက်လိုက်လေသည်။

“ညီလေး၊ မင်း ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ၊ ဘာကြောင့် သည်လောက်တောင် စိတ်ဓာတ်ကျနေတာလဲကွာ၊ သားရဲတောင် ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပဖို့ အမှောင်လောကသားတွေ အားလုံးကို အသိပေးပြီး ဖိတ်ခေါ်လိုက်တဲ့ကိစ္စ ဘယ်လောက်ကျေနပ်စရာကောင်းသလဲ၊ ငါတို့

ဒီး”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၄၇

အတွက် မျှော်လင့်ချက် ရှိနေပြီဆိုတာ မင်း မတွေ့မိဘူးလား”
“ဗျာ”

မီးဘီလူးသည် လေလိုက်ဘီလူး၏စကားကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးကို နားမလည်နိုင်စွာကြည့်ယင်း...

“ကျုပ်တို့အတွက် မျှော်လင့်ချက် ရှိနေပြီ ဟုတ်လား၊ အစ်ကိုကြီး”

“ဟဲ့ မေးလိုက်သည်။ လေလိုက်ဘီလူးက...”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“ဘယ်လိုမျှော်လင့်ချက် ရှိနေတာလဲဗျာ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“သားရဲတောင်ပြိုင်ပွဲဟာ အမှောင်လောကအတွက် အရေးအကြီးဆုံး ပြိုင်ပွဲတစ်ခုပဲ၊ သည်ပြိုင်ပွဲကြီး ကျင်းပမယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားယင် ဆရာဟာ ဘယ်နေရာကိုရောက်ရောက် သားရဲတောင်ကို ပြန်လာမှာ သေချာတယ်”

မီးဘီလူးက...

“ဟုတ်ပါ့မလား အစ်ကိုကြီးရာ”

“သေချာပါတယ်ကွာ”

“ဒါဖြင့် ဆရာက တစ်ချိန်လုံး ဘယ်သွားနေတာလဲ ပြောပါ

၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဒါတော့ ငါလည်း မသိဘူး၊ ဆရာကိုယ်တိုင်ပဲ သိလိမ့်မယ်”
မီးဘီလူး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကတော့ သူ့ကို မမျှော်တော့ပါဘူး”
ထိုစကားကြောင့် လေလိုက်ဘီလူး သက်ပြင်းချလိုက်လေ
တော့သည်။

ချူရှင်း...

အမှောင်လောက၏အဓိပတိ ချူရှင်း အသက်ရှင်နေသေး
သည်ဟု သူယုံကြည်ထားသည်။

ချူရှင်းသည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဇာတ်မြုပ်လိုက်
ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်လိုက်သည်။

ချူရှင်း မည်သည့်နေရာ ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

သိုင်းလောက၌ ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာပါဦးမည်လော။

သူတို့အားလုံး ချူရှင်းကို အားကိုးတကြီး မျှော်နေမိကြ

သည်။

သူတို့ မျှော်လင့်သလို ချူရှင်း ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာခြင်း
မရှိပါလျှင်...

လေလိုက်ဘီလူး တွေးတောနေချိန်၌ အမှောင်လောက
သားအားလုံးကလည်း ချူရှင်းအကြောင်း တွေးတောနေကြမည်သာ
ဖြစ်လေသည်။

သားရဲတောင်၌ အမှောင်လောက၏အဓိပတိ နေရာရွေး

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖

၄၉

ကျင်းပတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုသိုင်းပြိုင်ပွဲ သို့မဟုတ် အဓိပမိ ရွေးချယ်ပွဲကြီး၌ တစ်ချိန်
က အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားခဲ့သော
ချူရှင်းမပါလျှင် ပြည့်စုံမည် မဟုတ်ပါ။

• အမှောင်လောက၏ အရှင်သခင်(ဝါ)အဓိပတိရွေးပွဲ
အဓိပ္ပါယ် ပြည့်စုံနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

အားလုံး မျှော်လင့်နေသည့်အတိုင်း ချူရှင်းက ‘သားရဲ
တောင်’သို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိလာပါစေဟေ့ လေလိုက်ဘီလူး ဆု
တောင်းမိလေသည်။

ယခုအချိန်အထိတော့ ချူရှင်း ရောက်မလာသေးပါ။

လေလိုက်ဘီလူးနှင့် မီးဘီလူးတို့ထံသို့ ရောက်ရှိလာကြ

သူများမှာ...

“ဟူး..ဟူး”

• အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူရိပ်နှစ်ခု ပြေးလွှားလာ၏။

မြင်းဖြူချန်စန်းနှင့် သံသေခားဟိုစွမ်းတို့ ပြေးလွှားရောက်ရှိ
လာကြလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၅၀ ❖ မိုးကျော်သူ

မီးဘီလူး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“စားသောက်ဆိုင်မှာ ကျုပ်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ ခြုံသံဃာရှင်
မှာ မိတ်ဆွေနှစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိထားပါတယ်ဗျာ”

လေလိုက်ဘီလူး ပြုံးလိုက်သည်။

“မြင်းဖြူချန်စန်းနဲ့ သံသေဓားဟိုစွမ်းတို့ မဟုတ်လား”

မီးဘီလူးက...

“သူတို့ပေါ့”

နှစ်ယောက်သား မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်ရှိလာသည့် မြင်း

ဖြူချန်စန်းတို့ကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့လည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ချန်စန်းက...

“အမှောင်ရာဇာချူရှင်းက ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်ပေမယ့် အင်
မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့
တပည့်ငါးယောက်ကတော့ မစွဲပါဘူးဗျာ”

ဟိုစွမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါပေါ့ သူတို့ ဘာမှ အသုံးမကျလို့လည်း ချူရှင်း ပျောက်
ဆုံးသွားတာနဲ့ သူတို့လည်း လမ်းဘေးကို ရောက်သွားတာပေါ့”

ချန်စန်းက...

“သူတို့ငါးယောက်ကို တခြားအမှောင်လောကသားတွေက

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၅၁

လည်း အထင်ကို မကြီးကြဘူးဗျ”

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြ
လေသည်။

တိုက်ပွဲကို ရှောင်လွှဲ၍ မရတော့မှန်း နားလည်လိုက်ကြ
သဖြင့်...

“ဟူး...ဟူး”

အပြင်ဘက် ခုန်ထွက် ရင်ဆိုင်လိုက်ကြလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“မင်းက ဟိုစွမ်းကို ဆုံးမလိုက်”

ဟု မီးဘီလူးကို ပြောကာ သူကိုယ်တိုင်မူ မြင်းဖြူချန်စန်းထံ
ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

“ယား”

မီးဘီလူးကလည်း ဟိုစွမ်းကို တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ရုတ်ခြည်း ဖြစ်ပေါ်လာလေ
တော့သည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ခြမ်း...ခြမ်း”

မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ် အဖြူရောင်သိုင်းသမား
ကြီးနှစ်ယောက်နှင့် အမှောင်ရာဇာချူရှင်း၏ လက်ရုံးတပည့်နှစ်

၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ယောက် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြီး မရှေး
မနှောင်း မှာပင်...

“ဝုန်း...ဝုန်း”

ကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ မီးဘီလူး
နှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ နောက်ဆုတ်လိုက်ရတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့ ဟားတိုက်ရယ်မောဆိုက်ကြလေ
သည်။

“ချူရှင်းက နာမည်ကြီးသလောက် သူ့တပည့်တွေက
ဘာမှ မဟုတ်ကြပါလား”

“ချူရှင်းရဲ့ အရှိန်အဝါနဲ့ လက်မထောင်ခဲ့ကြတာ၊ သည်
ကောင်တွေကို အံ့ခွင့်ကြုံတုန်း မှတ်လောက်သားလောက် ဖြစ်အောင်
ဆုံးမရလိမ့်မယ်”

မီးဘီလူးတို့အား အထင်သေးစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ ဒေါသထွက်သွားကြလေ
သည်။

“ကျုပ်တို့က မှုမယ်များ ထင်လို့လား”

အော်ငေါက်ယင်း လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲကိုင်ကာ ချန်စန်းတို့
အား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၅၃

ချန်စန်းတို့လည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ တိုက်ပွဲ
ထပ်မံ ဖြစ်ပွားလာလေသည်။

သို့သော်...

မီးဘီလူးတို့ ခံပြင်းဒေါသ ဖြစ်နေသည့်တိုင်အောင် ချန်စန်း
တို့အား ရေရှည်မယှဉ်နိုင်ကြပါချေ။

“ဝုန်း”

“အား”

နှစ်ယောက်သား လက်နက်တစ်ခြား လူတစ်ခြား အဝေးသို့
လွင့်စဉ်သွားကြပြန်လေတော့သည်။

ချန်စန်းက မြေပေါ်မှ လူးလိမ့်ထလာသော မီးဘီလူးတို့
အား ကြည့်ယင်း ဟိုစွမ်းကို ပြောလိုက်လေသည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဖမ်းခေါ်သွားပြီး ချူရှင်း ဘယ်
ရောက်နေသလဲဆိုတာ စစ်ဆေးမေးမြန်းယင် ကောင်းမယ် ထင်
တယ်”

ဟိုစွမ်း သဘောတူလေသည်။

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ချူရှင်းကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမနိုင်
မယ်ဆိုယင် သိုင်းလောက အောင်ပွဲလို့ ဆိုရမှာပဲဗျ”

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ အခြေအနေ မဟန်မှန်း
လည်လိုက်ကြလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

၅၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ညီလေး၊ မင်းလွတ်အောင်ပြေး၊ ငါက သူတို့ကို ဟန့်တားထားမယ်”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

မီးဘီလူး လက်မခံဘဲ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“အစ်ကိုကြီးသာ ရှောင်ထွက်သွားပါ။ သူတို့ကို ကျုပ်တားဆီးထားလိုက်ပါမယ်ဗျာ”

ချန်စန်းက လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး ထွက်သွားဖို့ စိတ်မကူးနဲ့ မတော့ဘူးကွ”

ပြောသင်း ရှေ့တိုးလိုက်၏။

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ ရှောင်တိမ်းသွားလိုကြသော်လည်း မတတ်သာတော့ချေ။

ထို့ကြောင့် မယှဉ်နိုင်သော်လည်း ပြန်လည်ခုခံရန် ပြင်ဆင်ထားလိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ဝှစ်..ဝှစ်..ဝှစ်”

သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ လက်နက်ပုန်းကလေးများ ပစ်လွင့်လာပြီး ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့ထံ တိုးဝင်သွားတော့သည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၅၅

ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့ ထိတ်လန့်သွားကြလေသည်။

လက်နက်ပုန်းကလေးများကို ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ကြလေသည်။

“ဘယ်သူလဲ သတ္တိရှိယင် ထွက်လာခဲ့စမ်း”

ချန်စန်း ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ဟိုစွမ်းနှင့်အတူ လက်နက်ပုန်းကလေးများ ပစ်လွှင့်လာရာ ဘက်ဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အခွင့်အရေးကို မီးဘီလူးတို့ လက်လွှတ်မခံကြချေ။

“မြန်မြန်လာ”

နှစ်ယောက်သား တဟုန်ထိုး ပြေးသွားကြပြီး သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားသို့ ခုန်ဝင်ကာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

၅၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အဖော်

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့သည် အသက်လုကာ ထွက်ပြေးလာခဲ့ရခြင်းကြောင့် မောဟိုက်ကာ အသက်ကိုပင် ဝအောင် မရှာနိုင်ကြချေ။

အတန်ကြာ ပြေးလွှားသွားပြီး ကျောက်တောင်ကြီးတစ်ခု အနီးသို့ ရောက်တော့မှ ရပ်တန့်လိုက်ကြလေသည်။

ဆက်မပြေးနိုင်လောက်အောင် မောပန်းနေကြပြီ မဟုတ်ပါ လား။

မီးဘီလူးက ဟောဟဲလိုက်နေပြီး လမ်းဘေးကျောက်တုံး ကြီးတစ်တုံးပေါ် ထိုင်ချကာ အမောဖြေလိုက်လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၅၇

လေလိုက်ဘီလူးကလည်း မြေပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချ လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော လေကို တဝ ကြီး ရှူရှိုက်လိုက်ကြပြီးမှ...

“ကျုပ်တို့ကို လူတွေက အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ဘီလူးသရဲထက်တောင် ကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ ပြောခဲ့ကြ တာ”

မီးဘီလူးက ပြောသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ခုတော့ ကျုပ်တို့ဟာ ဘီလူးတွေ မဟုတ်တော့ဘဲ အစွယ် ကျိုးနေတဲ့ ခွေးဝံစားတွေလို ဖြစ်နေပြီ”

ရင့်ရင့်သီးသီး စကားသုံးစွဲကာ ကိုယ့်ကိုးကိုယ် အပြစ်တင် လိုက်လေတော့သည်။

မှန်ပေသည်။

တစ်ချိန်က ဘီလူးငါးဖော်ဆိုလျှင် လူတိုင်း ကြောက်ရွံ့သွား ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

သူတို့က မကောင်းတာ မှန်သမျှ အကုန်လုပ်ပြီး ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

အမှောင်ဘုရင်ချူရှင်း၏ လက်ရုံးများ ဖြစ်လာခဲ့ကြပြီး ချူ ရှင်း၏အရှိန်အဝါဖြင့် မီးကုန်ယမ်းကုန် ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းခဲ့ကြ

၅၈ ❖ မိုးကျော်သူ

လေသည်။ ယခု...

အမှောင်ဘုရင်ချူရှင်း ပျောက်ဆုံးသွားသောအခါ အမှောင်
လောကသားများက သူတို့အား ပမာမခန့် ဆက်ဆံလာကြသည်။

အမှောင်လောက၌ပင် လူရာမသွင်းတော့ပါ။

အဖြူရောင်သိုင်းလောကသားများကလည်း သူတို့အား
တွေ့ရာသမျှ ဓားမဆိုင်းဘဲ သုတ်သင်ရှင်းလင်း ပစ်လိုနေကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူးကော မီးဘီလူးပါ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းလာ
ကြလေတော့သည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ငါတော့ သိုင်းလောကကို စိတ်ကုန်လာပြီကွ၊ အဖြူရောင်
သိုင်းသမားတွေကော အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေပါ ငါတို့ကို ချမ်း
သာမပေးကြတော့ဘူး”

ဟု ပြောရာ မီးဘီလူး ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ ကျုပ်တို့ကလည်း ဆိုးမိုက်ခဲ့ကြ
တာကိုး၊ ခုတော့ ဝဋ်လည်ပြီပေါ့၊ ကျုပ်တို့ကို မြင်တာနဲ့ သတ်ပစ်ချင်
တဲ့ လူတွေ၊ နှိပ်စက်ချင်တဲ့ လူတွေချည်းပဲ၊ ကျုပ်တော့ ဆိုးမိုက်မိသမျှ
နောင်တရနေပါပြီ၊ မကောင်းမှုတွေကို စွန့်လွှတ်ပြီး တစ်နေရာရာမှာ
အေးအေးချမ်းချမ်း ဇာတ်မြုပ်နေလိုက်ချင်ပြီ”

မီးဘီလူးကော လေလိုက်ဘီလူးပါ ကြုံတွေ့နေရသော ဒုက္ခ
များကြောင့် သံဝေဂရကာ ဆိုးမိုက်မိသမျှကို နောင်တရနေကြပြီ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၅၉

ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြုပြင်ကာ အေးအေးချမ်းချမ်း နေသွားလို

ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ညည်းတွားနေကြစဉ်မှာပင်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရယ်မောသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေ

သည်။

“ဟင်”

မီးဘီလူးတို့ ရင်ထိတ်သွားကြသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ဗလကောင်းသော လူရွယ်တစ်ဦး ဦးဆောင်သည့်

လူတစ်စု ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အားလုံးလိုလို လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မည့်အသွင် ရှိကြလေသည်။

ဗလကောင်းသော လူရွယ်ကို မြင်လျှင် မီးဘီလူးတို့ မျက်

နှာပျက်သွားကြလေသည်။

ထိုလူရွယ်ကို သူတို့ကောင်းစွာ သိထားကြသည် မဟုတ်ပါ

လား။

ကျောက်ထပ်တောင် အနီးတဝိုက်၌ ဆိုးသွမ်းနေသော ထိပ်

၆၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သီးလူဆိုးကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ကျောက်လက်ဝါး မုန်စု ဖြစ်သည်။

မုန်စုသည် အမှောင်လောကသားတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း သားရဲတောင်ပြိုင်ပွဲကိုလည်းကောင်း၊ အမှောင်ရာဇာချူရှင်းကိုလည်းကောင်း လုံးဝအမှုမထားခဲ့ချေ။

ချူရှင်းက သူနှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သော်လည်း ကျောက်လက်ဝါးမုန်စုက လုံးဝအမှုမထားခဲ့ချေ။

ချူရှင်းအား အမှောင်လောကတစ်ခုလုံး၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ် မပြုခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် ချူရှင်းက ကျောက်လက်ဝါးမုန်စုနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့လေသည်။

ချူရှင်း၏လက်ချက်ဖြင့် ကျောက်လက်ဝါးမုန်စု သေဆုံးသွားလေသည်။

ထိုကိစ္စကြောင့် ကျောက်လက်ဝါးမုန်စု၏သား မုန်ရှောင်က ရန်ငြိုးထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ချူရှင်း ပျောက်ဆုံးသွားပြီးနောက် ဘီလူးငါးဖော်မှာ ခိုကိုးရာမဲ့သလို ဖြစ်သွားကြပြီး ချူရှင်း ရှိစဉ်က မလွန်ဝံ့သူများပင် ခေါင်းထောင်လာကြလေသည်။

ဘီလူးငါးဖော် နေစရာ မရှိတော့ပါ။

ထိုကြားထဲ ချူရှင်းကို မကျေနပ်သူများက ဘီလူးငါးဖော်

အဓိကံမှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၆၁

သည် ချူရှင်း၏တပည့်များ ဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ ဒုက္ခပေးကြပြန်သည်။

ချူရှင်းနှင့် ဘီလူးငါးဖော်ကို ဆုံးမလိုသူများတွင် ကျောက်လက်ဝါးမုန်စု၏သား မုန်ရှောင်က ရှေ့ဆုံးမှ ပါဝင်နေပါတော့သည်။

ယခု...

မုန်ရှောင်တို့လူစုနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

မုန်ရှောင်က မီးဘီလူးတို့နှစ်ယောက်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ထဲပဲလား၊ ကျန်တဲ့သုံးယောက်ကော”

ဟု မေးလာလေသည်။

မီးဘီလူးက...

“မင်း ဘယ်နှစ်ယောက် တွေ့သလဲ”

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

မုန်ရှောင် မွဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါဆို ကျန်တဲ့သုံးယောက် ကံကောင်းသွားတာပေါ့”

“ဘာဆိုလို့လဲ”

“ဆိုတာပေါ့၊ ကျုပ်ကို ရှောင်နိုင်ယင် ကံကောင်းမယ်၊

ကျုပ်ကို မရှောင်နိုင်ယင်တော့ ကံဆိုးရမှာပဲ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

၆၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မီးဘီလူးက ဟန်ဆောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

မုန်ရှောင်သည် ကြောက်စရာကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိထားသော်လည်း တမင် ဟန်ဆောင်ကာ ရယ်မောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မုန်ရှောင်က...

“ခင်ဗျား ဘယ်လောက်ကြာအောင် ရယ်နိုင်မှာလဲဗျာ”

ဟု ပြောကာ သူ၏လူများကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

ဤတွင်...

“ဟိတ်”

“ယား”

မုန်ရှောင်၏နောက်လိုက် လူဆိုးဓားပြများက မီးဘီလူးတို့အား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

မီးဘီလူးတို့ကလည်း ပြန်လည်ခုခံကြရာ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၆၃

“ဂုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်နက် ထွက်ပေါ်နေ၏။

တိုက်ပွဲ ပြင်းထန်နေ၏။

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့၏ လက်ချက်ကြောင့် မုန်ရှောင်၏နောက်လိုက်များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေသည်။

ထို့အတူ...

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့လည်း မသက်သာဘဲ ဒဏ်ရာကိုယ်စီ ရရှိသွားကြလေတော့သည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“မုန်စုရဲ့သား မုန်ရှောင်ဟာ နယ်ခြားက သိုင်းဝိဇ္ဇာတစ်ယောက်ဆီမှာ တပည့်ခံပြီး သင်ယူခဲ့လို့ သူ့ရဲ့သိုင်းပညာ ကြောက်စရာကောင်းအောင် တိုးတက်နေပြီလို့ သတင်းကြားတယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ဝင်ပါလာယင် မလွယ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အခွင့်အရေးရတုန်း မင်းထွက်သွားပေတော့”

ဟု မီးဘီလူးကို ပြောလိုက်လေသည်။

မီးဘီလူး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်က တခြားကိစ္စ ဘာမဆို လုပ်ဝံ့ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေ

၆၄ ❖ မိုးကျော်သူ

မယ့် ဆရာချူရှင်းနဲ့ ကိုယ့်ညီအစ်ကိုတွေကို သစ္စာဖောက်တဲ့ အလုပ်
ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူးဗျ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ညီလေး”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် မသွားနိုင်ပါဘူး”

“မင်း...”

မီးဘီလူး၏စကားကြောင့် လေလိုက်ဘီလူး ဘာဆက်ပြော
ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား၊ ခင်ဗျားတို့ ထွက်သွားချင်လို့တောင်
ထွက်သွားလို့ မရတော့ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါဗျာ”

စကားသံနှင့်အတူ မုန်ရှောင် ခုန်ဝင်လာလေသည်။

“သတိထား”

လေလိုက်ဘီလူးက မီးဘီလူးကို သတိပေးပြီး မုန်ရှောင်နှင့်
ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

မုန်ရှောင်သည် ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ပမာ လေထဲပျံဝဲကာ
ခုန်ဝင်လာပြီး ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော ခြေထောက်ကန်ချက်များက ဆက်တိုက်တိုး
ဝင်လာရကား လေလိုက်ဘီလူး ခုန်ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း
လွှတ်အောင် မရှောင်နိုင်ဘဲ ဝဲဘက်ပခုံးကို ကန်ကျောက်ခံလိုက်ရ
လေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၆၅

“ဝုန်း”

လေလိုက်ဘီလူး အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

“အစ်ကိုကြီး”

မီးဘီလူး ကပျာကယာ ပြေးပြီး ဖေးမလိုက်၏။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ငါတို့နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုယင်တောင် သူ
ကို ယှဉ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ညီလေးပြေးပေတော့”

မီးဘီလူးကို နှင်ထုတ်လိုက်လေသည်။

မီးဘီလူးက...

“ကျုပ် ဘယ်တော့မှ ထွက်မသွားဘူးလို့ ပြောပြီးပါပြီဗျာ”

“ညီလေး”

“ခင်ဗျားတို့ သွားလို့ မရပါဘူးဗျာ”

မုန်ရှောင်သည် အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး မီးဘီလူးကိုပါ
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက မြေပေါ်မှ လူးလိမ့်ထကာ မီးဘီလူးနှင့်
အတူ လက်တွဲကာ မုန်ရှောင်ကို ခုခံလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား အကြောက်အကန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် မုန်ရှောင်၏သိုင်းပညာက သူတို့ထက် မြင့်မားနေ
သည် ဖြစ်ရကား...

၆၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝုန်း...ဝုန်း”

မုန်ရှောင်က ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင် မီးဘီလူးတို့နှစ်ယောက်စလုံး အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြလေတော့သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး တော်တော်နှင့် မြေပေါ်မှ ပြန်ထမလာနိုင်ကြတော့ပေ။

မုန်ရှောင် မွဲပြီးပြီးလိုက်သည်။

“ချူရှင်းက ကျုပ်အဖေကို သတ်ပစ်လိုက်တာကို ကျုပ်က ကျေနပ်မယ် ထင်သလား၊ ချူရှင်းကော၊ သူ့ရဲ့နောက်လိုက်ဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားတို့ငါးယောက်ကိုပါ ကျုပ်ဆုံးမဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာဗျ”

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ လူးလိမ့်ထလိုက်ကြလေသည်။

မုန်ရှောင်က သူ၏လူများကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

“သူတို့ကို ဖမ်းပြီး ချုပ်နှောင်လိုက်ကြစမ်း၊ ငါတို့ စခန်းကို ခေါ်သွားပြီး ဆုံးမရမယ်”

“ကောင်းပါပြီ ဆရာ”

မုန်ရှောင်၏တပည့်များက ချက်ခြင်း ရှေ့တိုးလာကြလေသည်။

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ကလည်း ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်ထားကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၆၇

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

◆ ◆ ◆

ရယ်သံက အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြီး တစ်စထက် တစ်စ ကျယ်လောင်လာလေသည်။

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော ရယ်သံကြောင့် အားလုံး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ရယ်သံက လူတိုင်းသို့ ကူးစက်သွားသည်ဟု ထင်ရ၏။

အားလုံး ရယ်ချင်လာကြလေသည်။

ရယ်သံထွက်ပေါ်လာရာသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ သစ်ကိုင်းပေါ်၌ ထိုင်ကာ ရယ်မောနေသူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“အပြုံးဘီလူး”

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ ဝမ်းသာသွားကြ၏။

သစ်ကိုင်းပေါ်ထိုင်ကာ ရယ်မောနေသူမှာ ဘီလူးငါးဖော်တွင် ပါဝင်သည့် အပြုံးဘီလူး ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

အပြုံးဘီလူးက...

၆၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“အစ်ကိုကြီး၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်နေတာ ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာဗျာ”

ဟု လှမ်းပြောလေသည်။ မီးဘီလူး ဒေါသသွားသည်။

“မင်းက ရယ်လို့ကောင်းနေ၊ သည်မှာ ငါတို့ သေကုန်တော့ မယ်ကွ”

အပြီးဘီလူးက...

“အပိုတွေ ပြောမနေပါနဲ့လေ၊ ခင်ဗျားတို့ မသေနိုင်သေးပါ ဘူး၊ ခုတောင် စကားပြောနေနိုင်ကြသေးတာပဲ မဟုတ်လား”

မီးဘီလူးက...

“မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း”

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

မုန်ရှောင် မဲ့ပြီးပြီးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတစ်ယောက်ထဲလား၊ နောက်နှစ်ယောက်ကော”

အပြီးဘီလူးက...

“မလိုပါဘူးလေ၊ ကျုပ်တစ်ယောက်ထဲနဲ့ပဲ လုံလောက်နေပါ

ပြီ”

“ဟာ...ဟာ...ဟာ...”

မုန်ရှောင် လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် သစ်ပင်ပေါ်က ဆင်းမလာရသေးတာ

လဲ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၆၉

“ကျုပ်လာပြီဗျာ”

အပြီးဘီလူးက သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်လေသည်။

‘ရိုးရိုးတန်းတန်း ခုန်ဆင်းလိုက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ မုန်ရှောင်၏ လူများထံသို့ ခုန်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“သတိထား”

မုန်ရှောင်က သူ၏လူများကို သတိပေးပြီး မြေပေါ်ခြေ ဆောင့်ကာ အပေါ်ခုန်တက်ပြီး အပြီးဘီလူးနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေ သည်။

အပြီးဘီလူးက ခုန်ဆင်းလာယွင်း မုန်ရှောင်၏လူများအား လက်နက်ပုန်းဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်လေသည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်”

လက်နက်ပုန်းလေးများသည် ပျားပိတုန်းလိပ်ပြာလေးများ အလား ပစ်လွင့်သွားပြီး မုန်ရှောင်၏လူများကို ထိမှန်သွားလေသည်။

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

မုန်ရှောင်၏လူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျ သွားကြလေသည်။

လေလိုက်တီလူး သဘောကျသွားလေသည်။

“မုန်ရှောင်ကသာ ကြောက်စရာကောင်းတာ၊ သူ့လူတွေက

၇၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ဘာမှ အသုံးကျတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့လည်း ဝင်တိုက်ကြမယ်”

“ကောင်းပြီ”

မီးဘီလူး သဘောတူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား မုန်ရှောင်ထံ ပြေးဝင်သွားကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ဟူး...ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများနှင့်အတူ လူရိပ်နှစ်ခု ပြေးလွှားလာကြလေသည်။

မုန်ရှောင်သည် အပြုံးဘီလူးကို အာရုံရောက်နေသည့်တိုင် အောင် နောက်ကျောဘက်မှ ပြေးဝင်လာကြသည့် မီးဘီလူးတို့နှစ်ယောက်ကို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

“သွားစမ်း”

အပြုံးဘီလူးထံသို့ လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်လိုက်ပြီး ချာခနဲလှည့်ကာ မီးဘီလူးတို့နှစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

သို့သော်...

နောက်ထပ် ရောက်ရှိလာသည့် လူရိပ်နှစ်ခုကိုမူ ရုတ်တရက် သူသတိမထားမိလိုက်ချေ။

ထိုလူနှစ်ယောက်က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သလို အပြုံး

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၇၁

ဘီလူးကလည်း မုန်ရှောင်၏လက်ဝါးရိုက်ချက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော လေပွေလှိုင်းများကို လေထဲ ကျွမ်းပစ်ကာ ရှောင်တိမ်းယင်း မြေပေါ် ခုန်ဆင်းပြီး မုန်ရှောင်အား ဆက်လက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မုန်ရှောင်မှာ သိုင်းပညာ မခေသော်လည်း တစ်ချက်က လေး သတိလစ်ဟင်းသွားသည်နှင့် အခက်ကြုံသွားရလေတော့သည်။

“ဟိတ်”

အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိ၍ ညာသံပေးကာ ခုန်ထွက် ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ဝုန်း”

“အား”

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ မုန်ရှောင် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မုန်ရှောင်သည် ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မှုကို ခံလိုက်ရသဖြင့် ဒဏ်ရာရသွားသကဲ့သို့ နောက်လိုက်တပည့်များကိုလည်း အားကိုး၍ မရသဖြင့် ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘဲ ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားလေတော့သည်။

မုန်ရှောင် ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် သူ၏လူများလည်း ထွက်ပြေးကုန်ကြရာ မီးဘီလူးတို့ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်သွားကြလေတော့သည်။

“ဟူး တော်ပါသေးရဲ့”

မီးဘီလူး သက်ပြင်းချလိုက်၏။

လေလိုက်ဘီလူး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“မတော်ဘူးကွ”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဟိုမှာ ကြည့်ပါလား”

လေလိုက်ဘီလူး ညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်ပြီး မီးဘီလူး

မျက်လုံးပြူးသွားတော့သည်။

သူတို့အား ဝင်ရောက်ကူညီခဲ့သူနှစ်ယောက်မှာ ချန်စန်းနှင့်

ဟိုစွမ်းတို့ ဖြစ်နေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ချန်စန်းက...

“မင်းတို့ ပြေးလို့ မရတော့ဘူး”

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၇၃

မီးဘီလူးက...

“ကျုပ်တို့က နှစ်ယောက်ထဲ မဟုတ်တော့ဘူး၊ သုံးယောက် ဖြစ်သွားပြီဆိုတာ သတိထားဦး”

ဟု ပြန်ပြီး ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ချန်စန်းတို့ လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

“မင်းတို့သုံးယောက်မကဘူး၊ ငါးယောက် ဖြစ်သွားတော့ကော ငါတို့က ကြောက်နေရမှာလားကွ”

မီးဘီလူးက...

“ကြည့်သေးတာပေါ့ဗျာ”

အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားမှ အမည်းရောင်အလုံးကလေးများ ထုတ်ယူကာ ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။

ချန်စန်းက...

“သွားစမ်း”

တိုးဝင်လာသော မည်းမည်းအလုံးကလေးများကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

မည်းမည်းအလုံးကလေးများ မြေပေါ်သို့ ကျသွားလျှင်...

“ဝုန်း...ဝုန်း”

ချက်ခြင်း ပေါက်ကွဲကာ အနီးအငွေ့များ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

၇၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဟင်”

“ဟာ”

ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့ ရင်ထိတ်သွားကြပြီး ကပ္ပာကယာ
နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

သို့တိုင်...

မည်းမည်းအလုံးကလေးများမှ ပေါက်ကွဲပြီး ထွက်ပေါ်လာ
သည့် အစိုးအငွေ့များကို ရှုရှိုက်မိသွားကြလေသည်။

“အဟွတ်..အဟွတ်”

ချန်စန်းတို့နှစ်ယောက် ချောင်းတဟွတ်ဟွတ် ဆိုးလိုက်ကြ
လေသည်။

“ဟား..ဟား..ဟား”

မီးဘီလူး ရယ်မောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ကျုပ်ရဲ့ အဆိပ်ငွေ့ ရှုရှိုက်မိလိုက်
ကြပြီ၊ မကြာခင် သေရတော့မယ်”

ချန်စန်းတို့ ဒေါသထွက်ကာ...

“ယား”

မီးဘီလူးအား ခုန်အုပ်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ဒေါသကြီးလှချည်လားဗျာ”

စကားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး ချန်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၇၅

စန်းအား နောက်ကျောဘက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချန်စန်းမှာ အဆိပ်မိထားသည့်အပြင် အငိုက်မိသွားရကား
“ဝုန်း”

ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ မြေပေါ် လဲကျသွားလေတော့
သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်စွမ်း ထိတ်လန့်သွားသည်။

ချန်စန်းအား ကူညီဖို့ ဟန်ပြင်နေစဉ်မှာပင်...

“ဟိတ်”

“ယား”

မီးဘီလူး၊ လေလိုက်ဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့က တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြရာ...

“ဝုန်း”

“အား”

ဟိုစွမ်းလည်း မြေပေါ် လဲကျသွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၇၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ချန်စန်းနှင့် ဟိုစွမ်းတို့ မြေပေါ် လဲကျသွားကြလေသည်။

ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြသော်လည်း အဆိပ်ငွေ့

ရှူရှိုက်မိကာ အတွင်းအားယုတ်လျော့သွားသည့်အပြင် အလစ်အဇိုက်
ဖမ်းကာ တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရခြင်းကြောင့် အရေးနိမ့်သွားကြတော့
သည်။မီးဘီလူးတို့ဘက်မှ ကူညီမည့် နောက်ထပ် လူတစ်ယောက်
လည်း ရောက်ရှိလာသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုလူမှာ...

“ရေဘီလူး”

မီးဘီလူးတို့ ဝမ်းသာအားရ ခေါ်လိုက်ကြလေသည်။

ဘီလူးငါးဖော်တွင် ပါဝင်သည့် ရေဘီလူး ရောက်ရှိလာခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ရေဘီလူး ရယ်မောလိုက်သည်။

“သားရဲတောင်ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာတာနဲ့ ကျုပ်တို့ညီအစ်
ကိုတွေလည်း တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြန်ပေါ်လာလိမ့်မယ်ဆို
တာ ကျုပ်နားလည်ထားပြီးသားပါဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်လည်း ထွက်
လာခဲ့တာ”

မီးဘီလူးက...

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ ညီအစ်ကိုတွေ ပြန်ပြီး ဆုံ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၇၇

တွေ့မိကြပြီပေါ့”

လေလိုက်ဘီလူး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“ဘယ်မှာ လူစုံသေးလို့လဲ၊ အမုန်းဘီလူး လိုနေသေးတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်”

အပြုံးဘီလူးက ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

နောက်ဆုံး ရောက်လာသည့် ရေဘီလူးက ရယ်မောလိုက်
သည်။“အမုန်းဘီလူး ထွက်ပေါ်မလာသေးလို့ ကျုပ်တို့ညီအစ်ကို
တွေ စိုးရိမ်ပူပန်နေကြတာလားဗျာ”

အားလုံးက ရေဘီလူးကို ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရေဘီလူးက...

“စိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ၊ အချိန်တန်ယင် အမုန်းဘီလူးကို တွေ့ကြ

ရမှာပါ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“အမုန်းဘီလူး ဘယ်မှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိထား
လို့လား”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ရေဘီလူး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်သိပါတယ်”

ထိုစကားကြောင့် အားလုံး ဝမ်းသာသွားကြလေတော့
သည်။

၇၈ ❖ မိုးကျော်သူ

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ဒါဖြင့် သူ့ကို သွားတွေ့ရအောင်”

ရေဘီလူး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

မီးဘီလူး၊ လေလိုက်ဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့က ရေဘီလူး
နှောက်သို့ လိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။
သို့သော်...

လေးယောက်သား ခြေလှမ်းရပ်သွားကြလေသည်။

မြေပေါ် လဲကျကာ ညည်းညူနေကြသော ချန်စန်းနှင့် ဟို
စွမ်းတို့ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“သူတို့ကို သည်အတိုင်း ထားခဲ့လို့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အပြုံးဘီလူးက...

“ဒါတွေဟုတ်တယ်”

ရေဘီလူး ပြုံးလိုက်သည်။

“သူတို့က ခင်ဗျားတို့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြသေး
တယ် မဟုတ်လား”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“လူတိုင်းက ကျုပ်တို့ကို ဒုက္ခပေးချင်နေကြတာချည့်ပါပဲ
ဗျာ”

မီးဘီလူး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“ဒါပေမယ့် ကျုပ်က နောင်တရနေပြီဗျ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ကောပဲ”

အပြုံးဘီလူး၏မျက်နှာ တည်ကြည်သွားသည်။

“အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ၊ ကိုယ်တိုင်ဒုက္ခကြုံရတော့မှ
မကောင်းမှုတွေ ကျူးလွန်ခဲ့တာကို နောင်တရမိတယ်”

ရေဘီလူး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

အားလုံးက သူတို့၏ခံစားချက်ကို အလေးအနက်ထားကာ

ပြောနေစဉ် ရေဘီလူးက ရယ်မောလိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

အားလုံးက ရေဘီလူးကို ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရေဘီလူးလည်း မျက်နှာတည်သွားလေသည်။

“ကျုပ်က ရယ်ချင်လို့ ရယ်တာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ သဘော
ကျလို့ပါ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“မင်းက ဘာတွေ သဘောကျနေတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

ရေဘီလူးက...

“ကျုပ်ကလည်း မကောင်းမှု ကျူးလွန်ခဲ့တာတွေကို
နောင်တရနေပြီဗျာ၊ ဒါကြောင့် အားလုံးက နောင်တရနေပြီ ပြောတော့
တိုက်ဆိုင်နေလို့ သဘောကျပြီး ရယ်လိုက်မိတာပါဗျာ”

၈၀ ❖ မိုးကျော်သူ

အဘယ်ကြောင့် ရယ်မောမိသည်ကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

အားလုံး သက်ပြင်းချလိုက်ကြလေသည်။

ချူရှင်း မရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဒုက္ခ
အခက်အခဲများ၊ စော်ကားမော်ကား ခံခဲ့ရမှုများကြောင့် အားလုံး
နောင်တရနေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရောဘီလူးက...

“ကဲ သွားကြတာပေါ့”

ဟု လောဆော်လိုက်မှ အားလုံး သတိဝင်လာကြလေတော့
သည်။

ရသေ့ကျောင်းလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ရောဘီလူးက မီးဘီလူးတို့လူစုအား ရသေ့ကျောင်းလေးတစ်
ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“အမုန်းဘီလူးက သည်မှာ ရသေ့ဝတ်နေလို့လား”

ဟု မေးလေသည်။

ရောဘီလူး ဘာမှ မပြောချေ။

ထိုစဉ်...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၈၁

သစ်သီးဝလံများ ထည့်ထားသည့် ခြင်းတောင်းကြီးတစ်ခု
ကိုထမ်း၍ လူတစ်ယောက် လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

ထိုလူမှာ ရသေ့ကျောင်းမှ ကပ္ပိယအဝတ်အစားများ ဝတ်
ဆင်ထားလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးသည် ကပ္ပိယကြီးကို မြင်လျှင် ပါးစပ်အ
ဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ဟာ”

မီးဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့လည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်
သွားကြလေသည်။

အကြောင်းမှာ...

ထိုကပ္ပိယကြီးသည် တစ်ချိန်က အလွန်ဆိုးသွမ်းသောင်း
ကျန်းခဲ့သည့် အမုန်းဘီလူး ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပင်။

“အမုန်းဘီလူး”

မီးဘီလူးက လွှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်၏။

ကပ္ပိယကြီးက မလှမ်းမကမ်း၌ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

ဘီလူးလေးယောက်ကို ခေ့ကြည့်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က ကပ္ပိယကြီး ဖြစ်နေပါပြီ”

ဟု ပြောလေသည်။

အပြုံးဘီလူးက...

၈၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“အမုန်းဘီလူး၊ မင်း တကယ်ပဲ ကပ္ပိယ လုပ်တော့မှာလား”

အမုန်းဘီလူးက...

“ကျုပ် သည်ရသေ့ကျောင်းမှာ ကပ္ပိယလုပ်နေတာ ဘယ်
လောက်ကြာပြီလဲ”

“တစ်သက်လုံး လုပ်သွားမှာလား”

“ဒါပေါ့”

“သိုင်းလောကထဲ မထွက်တော့ဘူးလား”

အမုန်းဘီလူး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း သည်လောက် ဒုက္ခများလှတဲ့ သိုင်းလောကထဲ
မထွက်ချင်တော့ဘူး၊ ကျုပ် နောင်တရနေပါပြီဗျာ”

အပြီးဘီလူးတို့ အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်မိကြ၏။

အမုန်းဘီလူးသည်လည်း သူတို့နည်းတူ နောင်တရနေပြီ
မဟုတ်ပါလား။တစ်ချိန်က ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲမိခဲ့သမျှကို နောင်တရကာ စိတ်
ပျက်နေကြပြီ ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် သားရဲတောင်ကိစ္စက သူတို့အား
လှုပ်ရှားစေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ငါတို့လည်း နောင်တရနေကြပါပြီကွာ၊ ဒါပေမယ့် သိုင်း
လောကထဲ မဆင်းယင် မဖြစ်လို့ ထွက်လာကြတာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အမုန်းဘီလူး မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၈၃

“ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စများ ရှိနေလို့လဲ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိရူးကို မင်းသိတယ် မဟုတ်
လား”

အမုန်းဘီလူးက...

“ကျားရဲထက်တောင် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အင်မတန်
ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ မြေခွေးအိုကြီးတစ်ကောင်ပဲ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“သူက အားလုံးကိုဆော်ကြပြီး သားရဲတောင်မှာ ‘အမှောင်
ရာဇာ’ ရွေးပွဲကြီး ကျင်းပဖို့ စီစဉ်နေတယ်”

“ဟင်”

အမုန်းဘီလူး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“အမှောင်လောကသားတွေဟာ သားရဲတောင်ကို စုရုံး
ရောက်ရှိလာကြလိမ့်မယ်၊ တကယ့်ကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဖြစ်လာ
မှာ”

အမုန်းဘီလူး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“မြေခွေးအိုကြီး သည်လိုလုပ်တာ မသင့်လျော်ဘူးဗျ၊ ဆရာ
တစ်ယောက်လုံး ရှိနေသေးတာပဲ”

“အေး... ဆရာက သေတယ် ရှင်တယ် မသိရဘဲ ပျောက်ဆုံး

၈၄ ❖ မိုးကျော်သူ

နေတယ်လေကွာ”

“အို.. ဆရာ အသက်ရှင်နေဦးမှာပဲ၊ အကြောင်းတစ်ခုခု
ကြောင့် ဇာတ်မြုပ်လိုက်တာ ဖြစ်မှာပါ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ဒါဆို ငါတို့ သိုင်းလောကထဲကို ဘာကြောင့် ထွက်လာကြ
တယ်ဆိုတာ မင်းစဉ်းစားမိမှာပေါ့”

အမုန်းဘီလူး မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ...

“သားရဲတောင်မှာ ပြိုင်ပွဲကြီးကျင်းပမယ်ဆိုတဲ့ သတင်း
ကြားယင် ဆရာက ပြန်ပြီး ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မယ် ဟုတ်လား”

အားလုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။

“ဟုတ်တယ်”

ပြိုင်တူ အဖြေပေးလိုက်ကြသည်။

အမုန်းဘီလူး ညည်းတွေးလိုက်သည်။

“ဆရာကို တွေ့ချင်လိုက်တာ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ငါတို့လည်း တွေ့ချင်နေကြတာပဲ”

အမုန်းဘီလူးက အားလုံးကို ငွေကြည့်လိုက်သည်။

“ဆရာကို တွေ့ရမယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ သားရဲတောင်
ကို သွားကြမယ် ဟုတ်လား”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၈၅

လေလိုက်ဘီလူး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

“ဆရာကို မတွေ့ရယင်ကော”

“ဆရာ မပါဘဲ ဆရာ့ကို ရှုမစိုက်ဘဲ လူစွာ လုပ်နေတဲ့ မြေ
ခွေးအိုကြီးကို ဒုက္ခပေးကြတာပေါ့”

မီးဘီလူးက...

“မြေခွေးအိုကြီးသာ အမှောင်ဘုရင် ဖြစ်သွားယင် သိုင်း
လောကတစ်ခုလုံး သွေးချောင်းစီးသွားမှာ သေချာတယ်၊ ဒါကြောင့်
တားဆီးရမှာပဲ”

သူတို့၏ရင်ထဲ မကောင်းစိတ်များပျောက်ကာ စိတ်
ကောင်းဝင်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ကောင်းတယ်..ကောင်းတယ်”

အမုန်းဘီလူး ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ငါတို့က သားရဲတောင်ကို သွားကြမယ်ဆိုယင်ကော”

အမုန်းဘီလူးက စဉ်းစားခြင်းပင် မပြုဘဲ ပြောလိုက်လေ
သည်။

“ကျုပ်လည်း လိုက်မှာပေါ့”

ထိုစကားကြားလျှင် အားလုံး ဝမ်းသာသွားကြလေတော့
သည်။

၈၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သူတို့ငါးယောက်စလုံး သားရဲတောင်သို့ သွားကြမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပြီးနောက် ဆရာဖြစ်သူ ချူရှင်းကို သတိရလိုက်ကြလေသည်။

ချူရှင်း မည်သည့်နေရာ၌ ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် သိုင်းလောကမှ ဇာတ်မြုပ်သွားခဲ့ရပါသနည်း။

သားရဲတောင် ပြိုင်ပွဲ သတင်းကြားလျှင် ချူရှင်း ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာမည်လော။

မေးခွန်းများ ရှိနေသော်လည်း အဖြေမရှိချေ။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၈၇

ဘဝနှစ်မျိုးနဲ့လူ

တောမြို့ကလေးတစ်မြို့ ဖြစ်သည်။

မြို့အဝင်တွင် သေးငယ်သော ထမင်းဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ရှိ၏။

ထိုထမင်းဆိုင်လေးမှာ ဈေးပေါပေါဖြင့် ရောင်းချသဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ အကြိုက်တွေ့သော ဆိုင်ကလေး ဖြစ်လေသည်။

ထမင်းဆိုင်လေးမှာ နံနက်ပိုင်း၌သာ ဖွင့်လှစ်ပြီး မွန်းလွဲသည်နှင့် ဆိုင်ပိတ်သွားတတ်သည်။

ဆိုင်ရှင်ဇနီးမောင်နှံက ထမင်းဟင်း အနည်းငယ်သာ ချက်ပြုတ်ရောင်းချခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

ထမင်းဆိုင်လေးမှ ဝင်ငွေသည် ဆိုင်ရှင်ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်အတွက် စားဝတ်နေရေး ပူစရာမရှိချေ။

၈၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ဆိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ရှိ လူရွယ်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ဇနီးသည်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ် မပြည့်သေးချေ။

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် ထမင်းဆိုင်လေးဖွင့်ကာ အေးချမ်းစွာ နေနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံ တောမြို့ကလေးဇာတိ မဟုတ်ပါ။

တောမြို့ကလေးသို့ ရောက်လာသည်မှာ မကြာသေးပါ။

ငါးနှစ်ခန့်သာ ရှိသေး၏။

သို့သော်...

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးစလုံး သဘောမနောကောင်းပြီး သူတပါးကို ကူညီဖို့ ဝန်မလေးသူများ ဖြစ်ရကား တစ်မြို့လုံးက ချစ်ခင်ကြလေသည်။

ယနေ့...

နေ့မွန်းမတည့်မီ ထမင်းဆိုင်လေးကို ပိတ်လိုက်သဖြင့် ထမင်းစားမည့်သူ အတော်များများ လှည့်ပြန်သွားခဲ့ကြရလေသည်။

“သည်နေ့ ဆိုင်ကို စောစောပိတ်လိုက်တာ ဘာကြောင့်လည်း မသိဘူး”

“ဆိုင်ရှင်အစ်ကိုကြီး နေမကောင်းဘူးလို့ ပြောနေကြတာပဲ ဟုလည်း တီးတိုးဝေဖန် ပြောဆိုသွားကြလေသည်။

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၈၉

ဆိုင်ထဲ၌ ဆိုင်ရှင်လူရွယ်က စားပွဲတစ်လုံး၌ တစ်ယောက်ထဲ ကျောက်ရုပ်ကြီးပမာ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေ၏။

သူ၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားသည့် အရိပ်အရောင်များ ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။

ဆိုင်တံခါးမကြီးအပြင် ပြတင်းတံခါးများကိုလည်း ပိတ်ထားရာ တစ်ဆိုင်လုံး တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့နေပါတော့သည်။

ရုတ်တရက် ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လှပချောမောသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က စားစရာများ ထည့်ထားသော လင်ဗန်းတစ်ချပ်ကိုကိုင်ကာ ဆိုင်အနောက်ဘက်မှ ထွက်လာသည်။

ထိုချောမောလှပသော အမျိုးသမီးမှာ ဆိုင်ရှင်လူရွယ်၏ ဇနီးသည် ဖြစ်လေသည်။

ဇနီးသည်က...

“အစ်ကို နည်းနည်းလောက် စားလိုက်ပါဦးလား”

ဟု ပြောတော့မှ ဆိုင်ရှင်လူရွယ် သတိဝင်လာဟန် ရှိလေသည်။

“ဪ ကောင်းပါပြီ ညီမ”

ဇနီးသည် ယူလာသော စားသောက်ဖွယ်ရာများကို စားသောက်လိုက်လေသည်။

သို့သော် အနည်းငယ်မျှ စားသောက်ပြီး ဆက်မစားတော့

၉၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ဘဲ ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

“အစ်ကို စားလို့ မကောင်းဘူးလားဟင်”

“ကောင်းပါတယ် ညီမရယ်၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကို ဗိုက်မဆာလို့ပါ”

ဇနီးသည် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“အစ်ကိုက သားရဲတောင် ပြိုင်ပွဲ အကြောင်းကို တွေးပြီး ရင်မောနေပြီ ထင်တယ်”

လူရွယ်က...

“ကျုပ်ကို ဘယ်သူ ဒုက္ခပေးခဲ့သလဲဆိုတာ အခုမှပဲ ရှင်းသွားတော့တာ”

“အစ်ကိုရယ်”

“ရှိုးက အတော်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတာပဲ၊ သူက တိတက်သိုင်းသမားတွေကို အသုံးချခဲ့တာ”

ဇနီးသည်က...

“အစ်ကို နောင်တရနေပြီဆို၊ အမှောင်လောကနဲ့ မပတ်သက်တော့ဘဲ အေးအေးချမ်းချမ်း နေသွားတော့မယ်ဆို”

“ကျုပ်က...”

“အစ်ကို ကတိပေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

လူရွယ်က...

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အမှောင်လောကနဲ့ မပတ်သက်တော့ဘူး”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၉၁

လို့ ကျုပ်ကတိပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သားရဲတောင် ကိစ္စကိုတော့ လက်ပိုက်ကြည့်မနေသင့်ဘူးလို့ ကျုပ်နားလည်ထားလို့ပါ”

“အစ်ကို...”

“သားရဲတောင်မှာ ကျင်းပမယ့် ပြိုင်ပွဲမှာ အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို ရှိရူး ရသွားမယ်ဆိုယင် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သွေးချောင်းစီးလိမ့်မယ်၊ အပြစ်မရှိတဲ့ အများပြည်သူ ဒုက္ခရောက်ရလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို တားဆီးမှဖြစ်မယ်”

ဇနီးသည်က...

“အစ်ကို သိုင်းလောက ဒုက္ခရောက်ရမယ့် အရေးကို အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေက လက်ပိုက်ကြည့်နေကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

လူရွယ် ပြုံးလှ် ကံသည်။

“သားရဲတောင် ပြိုင်ပွဲမှာ ခေါင်းဆောင်နေရာကို လုယင်း အမှောင်လောကသား အချင်းချင်း တိုက်ပွဲတွေ အယင်ဆုံး ဖြစ်လာမယ်လို့ တွက်ဆပြီး သူတို့က လက်ပိုက်ကြည့်နေကြမှာ ညီမရဲ့၊ ရှိုးက ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူလိမ့်မယ်”

ဇနီးသည် ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

လူရွယ်က...

“ညီမ၊ ကျုပ် သားရဲတောင်ကို သွားပါရစေ၊ ကျုပ်ရဲ့ အပြစ်ကြွေးတွေကို ပေးဆပ်ဖို့ သိုင်းလောက ပျက်စီးမယ့် အရေးကို ကာကွယ်ပါရစေ၊ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ်”

၉၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ဇနီးသည်သည် ပြောမရနိုင်တော့မှန်း နားလည်သဘောပေါက်ထားရကား...

“အစ်ကို သွားမယ်ဆိုယင် ကျွန်မ မတားတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မလည်း လိုက်ခဲ့မယ်”

“ညီမ..”

“အစ်ကိုက ထားခဲ့မယ်ဆိုယင်လည်း ကျွန်မဘာသာ လိုက်ခဲ့မှာပဲ”

ဇနီးသည်က ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်ရာ လူရွယ်အခက်ကြုံသွားလေတော့သည်။

လူရွယ်ကား သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့သော ချူရှင်း ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းက ကောင်းသတင်းဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

မကောင်းသတင်းဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ချူရှင်းမှာ အမှောင်လောက ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ချူရှင်းသည် အချို့က ပြောနေကြသကဲ့သို့ သေဆုံးသွားခြင်း မရှိသေးပါ။

အမှောင်ဘုရင် ချူရှင်းသည် အိမ်ထောင်ကျကာ ထမင်း

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၉၃

ဆိုင်ရှင်ဘဝဖြင့် ဇာတ်မြှုပ်ထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

“အစ်ကို၊ ကျွန်မကို ခေါ်သွားမယ် မဟုတ်လား”

ဇနီးသည်က မေးလိုက်ရာ ဆိုင်ရှင်လူရွယ်(ဝါ)အမှောင်ဘုရင် ချူရှင်း သဘောတူလိုက်ရလေတော့သည်။

“ကောင်းပါပြီ ညီမရယ်”

ဇနီးသည် ဝမ်းသာသွားတော့သည်။

“ကျွန်မ ခရီးထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်ဦးမယ်”

ဟု ပြောကာ ထွက်သွားလေသည်။

လူရွယ်(ဝါ)ချူရှင်းက ငေးမောကျန်ရစ်ခဲ့၏။

ချူရှင်းသည် ဇာတ်မြှုပ်နေရာမှ ထွက်ကာ သားရဲတောင်သို့ သွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

သူက အဘယ်ကြောင့် ဇာတ်မြှုပ်ခဲ့ရပါသနည်း။

ချူရှင်းသည် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်တွေးတော စဉ်းစားနေမိလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

BURMESE
CLASSIC

ထူးခြားသောသတင်း

ချူရှင်းသည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အမှောင်လောကတစ်ခု
လုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူ၏ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုနှင့် ထက်မြက်သော သိုင်း
ပညာကြောင့် မည်သူကမျှ မော့မကြည့်ဝံ့အောင် အရှိန်အဝါ ကြီးခဲ့
လေသည်။

တစ်နေ့တွင် ချူရှင်းထံသို့ နယ်ခြားနှင့် နီးစပ်သော
အနောက်ပိုင်းဒေသမှ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

ထိုသိုင်းသမားမှာ ‘မျက်နှာဝါ’ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။

မျက်နှာဝါသည် ချူရှင်းနှင့် တွေ့လျှင် ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုလိုက်
လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၉၅

“ဆရာချူရှင်းကို ဂါရဝပြုပါတယ်ဗျာ”

ချူရှင်းက...

“ခင်ဗျားက ခရီးဝေးက လာခဲ့တာ ဘယ်လိုအကြောင်းများ
ရှိနေလို့လဲ ပြောပါဦး”

မျက်နှာဝါက...

“နယ်ခြားဒေသမှာ တိဘက်သိုင်းသမားတွေ လာပြီး နှောင့်
ယှက်နေလို့ ဆရာချူရှင်း ဆုံးမပေးဖို့ လာပြီး အကူအညီ တောင်းတာ
ပါဗျာ”

ချူရှင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေပါ။

“ကောင်းပြီလေ၊ တိဘက်သိုင်းသမားတွေကို ဆုံးမဖို့ ကျုပ်
လူ လွှတ်ပေးလိုက်မယ်”

“ဆရာချူရှင်း ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်”

မျက်နှာဝါသည် ချူရှင်းအတွက် ယူလာသော လက်ဆောင်
ပစ္စည်းများ ဆက်သပြီး ပြန်သွားလေတော့သည်။

ချူရှင်းကလည်း အားထားရသော အနက်ရောင်သိုင်း
သမားသုံးယောက် စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

၉၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်လခန့် အကြာတွင်...

ချူရှင်းထံသို့ မျက်နှာဝါ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

ချူရှင်းက...

“ဘယ်လိုလဲ တီဘက်သိုင်းသမားတွေ မကျူးကျော်ခဲ့ကြ

တော့ဘူး မဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

မျက်နှာဝါက...

“သူတို့က ပိုပြီးတောင် သောင်းကျန်းလာကြပါတယ် ခေါင်း

ဆောင်ကြီး”

“ဟင်”

ချူရှင်း အံ့သြသွားလေသည်။

မျက်နှာဝါ၏စကားကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။

“သူတို့ ငြိမ်မသွားတဲ့အပြင် ပိုပြီးတောင် သောင်းကျန်းလာ

ကြသေးတယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ခေါင်းဆောင်ကြီး”

“ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ”

မျက်နှာဝါက...

“ခေါင်းဆောင်ကြီးက သူတို့ကို ဆုံးမမယ့် လူတွေ လွှတ်ပေး

မယ်ဆိုတာကြောင့် ကျုပ်တို့ စောင့်မျှော်နေကြပေမယ့် တစ်ယောက်
မှ ရောက်မလာတော့..”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၉၇

“ဘာ..”

ချူရှင်း ထိုင်ရာမှ ငေါက်ခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။

မျက်နှာဝါကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ကျုပ်လွှတ်လိုက်တဲ့ လူတွေ တစ်ယောက်မှ ရောက်မလာ

ကြဘူး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“သူတို့က..”

“နယ်ခြားကို တစ်ယောက်မှ ရောက်မလာကြပါဘူး”

“ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ”

ချူရှင်းက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းချုပ်ကာ ညည်းတွား
လိုက်လေသည်။

အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီးမှ...

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား စိတ်ချလက်ချသာ ပြန်သွားပါ။

ကျုပ် လူတွေကို ချက်ခြင်း လွှတ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ခေါင်းဆောင်ကြီး”

မျက်နှာဝါက ကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ ပြန်သွား၏။

◆ ◆ ◆

၉၈ ❖ မိုးကျော်သူ

များမကြာမီ...

မျက်နှာဝါ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

ချူရှင်း လွှတ်လိုက်သူများ တစ်ယောက်တစ်လေမျှ ရောက်
မလာကြောင်း သတင်းလာရှိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်း ခံပြင်းသွားလေသည်။

သူလွှတ်လိုက်သူများမှာ မျက်နှာဝါထံသို့ ရောက်မသွားဘဲ
အဘယ်ကြောင့် ပျောက်ဆုံးသွားကြပါသနည်း။

ချူရှင်းက...

“ခင်ဗျားပြန်သွားယင် ကျုပ် လူတွေကို ခင်ဗျားနဲ့အတူတူ
ထည့်ပေးလိုက်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မျက်နှာဝါ ကျေးဇူးတင်သွားလေတော့
သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်...

သူစေလွှတ်လိုက်သော အနက်ရောင်လောကမှ ထိပ်တန်း
သိုင်းသမားများသည် မျက်နှာဝါကို ကောင်းစွာ ကူညီနိုင်လိမ့်မည်ဟု
ယုံကြည်ထားလေသည်။

သို့သော်...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၉၉

သူလွှတ်လိုက်သူများ၏သတင်းကို မကြားရတော့ပါ။

မျက်နှာဝါလည်း ထပ်မံရောက်မလာတော့ပါ။

မျက်နှာဝါကိုယ်တိုင်လည်း သတင်းအစအန မရအောင်
ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်း မကျေမနပ် ဖြစ်လာတော့သည်။

“ဒါ ငါ့ကို စိန်ခေါ်လိုက်တာပဲ”

ကိုယ်တိုင် နယ်ခြားဒေသသို့ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘီလူးငါးဖော်သည် သူ၏အနီး၌ ရှိမနေကြ
ပါချေ။

ချူရှင်းက အရေးကြီးသော တာဝန်တစ်ခု ပေးထားသဖြင့်
ခရီးထွက်နေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဘီလူးငါးဖော်၏သိုင်းပညာဖြင့် စေလွှတ်၍ ရမည်လည်း
မဟုတ်ရကား ကိုယ်တိုင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ကာ ခရီးထွက်ခဲ့တော့
သည်။

၁၀၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထောင်ချောက်

ရှစ်ရက်...

ချူရှင်း နယ်ခြားဒေသသို့ ဦးတည်ကာ ခရီးထွက်လာခဲ့သည်
မှာ ရှစ်ရက် ရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုရှစ်ရက်အတွင်း ခရီးအတော် ပေါက်ခဲ့ပြီး မြို့ကလေးတစ်
မြို့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ချူရှင်းက သာမန်ခရီးသွားတစ်ဦးပမာ ဝတ်ဆင်ကာ လာခဲ့
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခရီးပမ်းနေသည့်အပြင် ဗိုက်ထဲ ဆာလောင်နေခြင်းကြောင့်
စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ရောက်စားသောက်လိုက်လေသည်။

ဆိုင်ထဲ၌ လူရှင်းနေ၏။

၁ အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၀၁

စားသောက်သူ သုံးလေးယောက်မျှသာ ရှိလေသည်။

ချူရှင်းက အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရှိ
သည့် စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူပြီး စားစရာများ မှာကြားလိုက်လေ
သည်။

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်က အရက်တစ်အိုးနှင့် စားစရာများ
ယူလာပေးလေသည်။

ချူရှင်းက အရက်တစ်ခွက်ငဲ့ကာ သောက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
စဉ်...

“အဟမ်း”

အဘိုးအို၏ချောင်းဟန်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ချူရှင်း အရက်မသောက် ဖြစ်သေးဘဲ အဘိုးအိုကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ပြုံးပြနေသည်။

ချူရှင်း ရင်ထိတ်သွား၏။

စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ ထူးခြားမှုတစ်ခုခု ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း
နားလည်လိုက်လေသည်။

“အရက်သောက်ပါဦး”

ပြုံးပြနေသော အဘိုးအိုကို လှမ်းပြောလိုက်၏။

အဘိုးအို ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ် မသောက်ရဲဘူး”

၁၀၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သေသွားမှာ ကြောက်လို့ပေါ့”

“ဪ”

ချူရှင်းက အရက်ခွက်ကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်...

“အရက်ထဲမှာ အဆိပ်ရှိတယ် ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

ချူရှင်းက...

“တယ်သူက အဆိပ်ခတ်တာလဲ”

“ဆိုင်လုလင်ကို မေးကြည့်ပါလား”

“ကောင်းပြီ”

ချူရှင်းက အရက်နှင့် စားစရာ လာဖို့ပေးသည့် ဆိုင်လုလင်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ဆိုင်လုလင် အပြေးကလေး ရောက်လာ၏။

ချူရှင်းက...

“အရက်ထဲမှာ အဆိပ်ခတ်ထားတယ် ဟုတ်လား”

“ဗျာ”

“တယ်သူက အဆိပ်ခတ်တာလဲ”

“ကျွန်..ကျွန်တော်..”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၀၃

“မင်း အဆိပ်ခတ်လိုက်တာလဲ”

ဆိုင်လုလင် ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်သွားလေသည်။

“ကျွန်..ကျွန်တော် မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူလဲ”

“ဟို..ဟို..”

ဆိုင်လုလင် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေ၍ ချူရှင်းက ငေါက်လိုက်လေသည်။

“မပြောယင် မင်းကို သတ်ပစ်ရမှာပဲ”

ဆိုင်လုလင် မနေဝံ့တော့ဘဲ...

“သူ..သူက အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ အရက်အိုး ကျွန်တော့်ကို ပေးပြီး အစ်ကိုလေး ရောက်လာလို့ အရက်တောင်းယင် အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ အရက်အိုးကို ပေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို မှာထားတာပါ”

“မင်းက သူခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်တာပဲလား”

“သူ..သူ့ကို ကြောက်လို့ပါ”

ချူရှင်းက ဆိုင်လုလင်ကို အမှုမထားဘဲ အဘိုးအိုကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် သည်လို လုပ်ရတာလဲဗျ”

အဘိုးအိုက...

“မင်းကို သေသွားစေချင်လို့ပေါ့”

ချူရှင်းက...

၁၀၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဒါဖြင့် ကျုပ် အရက်သောက်တာကို ခင်ဗျား ဘာကြောင့် လက်ပိုက်ကြည့်မနေရတာလဲ”

“မင်းက သဘောကောင်းပြီး ငါ့ကို အရက်သောက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်တာကိုး၊ အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ အရက်ကို ငါ မသောက်ဝံ့တော့ပေါ့”

ချူရှင်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်က ချူရှင်းပါ၊ ခင်ဗျားကော”

အဘိုးအို ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ငါ မပြောချင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”

“မကြာခင် သေသွားတော့မယ့် လူတစ်ယောက်နဲ့ အသိအကျွမ်း မဖြစ်ချင်လို့ပေါ့”

“ညော်”

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူသေရမှာလဲ၊ ကျုပ်လား၊ ခင်ဗျားလား”

စကားဆုံးလျှင် ထိုင်ရာမှ ခုန်ထကာ အဘိုးအိုအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုသည် ချူရှင်း တိုက်ခိုက်လာမည်ကို ကြိုတင်ရိပ်မိထားသည့်အလား အချိန်မီ ခုန်ထွက်ရှောင်တိမ်းသွားလေသည်။

“ဟူး”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၀၅

အဘိုးအိုသည် မြားတစင်းပမာ အပေါ်သို့ ထိုးတက်သွားကာ ခေါင်မိုးကို ထိုးဖောက်ပြီး အပြင်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။

“ခင်ဗျား လွတ်မယ် ထင်လို့လား”

ချူရှင်းက ကြိုးဝါးပြီး တဟုန်ထိုး လိုက်သွားလေသည်။

အပြင်ဘက် ရောက်သွားလျှင် အဘိုးအိုကို မတွေ့ရတော့ပါ။

ချူရှင်းလည်း စားသောက်လိုစိတ် မရှိတော့သဖြင့် စားသောက်ဆိုင်ထဲ ပြန်မဝင်တော့ဘဲ မြင်းကို ဆွဲကာ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းက တောလမ်းအတိုင်း မြင်းကို ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် စီးနင်းလာခဲ့လေသည်။

တိဘက်သိုင်းသမားများနှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ခရီးထွက်လာခဲ့ရာမှ လမ်းခရီး၌ လုပ်ကြံခံရသဖြင့် မကျေမနပ် ဖြစ်နေခဲ့မိလေသည်။

“ငါလွှတ်လိုက်တဲ့ လူတွေလည်း လမ်းခုလတ်မှာပဲ လုပ်ကြံ

၁၀၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ခံလိုက်ရတာ သေချာတယ်”

လုပ်ကြံနေသူမှာ မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် လုပ်ကြံနေရပါသနည်း။

ချူရှင်း အတွေးလွန်သွားသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အဆက်
ပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

“ဝှစ်”

မြားတံလေးတစ်ချောင်း ပစ်လွှင့်လာပြီး သူ၏ဦးခေါင်းပေါ်
မှ ဖြတ်ကျော်သွားလေသည်။

“ဟင်”

ချူရှင်း သတိဝင်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်လျှင် မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်
ပင်တစ်ပင်အောက်၌ လူတစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။စားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားသော အဘိုး
အို ဖြစ်လေသည်။

“ခင်ဗျားကိုး”

အဘိုးအိုက...

“ငါ့နောက်ကို မင်းလိုက်လာဝံ့တာ သေချင်လို့ပဲ ဖြစ်မယ်”

ချူရှင်းက...

အမိုက်မှောင်မှန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၀၇

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ထွက်မပြေးနဲ့လေ”

“ငါ ဘယ်မှာ ပြေးလို့လဲ”

“ကောင်းပြီ”

ချူရှင်း မြင်းပေါ်မှ ခုန်ထွက်လိုက်သည်။

ငှက်တစ်ကောင်ပမာ လေထဲ ပျံဝဲကာ အဘိုးအိုထံ တိုးဝင်
သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ချူရှင်းက အဘိုးအိုကို တိုက်ခိုက်ဖို့သာ အာရုံရောက်နေ
သဖြင့် သစ်ပင်ပေါ်မှ ပိုက်ကွန်တစ်ခု ကျဆင်းလာသည်ကို သတိမပြု
မိလိုက်တော့ချေ။

“ဟား...ဟား...ဟား”

အဘိုးအိုက ကဟားဟား ရယ်မောယင်း မလှုပ်မယှက် ရပ်
နေ၏။

“ခင်ဗျား သေရမယ်”

ချူရှင်း တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ချိန်ရောက်မှ ပိုက်ကွန်
ကြီး ကျဆင်းလာသည်ကို သတိပြုမိသွားတော့သည်။

“ဟာ”

ချူရှင်းက လေထဲမှာပင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ပတ်လှည့်ကာ ဓား
ဝေယမ်းလိုက်လေသည်။

“ထောက်...ထောက်...ထောက်”

ပိုက်ကွန်မှာ ကြိုးများ ပြတ်တောက်သွားလေသည်။

၁၀၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းက ပိုက်ကွန်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်နိုင်သော်လည်း
အဘိုးအို၏တိုက်ခိုက်မှုကို ခံလိုက်ရတော့သည်။

“ဟိတ်”

အဘိုးအိုက ညာသံပေးကာ လေပေါ် ခုန်တက်ကာ တိုက်
ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်း မရှောင်နိုင်တော့ပါ။

အဘိုးအို၏ခားချက်က သူ၏ကျောပြင်ကို ခုတ်ချမိလိုက်
လေသည်။

ချူရှင်းက ရှောင်တိမ်းဖို့ထက် အောက်ဘက် ခုန်ဆင်း
ကြိုးစားလိုက်ခြင်းကြောင့် ကံကောင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ချူရှင်း၏ကျောပြင်တစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်း နီရဲသွားလေ
တော့သည်။

ချူရှင်းသည် ဝေဒနာကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားယင်း အဘိုးအို
အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်”

လျင်မြန်သော ခားချက်များသည် အဘိုးအို၏ခြေထောက်
ဆီသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

အဘိုးအို ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ဘဲ
နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရလေသည်။

ချူရှင်းအတွက် ပြန်လည်ရင်ဆိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး ရသွား

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၀၉

သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ချူရှင်း မြေပေါ်မှ ခုန်ထလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“သေပေတော့”

အော်ငေါက်သံနှင့်အတူ လူတစ်စု ထွက်ပေါ်လာပြီး ချူရှင်း
အား ခိုင်းရုံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြတော့သည်။

ချူရှင်းလည်း သတိထားပြီး ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေ
သည်။

တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားဘဲ ပို၍ ပြင်းထန်လာတော့သည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ခြမ်း...ခြမ်း...ခြမ်း”

ညာသံပေးသံများ၊ တိုက်ခိုက်သံများ၊ လက်နက်ချင်း ထိ
မှုသံများ တစ်ခုနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

တဆက်တည်းမှာပင်...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ရန်သူများ တစ်
ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားလေသည်။

၁၁၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထို့အတူ ချူရှင်းလည်း ဒဏ်ရာသုံးလေးချက် ရရှိသွားလေ
တော့သည်။

အဘိုးအိုက...

“ချူရှင်း၊ မင်းရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ ရောက်ပြီ”

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

ကိုယ်တိုင်လည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေသည်။

လက်နက်ပုန်းလေးများ ပလူပျံအောင် ပစ်လွှင့်လာ၏။

ဓားလုံ လက်နက်များ ဝင်းဝင်းတောက်သွားသည်။

ချူရှင်း အခက်ကြုံသွားလေသည်။

အများနှင့် တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်နေရသည့်အပြင် အဘိုး
အို၏ပထမဆုံး ဓားချက်တွင် အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားသည် ဖြစ်ရကား
တဖြည်းဖြည်း အဆိပ်သတ္တိပြုလာသောအခါ ချူရှင်း၏ဦးခေါင်းထဲ
မူးနောက်ရီဝေလာသကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံး ထုံထိုင်းကာ လှုပ်ရှားမှုများ
နွေးကွေး လေးလံလာလေတော့သည်။

ချူရှင်း ဒဏ်ဒဏ် ဖြစ်သွားလေသည်။

“သူ အဆိပ်မိနေပြီ ဝိုင်းတိုက်ကြစမ်း”

အဘိုးအိုက အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

ညာသံပေးသံများနှင့်အတူ အဘိုးအို၏နောက်လိုက်များက

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၁၁

ချူရှင်းအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချူရှင်းကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲကား ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေဆဲ...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

အဘိုးအို၏နောက်လိုက်များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်
လဲကျသွားလေသည်။

ချူရှင်း ဒဏ်ရာများ ရရှိသွားပြန်လေသည်။

ကြာသော် ချူရှင်း မဟန်နိုင်အောင် ဖြစ်လာတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

အဘိုးအို ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်သည်။

“အမှောင်ရာဇာက နာမည်ကြီးသလောက် လက်တွေ့ ဘာ
မှလည်း မဟုတ်ပါလား”

ဟု လျှောင်ပြောင်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်...

“ချူရှင်း၊ မင်းကို ဆုံးမပြီး အမှောင်လောကကို ငါတို့က
သိမ်းပိုက်ဖို့ စီစဉ်ထားပြီးပြီ၊ နယ်ခြားမှာ တိဘက်သိုင်းသမားတွေ
သောင်းကျန်းနေတယ်ဆိုတာ၊ ထောင်ချောက်တစ်ခုဆိုတာ မင်းနား
လည်ပြီလား”

၁၁၂ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို လုယူဖို့ ကြံစည်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းအား ထောင်ချောက်ဆင်ကာ ဒုက္ခပေးလိုက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်းလည်း ထောက်ချောက်တစ်ခု ဖြစ်မှန်း ရိပ်မိထားသော်လည်း တစ်ချက်ကလေး အငိုက်မိလိုက်သည်နှင့် အဆိပ်မိကာ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

“သေပေတော့”

အဘိုးအို၏လူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မြေပေါ်လဲကျသွားကြသည့်တိုင်အောင် လျော့ပါးမသွားဘဲ ထပ်မံရောက်ရှိလာကြသဖြင့် ပိုပြီး အင်အားကောင်းလာသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါတော့သည်။

ချူရှင်း တိုက်ခိုက်ယင်း ခြေကုန်လက်ပမ်း ကျလာလေသည်။

အဘိုးအိုသည် တကယ်တမ်း ကြောက်စရာကောင်းသည့် မဟုတ်ဘဲ သူက တစ်ချက်လေး သတိလစ်ဟင်းသွားခြင်းကြောင့် ခံလိုက်ရသဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် မကျေမနပ် ဖြစ်နေပြီး ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ချင်စိတ် ကုန်ခမ်းသွားလေသည်။

ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေပါကလည်း ရေတိမ်နစ်သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၁၃

ချူရှင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ...

“ယား”

ရှေ့တိုးလာသော ရန်သူများကို တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး ရန်သူများ နောက်ဆုတ်သွားသည်နှင့် သစ်ပင်ချုံ့နွယ်များကြားသို့ ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။

“ပြေးပြီဟေ့”

“လိုက်ကြ”

အဘိုးအိုတို့လူစု ညာသံပေးကာ လိုက်လာကြသော်လည်း ချူရှင်း လွတ်မြောက်သွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

အဘိုးအိုတို့လူစုသည် ချူရှင်းအား ရှာမတွေ့သည့် နောက်ဆုံး စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်ကာ ထွက်ခွာသွားကြတော့သည်။

ထွက်ခွာကြကားနီးတွင်...

“ငါ့ရဲ့အဆိပ်ဓားချက် မိသွားတာကြောင့် သည်ကောင်ကြာကြာ အသက်မရှင်နိုင်တော့ပါဘူး”

ဟု ကြုံးဝါးသွားလေသည်။

မှန်ပေသည်။

ချူရှင်း လွတ်မြောက်လာခဲ့သော်လည်း အဆိပ်သုတ်လိမ်း

၁၁၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ထားသော ဓားတစ်ချက်မိခဲ့ရသည် ဖြစ်ရကား အဆိပ်တက်လာပြီ ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်းက ချူပုတ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ တိုးဝင်ကာ ပုန်း အောင်းရှောင်တိမ်းနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကံကောင်းထောက်မပြီး အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

အဆိပ်မိထားသည် ဖြစ်ရာ ရေရှည်ကံကောင်းနေဖို့ မလွယ်တော့ပါချေ။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး ခွန်အားမျှ ပျောက်ကွယ်ကာ ပျော့ခွေ သွားလေသည်။

ဦးခေါင်းထဲ မူးနောက်ကာ မျက်လုံးများလည်း ပြာဝေလာ ၏။

ချူရှင်းက အသင့်ဆောင်ထားသော အသက်ကယ်ဆေး တစ်လုံး ထုတ်ယူကာ သောက်လိုက်သည်။

အဆိပ်ဖြေဆေး သောက်လိုက်သည့်တိုင်အောင် အဆိပ်က ပြင်းထန်လာသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ခြစ်ခြစ်တောက် ပူလောင်လာကာ သတိလစ် မေ့မျောသွားလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၁၅

ကယ်တင်ရှင်

နံနက်ခင်း၏ နွေးထွေးသော နေရောင်ခြည်အောက်တွင် တောလမ်းကလေးအတိုင်း အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်တို့ လျှောက်လှမ်းလာကြလေသည်။

အဘိုးအိုကား သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်သလို ဆေး ဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည့် ဆေးဆရာသိုင်းသမား ကျင်းလုံ ဖြစ် လေသည်။

မိန်းမချောလေးမှာ ကျင်းလုံ၏မြေးမလေး ကျင်းလင်ဝါး ဖြစ်သည်။

ကျင်းလုံနှင့် ကျင်းလင်ဝါးတို့သည် တောလမ်းတစ်နေရာသို့ ရောက်လျှင် ရုတ်တရက် ကျင်းလင်ဝါး ခြေလှမ်းရပ်သွားလေသည်။

၁၁၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သူမသည် အဘိုးဖြစ်သူ ကျင်းလုံဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျင်းလုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ့မြေးက လူတစ်ယောက်ရဲ့ ညည်းညူသံကို ကြားလိုက်တယ် မဟုတ်လား”

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ဟုတ်တယ် ဘိုးဘိုး၊ ဘိုးဘိုးလည်း ကြားတယ် ဟုတ်လား”

“ဒါပေါ့ ညည်းသံဟာ ဟိုရေက ချုံပုတ်ကြီးထဲက ထွက်ပေါ်လာတာပဲ”

မလှမ်းမကမ်းရှိ ချုံပုတ်ကြီးတစ်ခုကို ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက...

“တစ်ယောက်ယောက် ဒုက္ခရောက်နေပြီ ထင်တယ်”

ကျင်းလုံက...

“ဒါပေါ့ အဆိပ်ဝေဒနာခံစားနေရသူတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ ငါ့မြေးရယ်”

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ငါ့မြေးက သူ့ကို ကူညီချင်လို့လား”

“ဘိုးဘိုးပဲ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့လူ တွေ့ယင် ကူညီရမယ်လို့

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၁၇

မှာထားတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“အခု ကျွန်မတို့ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီလေ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

မြေးမလေးကို သဘောကျစွာ ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ကောင်းပြီလေ၊ သွားကူညီလိုက်ပေါ့”

“ဟေး”

ကျင်းလင်ဝါး ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ချက်ခြင်းပင် ချုံပုတ်ကြီးဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်လေသည်။

ချုံပုတ်ကြီး အနောက်ဘက်သို့ ရောက်လျှင် လဲကျနေသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။

ချူရှင်း ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းမှာ ဒဏ်ရာဗရမ္မ ရထားပြီး အဆိပ်မိထားသော အရှိန်ကြောင့် အဖျားတက်ကာ ကယောင်ကတမ်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

“ဒုက္ခပါပဲ”

ကျင်းလင်ဝါး ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

“ဘိုးဘိုးရေ လာပါဦး”

အဘိုးဖြစ်သူကို လှမ်းခေါ်လိုက်မိလေသည်။

၁၁၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းလုံ ချက်ခြင်း ရောက်ရှိလာကြသည်။

“သည်မှာ ကြည့်ပါဦး”

ကျင်းလင်ဝါးက ချူရှင်းကို ညွှန်ပြလိုက်၏။

ကျင်းလုံက...

“အင်း အဆိပ်မိထားတဲ့အပြင် ဒဏ်ရာတွေလည်း ရထားတာကိုး”

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ဘိုးဘိုး သူ့ရဲ့အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်မယ် မဟုတ်လား”

ဟင်”

ကျင်းလုံက...

“ငါ့မြေးက သူ့ကို ကယ်တင်စေချင်မှတော့ ကယ်ရတာပေါ့”

လေ”

ထိုစကားကြောင့် ကျင်းလင်ဝါး ဝမ်းသာသွားလေတော့

သည်။

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘိုးဘိုးရယ်”

ကျင်းလုံက...

“ကဲ ငါ့မြေးက အိတ်ကို လွယ်လာခဲ့၊ ဘိုးဘိုး သူ့ကို ထမ်း

ခေါ်သွားမယ်”

ရှာဖွေထားသော ဘယဆေးပင်များ ထည့်ထားသည့်

အိတ်ကို ကျင်းလင်ဝါးအား ပေးလိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်က ချူရှင်းကို

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၁၉

ပန်းပေါ်ထမ်းကာ ရှေ့မှ ဦးဆောင်ပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက အပြေးတိုင်း လိုက်သွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

တဝေါဝေါ စီးကျနေသော ရေတံခွန်ကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ သစ်ပင်ပန်းပင်များဖြင့် စိမ်းလန်းစိုပြည်နေပြီး သေးငယ်သော်လည်း လှပသပ်ရပ်သည့် အိမ်ကလေးတစ်လုံး ရှိလေသည်။

ထိုအိမ်ကလေးသည် ကျင်းလုံတို့ မြေးအဘိုး ယာယီနေထိုင်သော အိမ်ကလေး ဖြစ်လေသည်။

ထိုကလေး၌ ချူရှင်း ရောက်ရှိနေလေသည်။

ကျင်းလုံက ချူရှင်းကို ခေါ်လာပြီး ဆေးကုပေးထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်း၏တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာဗရု ရရှိထားလေသည်။

ထို့အပြင် အဆိပ်မိထားခြင်းကြောင့် ကျင်းလုံ မနည်းကြိုး

စားပြီး ကုသပေးခဲ့ရလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ဘိုးဘိုး သူ့ရဲ့ဝေဒနာတွေကို သက်သာပျောက်ကင်း

အောင် ကုသပေးနိုင်ပါ့မလားဟင်”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

၁၂၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းလုံက...

“သူ့အသက်ရှင်နေတာတောင် ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်၊ အဆိပ်က ကြောက်စရာကောင်းအောင် ပြင်းထန်တာ”
မှန်ပေသည်။

ကျင်းလုံက အစွမ်းထက်သည့် အဆိပ်ဖြေဆေးများ တိုက်ကျွေးထားသည့်တိုင်အောင် ချူရှင်း သတိမရသေးချေ။

အဆိပ်ကြောင့် သတိလစ်မေ့မြောယင်း ဂယောင်ဂတမ်း ပြောဆိုနေပါတော့သည်။

ကျင်းလုံ စကားဆက်လိုက်သည်။

“သူ့ရဲ့အဆိပ်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားအောင်၊ လူကောင်းပကတိ ဖြစ်လာအောင် အနည်းဆုံး ခြောက်လ တစ်နှစ်လောက် ဂရုစိုက်ဆေးကုသမှု ခံယူရမှာ သေချာတယ်”

ချူရှင်းအတွက် ကျင်းလင်ဝါး စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျင်းလုံက...

“ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က ဒဏ်ရာတွေလည်း မနည်းတော့ သူ့လူကောင်းတစ်ယောက် ပြန်ဖြစ်လာယင် ကံကောင်းတယ် ပြောရမှာပဲ”

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ဘိုးဘိုး သူ့ကို ကယ်တင်နိုင်မယ် မဟုတ်လားဟင်”

အမိုက်မှောင်မုန့်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၂၁

ကျင်းလုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“တစ်နှစ်လောက်တော့ အပင်ပန်းခံရမှာပေါ့လေ”
ကျင်းလင်ဝါး သက်ပြင်းချလိုက်လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

ကျင်းလုံတို့ မြေးအဘိုးက ချူရှင်းကို ဂရုစိုက်ကာ ကုသပေးခဲ့ကြလေသည်။

ချူရှင်းသည် ကျင်းလင်ဝါးတို့ အိမ်ကလေးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး သုံးရက်အကြာတွင် သတိရလာသည်။

စကားကောင်းစွာ ပြောနိုင်ပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြုလုပ်လာနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူ့အား ကင်တင်ခဲ့သည့် ကျင်းလင်ဝါးတို့မြေးအဘိုးအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း တဖွဖွ ပြောလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးတို့လည်း ချူရှင်း၏အခြေအနေ တိုးတက်လာခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာနေမိကြလေသည်။

အမှန်တော့...

ချူရှင်း၏ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားသော အသက်ကယ်ဆေးကို အချိန်မီ သောက်သုံးနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် လျင်မြန်စွာ သက်သာလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၁၂၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းလင်ဝါးက...

“အစ်ကို သတိရလာပြီနော်”

ဝမ်းသာအားရ မေးလိုက်သည်။

ချူရှင်းက...

“မင်း...မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ် ဘယ်နေရာမှာ ရောက်နေတာလဲ”

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ကျွန်မတို့ တောထဲမှာ ဘယဆေးပင်တွေ ရှာပြီး ပြန်လာတော့ ညည်းညူသံ ကြားတာနဲ့ သွားကြည့်လိုက်တာ၊ ချုံပုတ်ကြီးနောက်မှာ သတိလစ်မေ့မျောနေတဲ့ အစ်ကိုကို တွေ့ရတာ”

အဖြစ်အပျက်များကို ရှင်းပြ လိုက်လေသည်။

ချူရှင်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တာကြောင့် ညီမတို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“အို ကိစ္စမရှိပါဘူး အစ်ကို၊ ကူညီခွင့်ရတာကိုပဲ ကျွန်မတို့ ဝမ်းသာမဆုံးတော့ပါဘူး”

ချူရှင်း လူးလိမ့်ထလိုက်သည်။

ကျင်းလင်ဝါးက...

“အို မထနဲ့ဦးလေ၊ အစ်ကို့အဖော်တွေက ရှင်းရှင်းသက်သာ ပျောက်ကင်းသေးတာ မဟုတ်သေးဘူး၊ အိပ်ရာထဲမှာ အနားယူနေမှ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၂၃

ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ညီမရယ်၊ ကျုပ်သက်သာသွားပါပြီ၊ ကျုပ်ရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို တစ်နေ့ ပြန်ဆပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ကဲ.. ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး”

ကျင်းလေဝါး တားဆီးနေသည့်ကြားမှ ချူရှင်းက ဒယ်ဒယ်ဖြင့် ထွက်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျင်းလုံက ရေတံခွန်ကြီးဘက်သို့ သွားနေချိန် ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းလေဝါးက...

“အစ်ကိုသွားချင်တယ်ဆိုယင် ဝေဒနာတွေ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွား ၂ သွားပါလားရှင့်”

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ချူရှင်းက...

“ကျုပ်ကို ကူညီတဲ့အတွက် ကျုပ်ရဲ့ရန်သူတွေက ညီမတို့ကို ခုက္ခပေးလာနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကြောင့် ညီမတို့ ခုက္ခမရောက်စေချင်ပါဘူး၊ ကဲ.. ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါ”

နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားတော့သည်။

တားဆီးမရတော့သဖြင့် ကျင်းလင်ဝါးလည်း လက်မှိုင့်ချ လိုက်ရလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၁၂၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းလင်ဝါးတို့ အိမ်ကလေးသည် အနောက်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ချူရှင်း ကျောခိုင်းထွက်လာယင်း တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင်...

“ဟူး...ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ချူရှင်း ရင်ထိတ်ကာ လမ်းဘေး သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် နောက်ကွယ်၌ ဝင်ပုန်းလိုက်လေသည်။

လူရိပ်များသည် မလှမ်းမကမ်းမှ ဖြတ်သန်းပြေးလွှားသွားကြပြီး တခဏအတွင်း မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

“ငါ့ကို လိုက်ရှာနေကြတဲ့ လူတွေပဲ ဖြစ်မယ်”

ထိုလူများ၏လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်ရုံဖြင့် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြောင်း ချူရှင်း နားလည်ထားလေသည်။

ထိုလူများနှင့် ဝေးရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

သို့သော်...

အတန်ကြာ သွားပြီးမှ အတွေးတစ်ခု ဦးခေါင်းထဲ ဝင်ရောက် လာသဖြင့် ခြေလှမ်းတုန်ခနဲ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

“သူတို့က ကျင်းလေဝါးတို့ မြေးအဘိုးကို တွေ့သွားယင်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၂၅

ခုကွပ်”

သူ၏ရန်သူများမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သူ့အား ကူညီခဲ့သည့် ကျင်းလေဝါးတို့ မြေးအဘိုးအား ချမ်းသာပေးကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

“ခုကွပ်”

ချူရှင်း မနေနိုင်တော့ဘဲ နောက်ကြောင်းလှည့်ကာ ပြေးလွှားသွားလေသည်။ မကြာပါချေ။

ကျင်းလင်ဝါးတို့ နေထိုင်သော အိမ်ကလေး အနီးသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဤတွင် တိုက်ခိုက်သံများနှင့်အတူ...

“အား”

ကျင်းလုံ၏အော်သံနက်ကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းလုံကား ရန်သူ လက်ချက်မိသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း ချူရှင်း နားလည်လိုက်လေသည်။ ချူရှင်း ဒေါသသွားသည်။

“သိကြသေးတာပေါ့”

ကြိုးဝါးယင်း အိမ်ကလေးဆီသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးသွားလိုက်လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၁၂၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းက မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေ၏။

အတိတ်က ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်ပြောင်းတွေးတော စဉ်းစား
နေမိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိရသော ရန်သူတစ်ဦးက သူ့အား
အကောက်ကြံခဲ့သည်။

ရန်သူ၏ထောင်ချောက်မိကာ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပြီး ကံ
ကောင်းထောက်မ၍ ကျင်းလင်ဝါးတို့မြေးအတိုးနှင့်တွေ့ကာ အသက်
ရှင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူကံကောင်းခဲ့သော်လည်း သူ့ကို ကူညီခဲ့သည့် ကျင်းလုံ
ကား ကံဆိုးသွားလေသည်။

ကျင်းလုံသည် သူ့အား လိုက်ရှာနေသော ရန်သူများ၏
လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

ချူရှင်းက ဒဏ်ရာများ ရှိနေသည့်တိုင်အောင် ရန်သူများကို
တိုက်ခိုက်ကာ ကျင်းလေဝါးကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ကျင်းလုံသည် သေအံ့မှူးမူးတွင်...

“မင်း ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်မြေးလေးကို စောင့်ရှောက်
သွားစေချင်ပါတယ်”

ဟု မေတ္တာရပ်ခံခဲ့လေသည်။

ကျင်းလုံ သေဆုံးသွားပြီးနောက် ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါးကို
ခေါ်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၂၇

ကျင်းလင်ဝါးကို စောင့်ရှောက်ယင်း သူ၏ဒဏ်ရာများကို
ကုသယင်း တောမြို့ကလေးတစ်မြို့၌ ဇာတ်မြှုပ်နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

အမှောင်ထိပ်သီး ချူရှင်းသည် ကျင်းလင်ဝါးကို စောင့်
ရှောက်ယင်း၊ သာမန်လူသားတစ်ယောက် ဘဝဖြင့် နေထိုင်ယင်း
ရိုးသားပြီး အေးချမ်းသောဘဝကို လက်တွေ့သိမြင် ခံစားလာခဲ့ရ
လေသည်။

ထို့အပြင်...

ကျင်းလင်ဝါးကို စောင့်ရှောက်ယင်း ကြာသော် တစ်ယောက်
ကိုတစ်ယောက် သံဃာတော် တွယ်လာမိကြပြီး ဘဝသစ်တစ်ခု ထူ
ထောင်လိုက်ကြတော့သည်။

ချူရှင်း၏ဘဝမှာ မယုံနိုင်စရာကောင်းလောက်အောင်
ပြောင်းလဲသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းက အမှောင်လောက၌ ဖိနိမိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရ
သည့် လူဆိုးဓားပြ၊ ဒုစရိုက်သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ၏နေရာကို လုယူလိုသူများက အကောက်ကြံသဖြင့်
ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရကြောင်း အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောခဲ့လေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် သဘောမနောကောင်းစွာ စိတ်သဘော
ထား ဖြူစင်သော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူမသည် ခိုကိုးရာမဲ့နေပြီ ဖြစ်သလို ချူရှင်းကိုလည်း ပြုစု
စောင့်ရှောက်ယင်း သံဃာတော် ငြိတွယ်မိခဲ့ရကား ဘဝတစ်ခု ထူ

၁၂၈ ❖ မိုးကျော်သူ

တောင်မိခွဲခြင်း ဖြစ်သည်။

ချူရှင်၏ဘဝမှန်ကို သိရသောအခါ လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာစေရန် ဖျောင်းဖျားချခဲ့လေသည်။

ကျင်းလေဝါး၏ကြိုးစားမှုကြောင့် ချူရှင်းမှာ မကောင်းမှုများကို သိမြင်လာပြီး လူကောင်း ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားခဲ့လေသည်။

ထမင်းဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ဖွင့်ကာ နှစ်ယောက်သား အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြတော့သည်။

သို့တိုင်...

နှစ်အတန် ကြာသွားပြီး သားရဲတောင် ပြိုင်ပွဲ သတင်းကို ကြားသိလိုက်ရသောအခါ ချူရှင်းအတွက် အလှည့်အပြောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့တော့သည်။

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော ခြေသံများကြောင့် ချူရှင်း ကြည့်လိုက်လျှင် ကျင်းလင်ဝါး ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျင်းလင်ဝါးက ချူရှင်းကို ပြုံးပြယ်လေ...

“ခရီးထွက်ဖို့ အားလုံးအဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပြီးပါပြီရှင်” ဟု ပြောလေသည်။

◆ ◆ ◆

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၂၉

ဆရာတပည့်

သားရဲတောင်...။

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိုဝူး၏ ကျေညာချက် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် အမှောင်လောကမှ သိုင်းသမားများသည် သားရဲတောင်သို့ ဦးတည်သွားကြလေတော့သည်။

ထို့အတူ...

ချူရှင်းနှင့် ကျင်းလင်ဝါးတို့ကလည်း သားရဲတောင်သို့ ခရီးနှင်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် တောလမ်းအတိုင်း ဖြတ်သန်းလာယင်း တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင် လမ်းဘေး၌ လဲကျသေဆုံးနေသူ နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

၁၃၀ ❖ မိုးကျော်သူ

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသားတစ်ယောက်တို့ ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံထားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းလင်ဝါး စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

“အတော်သနားစရာကောင်းတာပဲ၊ ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံလိုက်ကြရတာ”

ချူရှင်းက...

“အမှောင်လောကမှာ နေထိုင်တဲ့ လူတွေဟာ လူ့အသက်ကို ဖက်စွက်လောက်တောင် တန်ဖိုးထားကြတာ မဟုတ်ဘူး ညီမရဲ့”
“သူတို့ဟာ အမှောင်လောကသားတွေလား”

ချူရှင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူတို့ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်ရတာ လူကောင်းတွေ ဖြစ်မယ်”

မှန်ပေသည်။

ချူရှင်းတို့ တွေ့ရသည်မှာ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်၏သား ကြည်စွမ်းနှင့် သူ၏ဇနီးသည် ဖြစ်လေသည်။

ကြည်စွမ်းသည် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်၏ တာဝန်ပေးချက်အသားရဲတောင် အခြေအနေကို အကဲခတ်ရန် လာခဲ့ရာ သူ့အား သိထားသည့် အမှောင်လောကသားများက တိုက်ခိုက်သုတ်သင်လိုက်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၃၁

ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကြည်စွမ်းတို့ဇနီးမောင်နှံကဲ့သို့ပင် သားရဲတောင်၏သတင်းကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် လာခဲ့ကြသော အခြားအဖြူရောင်သိုင်းသမားအချို့လည်း သားရဲတောင်သို့ မရောက်မီ လမ်းခရီးမှာပင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် ကြည်စွမ်းတို့ဇနီးမောင်နှံ၏ အလောင်းကို အကဲခတ်နေစဉ်မှာပင် ကလေးငိုသံ ကြားမိသည် ထင်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

“အစ်ကို ကျွန်မ နားထဲမှာ ကလေးငိုသံလိုလို ကြားမိတယ်၊ အစ်ကိုကော”

ဟု မေးလိုက်ရာ ချူရှင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“အစ်ကို မကြားမိပါလား၊ ညီမ စိတ်ထင်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ချူရှင်း ငြင်းလိုက်လေသည်။

အမှန်တော့ ချူရှင်းလည်း ကလေးငိုသံ ကြားမိလေသည်။

သေဆုံးနေသူနှစ်ယောက်၌ ကလေးတစ်ယောက် ပါလာပြီး ထိုကလေး ကံကောင်းထောက်မစွာ အသက်ရှင်နေခြင်း ဖြစ်မည်ဟု နားလည်ထား၏။

ချူရှင်း တွေးမိသည့်အတိုင်း ကြည်စွမ်းတို့ဇနီးမောင်နှံ၏ ကလေး ဖြစ်လေသည်။

၁၃၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ကြည်စွမ်းတို့ လုပ်ကြံခံရသလို ကလေးလည်း လုပ်ကြံသူများ၏ လက်ချက်မိခဲ့ပါသော်လည်း ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခြင်း မရှိဘဲ ကံကောင်းထောက်မကာ အသက်ရှင်နေသေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။ 'မည်သို့ဆိုစေ...

သားရဲတောင်သို့ အရေးတကြီး သွားရမည် ဖြစ်ရကား ချူရှင်းက လျစ်လျူရှုထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျင်းလင်ဝါး အားမလို အားမရ ဖြစ်သွား၏။

“အစ်ကို တကယ်ပဲ မကြားဘူးလား”

“မကြားပါဘူး ညီမရယ်”

“ဒါဖြင့် ကျွန်မ နားကြားလွှဲတာပဲပေါ့”

ချူရှင်းက...

“သားရဲတောင်ကို သွားတဲ့ လမ်းမှာ သည်လို အဖြစ်မျိုး တွေ တွေ့ရတာ မဆန်းပါဘူး၊ သည်ထက် ဆိုးဝါးတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ တောင် ကြုံတွေ့ရနိုင်သေးတယ်၊ ကဲ... ကျုပ်တို့ သွားကြပါစို့”

ဟု လောဆော်လိုက်သဖြင့် ကျင်းလင်ဝါး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“မိဘနှစ်ပါး သေဆုံးသွားလို့ ခိုကိုးရာမဲ့ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက် ရှိနေမည် ကျွန်မ ကောက်ယူမွေးစားမိမှာပါ။ ကျွန်မတို့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပေမယ့် ခုချိန်ထိ သားသမီး မရှိသေးတော့”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၃၃

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကဲပါ ညီမရယ်၊ သွားကြပါစို့”

မြင်းငေါက်ကာ ရှေ့မှ ထွက်သွားလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးလည်း မတတ်သာတော့ဘဲ ကလေးငိုသံကို လှစ်လျူရှုကာ ချူရှင်း နောက်သို့ လိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

မြင်းရွာသံများ စည်းချက်ဝါးချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ချူရှင်းနှင့် နျင်းလင်ဝါးတို့က မြင်းကိုယ်စီဖြင့် တောလမ်း

အတိုင်း သားရဲတောင်သို့ ဦးတည်ကာ ခရီးနှင်လာကြလေသည်။

သို့ဖြင့်...

တောအုပ်တစ်ခုကို လွန်မြောက်ပြီး ကျောက်တောင်တစ်ခု အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ဟန့်တားမည့်သူများ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူတစ်စုက ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာပြီး လမ်းပိတ်ထားလိုက်ကြ၏။

ထိုလူစုအား ခေါင်းဆောင်သူက...

၁၃၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“သားရဲတောင်ကို သွားဖို့ ခွင့်ပြုချက် ပါယင် ပြပါ။ မပါယင် တော့ သည်နေရာကပဲ လှည့်ပြန်သွားကြပါ”

ဟု ပြောဆိုလာလေသည်။

ချူရှင်းက...

“ကျုပ်မှာ ဘာခွင့်ပြုချက်မှ မပါဘူး၊ သားရဲတောင်ကို အရောက်သွားမှာပဲ၊ ကံ လမ်းဖယ်လိုက်ပါ”

အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများ၏ခေါင်းဆောင်က...

“သွားချင်တိုင်း သွားလို့ ရမယ် ထင်သလား”

ထို့နောက် လူစုလူဝေးဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ်မှာ ပင်...

“ဟူး...ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများနှင့်အတူ လူငါးယောက် ရောက်ရှိလာကြပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူ များ အရေးခိုမိပြီး ဖရိုဖရဲ ထွက်ပြေးသွားကြတော့သည်။

ချူရှင်းက တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ငါးယောက်ကို ပြီး၍ ကြည့်လိုက် လေသည်။

ထိုလူငါးယောက်သည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ ကြပြီး သူတို့၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကလည်း အလွန်ကြောက်စရာကောင်း နေကြောင်း ကျင်းလင်ဝါး အကဲခတ်မိလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါး ရင်ထိတ်သွား၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၃၅

“အစ်ကို့ သတိထားနော်”

တီးတိုးသတိပေးလိုက်ရာ...

“သူတို့ကို ဂရုစိုက်စရာ မလိုပါဘူး”

ချူရှင်းက ပြောသင်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကျင်းလင်ဝါး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားတော့သည်။

ထိုစဉ်...

“ဆရာ”

ထိုလူငါးယောက်က မြေပေါ် ခူးထောက်ချကာ ချူရှင်းကို အရှိအသပေးလိုက်ကြလေတော့သည်။

၁၃၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ဘီလူးငါးဖော်...။

ဘီလူးငါးဖော်သည် သားရဲတောင် လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်ပေါ်လာ လျှင် ချူရှင်း ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟူသော ယုံကြည်ချက် အတိုင်း လာခဲ့ကြရာ နှစ်အတန်ကြာ ပျောက်ကွယ်နေသော သူတို့ ဆရာချူရှင်းနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့လိုက်ကြလေတော့သည်။

“ဆရာကို ကျွန်တော်တို့ မျှော်နေကြတာ ကြာပါပြီ”

ဘီလူးငါးဖော်၌ အကြီးဆုံးသော လေလိုက်ဘီလူးက သူတို့ အား ဝိုင်းပြီး နှိမ်ခဲ့ကြောင်း၊ ချူရှင်း မရှိသဖြင့် ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ရောက် ရှိခဲ့ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

“ဆရာ..ဆရာ ဘာကြောင့် ထွက်သွားပြီး ဇာတ်မြုပ်လိုက်ရ တာလဲဟင်”

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“အချိန်တန်တော့ မင်းတို့ သိရမှာပေါ့ကွာ၊ ငါက သားရဲ တောင်ကို သွားမယ်၊ မင်းတို့ လိုက်ကြမယ် မဟုတ်လား”

လေလိုက်ဘီလူးက ချူရှင်းနှင့်အတူ လိုက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောလေသည်။

“ဒါဖြင့် သွားကြစို့”

ချူရှင်းက ဦးဆောင်ကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ရာ၌ ကလေးငိုသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် ချူရှင်း ပြောပြထားသဖြင့် ဘီလူးငါး

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၃၇

ဖော်အကြောင်း သိထားပြီး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်များ ပျောက်သွားပြီး ကလေးငိုသံ ကြားရသဖြင့် မေးလိုက်ရာ လေလိုက်ဘီလူးက...

“ကျွန်တော့်တို့ သည်ကိုလာယင်း လမ်းမှာ မိဘတွေ သေ ဆုံးနေပြီး ဒဏ်ရာရထားတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရတာနဲ့ ခေါ်လာတာပါ”

ထိုစကားကြောင့် ကျင်းလင်ဝါးသည် သူမတို့ လျစ်လျူရှု ထားခဲ့သည့် ကလေးကို ပြန်တွေ့ပြီး ကူညီစောင့်ရှောက်ခွင့် ရပြီဟု ဝမ်းသာသွားသလို ချူရှင်းကလည်း ဒုက္ခရောက်နေသော ကလေး တစ်ယောက်ကို လျစ်လျူမရှုထားဘဲ ကယ်တင်ခဲ့ကြသဖြင့် ဘီလူးငါး ဖော်သည် မကောင်းမှု ပူးကို နောင်ကရနေကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း တွေး မိပြီး ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

၁၃၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ခရီးတထောက်

လေးရက်တိတိ ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့ကြပြီးသောအခါ သားရဲ
တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ကျင်းပရန် ငါးရက်တိတိ လိုနေသေး၏။

ဤအတောအတွင်း မိမိတို့၏လှုပ်ရှားမှုကို အထူးလျှို့ဝှက်
ထားမှ ဖြစ်မည်ဟု ချူရှင်းက တွေးမိလေသည်။

မိမိ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးသို့ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရောက်လာခြင်းကို
အခြားသူများ ကြိုတင်၍ မသိစေချင်ပေ။

ထို့ကြောင့်...

ဇနီးသည်ကို အစီအစဉ် ပြောပြလိုက်မိလေသည်။

“အခု အစ်ကိုတို့ သားရဲတောင်ပေါ်ကို တိုက်ရိုက်မတက်
သေးဘူး၊ ပြိုင်ပွဲစဉ်က ငါးရက်တိတိ လိုနေသေးတယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၃၉

“သားရဲတောင်ကို မသွားချင်ယင် ဘယ်ကို သွားဦးမှာလဲ
အစ်ကို”

“ဘယ်ကိုမှ မသွားတော့ဘူး၊ သည်အနီးအနားမှာ တိတ်
ဆိတ်ငြိမ်သက်တဲ့ နေရာကောင်းတစ်ခုရှာပြီး ခဏဝင်နေမယ်၊ အစ်ကို
တို့ ရောက်လာတဲ့သတင်းကို အခြားလူတွေ စောစောစီးစီး ကြိုပြီး
သိမနေစေချင်ဘူး”

ချူရှင်း၏စကားကို ကြားရလျှင် ကျင်းလင်ဝါးက စဉ်းစား
လိုက်ပြီးမှ ပြန်ပြောသည်။

“အစ်ကိုအကြံ မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သည်တောအုပ်ကြီး
မှာ သားလေး ကြို့ကြို့ခံနိုင်ပါ့မလားဆိုတာ ထည့်ပြီး စဉ်းစားပါဦး”

အနီးတွင် ရှိနေသော လေလိုက်ဘီလူးက ဝင်ပြော၏။

“သည်ကလေးအတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဆရာကတော်၊ သည်
တောင်ခြေမှာ သဘာဝလိုဏ်ဂူတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်၊ လုံလုံခြုံခြုံ
ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် စီစဉ်ပေးပါမယ်”

“သည်တောခေါင်ခေါင်ကြီးထဲမှာ အစားအစာကကော
ဘယ်လိုရနိုင်ပါ့မလား”

“သည်အတွက် မပူပါနဲ့ ဆရာကတော်၊ ကျွန်တော်တို့
အတွက် ရိက္ခာအပြည့်အစုံ ပါလာပါတယ်၊ အနည်းဆုံး တစ်လ
လောက် မကုန်နိုင်ပါဘူး”

လေလိုက်ဘီလူး၏စကားကြောင့် ကျင်းလင်ဝါး တိတ်ဆိတ်

၁၄၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

ချူရှင်းက ကလေးငယ်ကို ပေါင်ပေါ်မှမချဘဲ အရိပ်
တကြည့်ကြည့် ရှိနေသော ဇနီးသည်ကို အကဲခတ်၏။

ဇနီးသည်ကျင်းလင်ဝါးမှာ လေးရက်လုံးလုံး ခရီးပြင်းနှင်
လာခဲ့ရသည့်အတွက်တစ်ကြောင်း၊ အလွန်ပင်ပန်း ခွမ်းလျနေပြီ ဖြစ်
သည်။

“ညီမ ကလေးရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ အရေးကြီးသလို ကိုယ့်
ကျန်းမာရေးကိုလဲ ဂရုစိုက်ပါဦး”

ဇနီးချောက သက်ပြင်းလေး မသိမသာ ချလိုက်သည်။

“အစ်ကိုရဲ့ ဆေးဝါးဆေးမှုန့်တွေဟာ ဒဏ်ရာကုသတဲ့ နေ
ရာမှာ အလွန်အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပါပဲနော်၊
အခုတော့ ဘယ်လိုမှန်းလဲ မသိဘူး”

“ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ ညီမ”

“ကလေး ဒဏ်ရာကို လေးရက်လုံးလုံး ဆေးမှုန့် ခဏခဏ
သိပ်ပေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆေးတန်ခိုး မပြသလိုဘဲ၊ အခုထက်ထိ
ဒဏ်ရာအခြေအနေက တိုးတက်မလာသေးဘူး အစ်ကို”

ချူရှင်းက သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

“ကလေးက သိပ်ငယ်လွန်းတယ်၊ ဒဏ်ရာကလဲ သိပ်ပြင်း
ထန်ပြီး သွေးတွေကလဲ အဆမတန် ထွက်လွန်းတယ်၊ သည်တော့
ချက်ခြင်း ဘယ်ပျောက်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒါပေမယ့် နောက်ထပ် လေးငါး

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၄၁

ရက်လောက် နားလိုက်ယင်တော့ သက်သာလာမှာပါ ညီမရယ်”

ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါး စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရှေ့ရှု၍ ပျောင်း
ဖျပြောဆိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏။

အမှန်မှာ ကလေးငယ်၏ အခြေအနေမှာ သိပ်မကောင်း
တော့ချေ။

အပေါ်ယံကြည့်လျှင် ကလေးငယ်မှာ ဓားဒဏ်ရာများသာ
ရရှိထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ထင်စရာရှိ၏။

ဓားဒဏ်ရာလောက်သာဆိုလျှင်လည်း ဆေးဝါးမှုန့်များ
လောက်နှင့်ပင် လုံလောက်ပေသည်။

သုံးလေးရက်အတွင်း မုချသက်သာလိမ့်မည်သာ ဖြစ်လေ
သည်။

ယခုတော့ ဓားဒဏ်ရာမျှသာ မဟုတ်ချေ။

ကလေးငယ်မှာ အတွင်းဒဏ်ရာပါ ရရှိထားပေတော့သည်။

၁၄၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ကလေးငယ်အား ပျောက်ကင်းချမ်းသာအောင် ပြန်လည်
ကုစားရန် မလွယ်ကူတော့ချေ။

တစ်နေ့တစ်ခြား အခြေအနေမှာ စို၍ပို၍သာ ဆိုးရွားဖွယ်
ရာ ရှိသည်။

ချူရှင်းသည် ကလေးနှင့် ပတ်သက်သော အဖြစ်မှန်ကို
ဇနီးသည်အား ဖွင့်မပြောရက်ချေ။

ကျိတ်၍ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

တောင်ခြေတွင် ခဏ အပန်းဖြေပြီးသောအခါ တွေ့ရသော
တောင်ကြားလမ်းသွယ် တစ်ခုထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြပြန်၏။

အရှေ့ဘက်သို့ လီပေါင်းသုံးရာခန့် ခရီးပေါက်လာလေ
သည်။

တောင်ကြားလမ်း၏ ဘေးဝဲယာမှ ကျောက်နံရံကြီးများမှာ
တဖြည်းဖြည်း မြင့်မားမတ်စောက်လာသည်။

လမ်းမှာ ကျဉ်းသည်ထက် ကျဉ်းမြောင်းလာသည်။

ကျောက်စွန်းကျောက်ချွန်များကလည်း ရှေ့မှ အမျိုးမျိုး
အဖုံဖုံ တားဆီးလာလေသည်။

“ဆရာ ကျွန်တော်တို့ ခြေလျင်ဆင်းလျှောက်မှ ဖြစ်တော့
မယ်”

“အေးလေ မြင်းတွေကို ဘေးမဲ့ပေးလိုက်တော့၊ သူတို့ ဘာ
သာသူတို့ တောထဲမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်နေခဲ့ပါစေ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၄၃

လေလိုက်ဘီလူး ဦးဆောင်၍ ရှေ့မှ ခြေလျင်ဆင်းလျှောက်
ကြသည်။

လမ်းခရီးမှာ အလွန်ကြမ်းတမ်းလာသည်။

ကျင်းလင်ဝါးမှာ မမောနိုင် မပန်းနိုင်ပါ။

ကလေးကို ချစ်သောဇောကြောင့် မောရပန်းရမုန်းပင် မသိ
တော့။

တောင်ကုန်းနှစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်သည်အထိ ကလေးကို
မည်သူ့ကိုမျှ မပေးဘဲ သူမကိုယ်တိုင် ပွေ့ချီလာလေသည်။

“ကဲ.. ညီမ၊ ကျုပ်ကို တစ်လှည့်ပေးဦးလေ၊ မင်း မမော
သေးဘူးလား”

“နေပါစေ အစ်ကိုရယ် မမောပါဘူး”

ကလေးငယ်ကို သူတစ်ပါးလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်ရမည်
ကိုပင် နှာမြောတွန့်တိုနေပုံ ရလေသည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှသော လျှိုကြီးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်
လာကြသည်။

သည်နေရာတွင် ချူရှင်းက မိမိ၏လူများကို ရပ်နားစေ
သည်။

“သည်နေရာဟာ အခု သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပမယ့် နေရာနဲ့
သိပ်မဝေးလှဘူး၊ သည်နေရာမှာပဲ ရပ်နားကြမယ်”

ချူရှင်းက ဘီလူးအဖွဲ့ကို ပြောလိုက်၏။

၁၄၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့နှစ်ယောက်က...

“ဆရာ ကျွန်တော်တို့ နေဖို့ ကောင်းမယ့် ဂူတစ်ဂူ လိုက်ရှာရမလား”

“အင်း... လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က ငါ သည်နေရာကို တစ်ခေါက် ရောက်ဖူးတယ်။ သည်အနီးအနားမှာ ဂူကြီးတစ်ဂူ ရှိတယ်။ အဲသည် ဂူကို တွေ့ယင် တို့ကောင်းကောင်း ချောင်ချောင်ချီချီ နေနိုင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ အဲသည် ဂူကို တွေ့အောင် ရှာပျံ့မယ်။ ဆရာတို့ သည်သစ်ပင်အောက်မှာ ခဏနေရစ်ကြပါဦး”

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့ ထွက်သွားကြ၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၄၅

ကျင်းလင်ဝါးက သူမတို့ ရောက်ရှိလာသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်အကဲခတ်သည်။

ချောက်ကမ်းပါးကြီး၏ တစ်နေရာတွင် တောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားသော မြွေလိမ်မြွေကောက် လမ်းကလေးတစ်လမ်း ရှိသည်။

ထိုလမ်းကြောင်းအတိုင်း အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့က တက်သွားနေကြ၏။

အလွန်တောနက်လှသော နေရာပင် ဖြစ်သည်။

ညိုမှိုင်းစိမ်းမြဲသော သစ်ပင်အုပ်အုပ်ကြီးများက နေပြောက်မတိုးနိုင်အောင် အကိုင်းအခက်ယှက်၍ အခက်ချင်းလိမ်နေကြသည်။

ကျေးဌာန်သာရကာများက တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ပျံ့သန်းမြူးတူးနေကြသည်။

ဘာသာဘာဝ အလျောက် တွန်ကျူးနေသည့် အသံများက လည်း ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ် ကောင်းသည်။

သစ်ကိုင်းကြို သစ်ကိုင်းကြားတွင် အအုပ်လိုက် အသင်းလိုက်ဖွဲ့ကာ သွားလာလှုပ်ရှားနေသော မျောက်အုပ်ကြီးများကို လည်း တွေ့ရသည်။

ကိုက္ခိကွကွ အော်မြည်နေသော အသံများက ရယ်ချင်စိတ်ကို ဖန်တီးပေးသည်။

၁၄၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်ချို့နေရာများတွင်မူ လက်မောင်းလောက် ခြေသလုံး လောက် ရှိသော မြွေကြီးများက သစ်ဖင်မှ တန်းလန်းတန်းလန်းဖြင့် အောက်သို့ လျှောတိုက်ဆင်းနေသည်ကို အသည်းယားဖွယ် တွေ့ရသည်။

တောက်ပသော မျက်လုံး၊ ပြောင်ချောသော အရေရံ၊ ပြုတ်ပြုတ်ထစ်ထစ်ဖြစ်နေသော လျှာများက မြင်သူတိုင်းအား ကျောချမ်းစေသည်။

“မေမေ...မေမေ”

တောတောင်ရှုခင်းများကို အာရုံရောက်နေသော ကျင်းလင်ဝါးမှာ ကလေး၏လူးလွန်ခေါ်သံကြောင့် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ရှိသွားသည်။

“မေမေ့ကို ခေါ်တာ ဟုတ်လား”

ကျင်းလင်ဝါးသည် ကလေးငယ်ကို ယုယုယယ ပွေ့ပိုက်ထားသည်။

ကလေးငယ် အခြေအနေမှာ ဆိုးရွားသည်ထက် ဆိုးရွားလာနေပြီ ဖြစ်၏။

“အစ်ကို ကလေးကို ကြည့်ပါဦး၊ အသက်မှ ရှင်နိုင်ပါ့မလား အစ်ကိုရယ်”

သူမ၏မျက်နှာတွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ အတိုင်းသား ပေါ်လွင်နေ၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၄၇

“အင်း... ဒုက္ခပဲ၊ သူဟာ သည်ကလေးအပေါ် သိပ်သံယောဇဉ်ကြီးနေပါလား၊ သည်ကလေး ကိစ္စကို လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်”

ချူရှင်းသည် အကဲခတ်ကြည့်ယင်း စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေမိလေတော့သည်။

“အစ်ကို သူ့ခမျာ သိပ်သနားစရာ ကောင်းလှပါတယ်၊ မိခင်ရင်း ဖခင်ရင်းကလဲ မရှိတော့ဘူး၊ သည်ကြားထဲကတစ်ခါ သူပါ ရေတိမ်နစ်ရဦးမယ်ဆိုရင်တော့...”

ထိုစဉ်...

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့နှစ်ယောက် ရောက်လာကြသည်။

“ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဂူကို ရှာတွေ့ခဲ့ပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြပါ ခင်ဗျာ”

“ကဲ.. ညီမ ဂူကို သွားကြစို့၊ ဟိုရောက်မှ ကလေးရဲ့ အခြေအနေ ပြန်ကောင်းလာအောင် အစ်ကိုကြိုးစားပေးမယ်”

မကြာမီ သူတို့အားလုံး ဂူထဲ ရောက်လာကြ၏။

ဂူမှာ အတော်ကျယ်ဝန်းသည်။

သဘာဝ ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျောက်နံရံကြီးတစ်ခုက ဂူနှစ်ခန်း ဖြစ်အောင် ကန့်ပေးထားလေသည်။

အခန်းတစ်ခန်းက ကျယ်ဝန်းသည်။

၁၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ

အခန်းတစ်ခန်းက အနည်းငယ်ကျဉ်းသည်။

အခန်းနှစ်ခန်းလုံးတွင် မီးတုတ်များ အဆင်သင့် ထွန်းညှိထားပြီးသား ဖြစ်ရာ ဂူထဲတွင် ထိန်လင်းနေသည်။

အလိုက်သိ အကင်းပါးသော လေလိုက်ဘီလူးက ပြောလိုက်လေသည်။

“ဆရာတို့အတွက် ဟော ဟိုဘက်အခန်းမှာ လှည်းကျင်းပြင် ဆင်ထားပြီးသားပါ။ အဲသည် အခန်းကို ကြွပါ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုငါးယောက်ကတော့ သည်အခန်း အပြင်မှာပဲ ရှိနေပါ့မယ်”

“ညီမ သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ၊ ဟိုအခန်းထဲမှာ သွားပြီး ခဏလောက် အနားယူလိုက်ပါဦး”

ကလေးကို လှမ်းယူလိုက်ယင်း ချူရှင်းက ပြောလေသည်။

ကလေးသည် အိပ်ပျော်နေခြင်း မဟုတ်။

ပြင်းထန်လှသော ဝေဒနာကို ခံစားနေရသောကြောင့် မိန်းမောနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

“ကလေးကို မနီးစေနဲ့နော် အစ်ကို၊ သူ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားမှ အားပြည့်လာမှာနော်”

“အေးပါ”

“ကောင်းပြီ အစ်ကို၊ ညီမ ခဏလောက် နားလိုက်ဦးမယ်”

“ကောင်းပြီ ညီမ”

ကလေးအပေါ်တွင် အလွန်သံယောဇဉ် ကြီးလှသော ကျင်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၄၉

လင်ဝါးသည် တစ်ဘက်ခန်းသို့ မဝင်ချင်ဝင်ချင်နှင့် ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

ဘီလူးငါးဖော်အနက် သုံးယောက်သာလျှင် ဂူထဲတွင် တွေ့ရသည်။

အမုန်းဘီလူးနှင့် ရေဘီလူးကို မတွေ့ရ။

သူတို့ ဘယ်သွားသလဲဟု မေးကြည့်သောအခါ အပြင်ဘက်တွင် လုံခြုံရေးအတွက် သူတို့အား ကင်းချထားကြောင်း လေလိုက်ဘီလူးက ပြောသည်။

ချူရှင်းသည် ကလေးကို ချီ၍ ကျင်းလင်ဝါး ဝင်သွားသော အခန်းဝသို့ သွားသည်။

အထဲသို့ ကြည့်လိုက်ရာ ကျင်းလင်ဝါးမှာ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မောကျနေသည်ကို မြင်ရ၏။

အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပြန်သောကြောင့် တစ်ခဏအတွင်း အိပ်မောကျသွားခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

ထို့နောက်...

ကလေးငယ်၏ အခြေအနေကို အသေးစိတ် အကဲခတ်လေ
သည်။

အိပ်ပျော်နေခြင်း မဟုတ်ဘဲ အလွန်အမင်း အားနည်းနေ
သဖြင့် သတိလစ် မိန်းမောနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် ရရှိထားသော အတွင်း
ကြေ ဒဏ်ရာများမှာလည်း အလွန်ပြင်းထန်လှကြောင်း အကဲခတ်
လိုက်မိ၏။

အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ဒုက္ခခံစားနေရသော ကလေးငယ်
ဖြစ်သည်။

ချူရှင်း အံ့သြမိသော အချက်တစ်ချက် ရှိပါသည်။

ဤကလေးငယ် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာမျိုးကို လူကြီးများ
ပင် ဤမျှကြာအောင် ခံနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

ယခု ဤကလေးငယ်မှာမူကား အသက်မသေဘဲ ထူးခြား
စွာ ခုခံနိုင်ရည် ရှိနေသည်။

ကလေး၏မိဘနှစ်ပါးသည် အတွင်းအားပိုင်ရှင် အဆင့်မြင့်
သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေ၏။

မိဘနှစ်ပါး၏ခံနိုင်ရည်ရှိမှုသည် ကလေးငယ်ကိုလည်း မွေး
ရာပါ ဗီဇ ခံနိုင်ရည်အားကို ရရှိနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ချူရှင်းသည် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လိုက်သည်။

အတွင်းဒဏ်

လေလိုက်တိလူးတို့သုံးယောက်မှာလည်း ဂူကြမ်းပြင်ပေါ်
တွင် အနားယူ အိပ်စက်နေကြသည်။

လေးရက်နှင့် လေးညလုံးလုံး ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့ကြရသော
ကြောင့် လူတိုင်းလိုလို ခြေကုန်လက်ပန်း ကျနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းမှာမူကား အများနည်းတူ အနားမယူသေးချေ။

သူ့၌ အလွန်အရေးကြီးသော အလုပ်တစ်ခု ရှိနေသည်
မဟုတ်ပါလား။

သူသည် ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီ၍ ဂူနံရံကို ကျောမှီပြီးလျှင်
ဖြည်းညင်းစွာ ထိုင်ချလိုက်သည်။

၁၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ကလေးငယ်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ် တင်ထားလေသည်။

လက်တစ်ဘက်က ရင်ဝကို ဖိထားသည်။

ကလေးငယ်၏ငယ်ထိပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ထားလိုက်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ အားများက ကလေးငယ်၏ကိုယ်တွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း စိမ့်ဝင်သွားသည်။

ကလေးငယ်ကား သိုင်းပညာ အခြေခံ လုံးဝမရှိချေ။

ထို့ကြောင့်...

ချူရှင်း ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ တွန်းပို့နေသော အတွင်းအားများကို သူ၏ကိုယ်တွင်း၌ စုပ်ယူသိုလှောင်ထားနိုင်စွမ်း မရှိချေ။

ကလေးငယ်အား ကုသပေးရသည်မှာ အလွန်တရာ အင်အားကုန်ခမ်း ဆုတ်ယုတ်စေသော အလုပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

ဓဏကြာလျှင် ချူရှင်း၏နဖူးနှင့် နားထင်များတွင် ချွေးများ ဖြိုက်ဖြိုက် စီးကျလာသည်။

ချူရှင်းမှာ အနည်းငယ်သော အချိန်ပိုင်းကလေးအတွင်း၌ ပင် လွန်စွာ အားအင်ကုန်ခမ်းသွားခဲ့ရလေပြီ။

ဤအလုပ်မျိုးမှာ လုပ်မိလျှင် တစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ရပ်ထား၍ မရတော့ချေ။

တစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ရပ်ထားလိုက်လျှင်ကား မိမိ အတွင်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၅၃

အားအင်ကုန်ခမ်းမှု သက်သာသွားမည် ဖြစ်သော်လည်း ကလေးငယ်အတွက်မူကား ဘာအကျိုးထူးမျှ ခံစားရလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ကျင်းလင်ဝါး၏စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ပြောဆိုနေသံများကို ထပ်ဖန်တလဲလဲ ကြားယောင်နေမိသည်။

ထိုအသံများက ချူရှင်းအား တစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ရပ်မထားရန် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းနေသည့်နည်း။

ချူရှင်းသည် မနားတမ်း ထပ်ကြိုးစားသည်။

မိမိ၏ကိုယ်အတွင်းမှ အတွင်းအားများကို ကလေးငယ်၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ ထပ်မံ၍ တွန်းပို့ပေးနေပြန်သည်။

ထိုစဉ်...

ကျင်းလင်ဝါး(က) တရားအိပ်ပြီး ပြန်နိုးလာလေသည်။

ချူရှင်း အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

ချူရှင်း၏နဖူးပြင်မှ အဆက်မပြတ် ကျဆင်းလာသော ချွေးသီးချွေးပေါက်များကို ပဝါဖြင့် သုတ်ပေးနေယင်းမှ ကျင်းလင်ဝါး ပူပန်နေမိလေသည်။

“ရေ..ရေတိုက်ပါ”

သတိလစ် မိန်းမောနေသော ကလေးငယ်မှာ စတင်လူးလွန်လှုပ်ရှားလာသည်။

ထိုအခါ...

ချူရှင်းက ကလေးငယ်၏ခန္ဓာကိုယ်သို့ ဆက်သွယ်ထား

၁၅၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သော မိမိ၏လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကို ပြန်လည်ရှပ်သိမ်းလိုက်ပြီး အသက်ကို ပြင်းထန်စွာ ရှူရှိုက်လိုက်ရ၏။

ချူရှင်းသည် မောပန်းနွမ်းနယ်နေပေရာ ကျင်းလင်ဝါးကို ရုတ်တရက် စကားမပြောနိုင်။

အသာငြိမ်၍ အမောပြေသွားအောင် ခေတ္တစောင့်စားနေရသေးသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက...

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ”

ကျင်းလင်ဝါးသည် ကလေးငယ်၏ပါးစပ်ထဲသို့ ရေစက်ကလေးများ လောင်းထည့်ပေးနေယင်းမှ ဝမ်းပန်းတနည်းနှင့် ဆိုနေရှာသည်။

“သည်ကလေးဟာ ဓားဒဏ်ရာတွေတင် မကသေးဘူး၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းပိုင်းမှာ အတွင်းကြေကြေနေတယ်လေ၊ သည်လိုမှမကုစားရင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ အသက်ရှင်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“ညီမကို စောစောက ပြောပါတော့လား အစ်ကိုရယ်”

“အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြယင် မင်းစိတ်မချမ်းသာမှာစိုးလို့ပါ”

ချူရှင်းမှာ အလွန်အမင်း အင်အားကုန်ခမ်းသွားရလေသည်။

ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ပြန်မထနိုင်ချေ။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ သံမဏိတုံးကြီးကဲ့သို့ လေးပင်လွန်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၅၅

နေသည်။ အတွင်းအားများကို ကြိတ်မှိတ်၍ ပြန်လည်စုဆောင်းလိုက်လေသည်။

ကြိုးစား၍ လှုပ်ရှားကြည့်ပြန်သည်။

တစ်ကိုယ်လုံး အသားများ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေလေသည်။

ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်ချင်လာသည်။

မျက်လုံးများပင် ပြာဝေမူးနောက်သွားရလှတတ် ရှိနေလေသည်။

ကွေးသော လက်ကို ရုတ်တရက် ဆန့်၍ မရချေ။

ဆန့်ထားသော လက်ကိုလည်း ပြန်၍ မကွေးနိုင်။

အလွန်ဆိုးဆိုးရွားရွား အခြေအနေနှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“အတွင်းအားလေ့ကျင့်ခန်းကို ပြန်လုပ်မှပဲ ဖြစ်တော့မယ်”

ဟု ချူရှင်း တွေးတောလိုက်မိ၏။

အတွင်းအားလေ့ကျင့်ခန်းမှာ သွေးလည်ပတ်မှု ပုံမှန်အခြေအနေ ရှိနေခြင်းနှင့် ဆက်စပ်နေသည်။

ယခု...

အလွန်အမင်း အားအင်များမှာ ကုန်ခမ်းနေပေသည်။

သူ၏သွေးများ ပုံမှန် မလည်ပတ်။

အကြောခက်မြောတို့အတွင်းမှ သွေးလည်ပတ်မှုဆိုင်ရာ လှုပ်

၁၅၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ရှားမှုတို့မှာ အလွန်နွေးကွေးလွန်းနေသည်ကို သူသိပေ၏။
 နှလုံးခုန်သံတို့ပင် ဖျော့မှိန်မှိန်လေးလောက်သာ ရှိတော့
 သည်။
 ချူရှင်းက ပင်ပန်းစွာ မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားလိုက်
 သည်။
 ထွက်သက် ဝင်သက်ကိုလည်း မှန်မှန်ရှုရှုရှုရှုနေလေသည်။
 မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်သွားတော့မှပင် ချူရှင်း၏မျက်လုံးတို့မှာ
 တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြန်လည်၍ ကြည်လင်လာလေသည်။
 သူ၏ရှေ့တွင် စိုးရိမ်ကြီးစွာ ကျုံ့ကျုံ့ကလေး ထိုင်နေသော
 ဇနီးသည်၏ရုပ်ပုံလွှာကို ပထမဦးစွာ တွေ့လိုက်ရသည်။

လူသေမျက်နှာ

ချူရှင်း၏မျက်နှာမှာ သွေးရောင်ပြန်လည်သမ်းလာ၏။
 သူ၏ရှေ့တွင် စိုးရိမ်စွာ ကြည့်နေသော ကျင်းလင်ဝါးကို
 တွေ့လိုက်ရ၏။
 ကျင်းလင်ဝါးက ချူရှင်းအား စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်
 ပြီး...
 “ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ အစ်ကို၊ အရင်တုန်းကဆိုယင် အစ်ကို
 အနေနဲ့ ကုန်ခမ်းသွားတဲ့ အားအင်တွေကို ပြန်လည်ဖြည့်တင်းမှုလုပ်
 တာ အခုလောက် အချိန် မကြာခဲ့ပါဘူး၊ အခုတော့ ကြာလှချည်လား
 ရှင်”

ဟု မေးလိုက်၏။

၁၅၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါးက စိုးရိမ်ကြီးစွာ မေးလိုက်သော စကားကို ပြီး၍ ဖြေလိုက်သည်။

“တကယ့် အခြေအနေမှန်ကို ပြောရယ် ကလေးဟာ အတော့်ကို အခြေအနေ ဆိုးရွားနေခဲ့တယ်ကွယ်”

သူက ဤမျှသာ ပြောပြီး စကားကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူက အသက်ကို ပုံမှန်ရှူရှိုက်လိုက်ယင်း ကလေးအား ကြည့်ကာ...

“သည်ကလေးရဲ့ အခြေအနေဆိုးကို လွတ်မြောက်သွားအောင် ကုစားရတယ်ဆိုတော့ အစ်ကို့ဆီက ကုန်ခမ်းသွားတဲ့ အင်အားတွေဟာ ဘယ်နည်းပါ့မလဲ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ကျင်းလင်ဝါးက စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့်...

“အင်း... သည်တစ်ခါဖြင့် ဒုက္ခပါပဲ၊ ပြိုင်ပွဲ ရောက်ဖို့က လေးရက်ပဲ လိုတော့တယ်၊ သည်အတောအတွင်းမှာ အစ်ကို့ရဲ့ အင်အားတွေက အရင်အတိုင်း ပြန်ပြီးတော့ ပြည့်လာနိုင်ပါတော့...လားရှင်”

ဟု ညည်းတွားလိုက်၏။

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်၏။

“မပူစမ်းပါနဲ့ ညီမရယ်၊ နေ့တိုင်း အတွင်းအား လေ့ကျင့်လိုက်ယင် သည်အတောအတွင်းမှာ ပြန်ပြည့်လာမှာပါ”

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၅၉

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူက ကျင်းလင်ဝါး၏စိုးရိမ်ပူပန်မှု သက်သာသွားအောင် ပြောလိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ချူရှင်းသည် နလန်ထလာသော လူမမာကဲ့သို့ အလွန်အားနည်း ဆုတ်ယုတ်နေဆဲပင်။

ထိုစဉ်...

အိပ်ပျော်နေသော လေလိုက်ဘီလူးတို့သုံးယောက် နိုးလာကြသည်။

“ဟာ... ဘယ်အချိန် ရှိပြီလဲ၊ ညစာစားဖို့ တစ်ခုခု စီစဉ်ကြဦးမှ ဖြစ်မယ်”

လေလိုက်ဘီလူးက ကပျာကယာ လူးလဲထပြီး နှိုးဆော်လိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ညစာ စီစဉ်ဖို့ ကျွန်တော် မီးသွားမွှေးလိုက်မယ်၊ ပြီးယင် စွပ်ပြုတ်တစ်အိုးလောက် ပြုတ်လိုက်မယ်”

မီးဘီလူးက ပြောသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“တို့အတွက်တော့ သိပ်အရေးမကြီးပါဘူး၊ ဆရာတို့အတွက်ကိုတော့ သီးသန့်စီစဉ်မှ ဖြစ်မှာပေါ့ ညီလေးရယ်၊ တို့ရိက္ခာထဲမှာ ဝက်ပေါင်ခြောက်တွေ ပါလာတယ် မဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

၁၆၀ ❖ မိုးကျော်သူ

မီးဘီလူးက...

“ဟုတ်ကဲ့”

ဟု ပြောသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“အေး... အဲဒါတွေကို သင့်သလို စပ်ပြီး စီမံလိုက်ပါဦး၊ အထူး သဖြင့် တို့ရဲ့ ဆရာကတော်ကို ဦးစားပေးရမယ်ကွ”

ကျင်းလင်ဝါးက အားနာသွား၏။

“ကျွန်မအတွက် တကူးတက ဒုက္ခခံပြီး ဘာမှ မစိစဉ်ပါနဲ့ ရှင်”

“ကျွန်တော်တို့ကို အားနာစရာ မလိုပါဘူး၊ ဆရာဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သလို ဆရာကတော်ဟာလဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သခင်မပါပဲ၊ သည်လောက်ကလေးတော့ ပြုစုလုပ် ကျွေးခွင့်ပြုပါ”

လေလိုက်ဘီလူးသည် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ ဖြစ် သော်လည်း စကားပြောသောအခါတွင်ကား အလွန်ယဉ်ကျေး၏။

လူတစ်ဘက်သား နားထောင်ကောင်းလောက်အောင် ပြောတတ်သည်။

ထိုအခိုက်...

အရိပ်တစ်ရိပ်သည် ဂူထဲသို့ အပြေးအလွှား ဝင်ရောက်လာ လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၆၁

ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်တွင် ကင်းသွားစောင့်နေသော အပြုံးဘီလူး ဖြစ်လေ၏။

အပြုံးဘီလူးကို တွေ့လျှင် လေလိုက်ဘီလူးက ဆီးကြို၍ ကြည့်ကာ...

“ညီလေး၊ မင်းကြည့်ရတာ အကြောင်းထူးလာပုံရတယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

ဟု မေးလိုက်၏။

အပြုံးဘီလူးက...

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အရေးကြီးလာလို့ ကျွန်တော် ပြေးလာခဲ့ တာပါ”

“ဆိုပါဦးကွ၊ ဘယ်လို အရေးထူးလာလို့လဲ”

“လျှိုမြောင်အဝင်ဝမှာ လူရှစ်ယောက် ရောက်နေပါတယ်”

“သိုင်းဖြူငွေကို လာတဲ့ အဖွဲ့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ သူတို့ကို ဂရုစိုက် နေစရာ မလိုပါဘူးကွာ”

လေလိုက်ဘီလူးက ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

အပြုံးဘီလူးက အလေးအနက် ထပ်ပြောပြန်သည်။

“မဟုတ်သေးဘူး အစ်ကို၊ သူတို့လူစုထဲမှာ မြောက်ပိုင်း နယ်မြေမှာ ဗိုလ်ကျနေတဲ့ လူသေမျက်နှာလဲ ပါလာတယ်၊ သူ နောက်မှာ ထိန်ဂှက်တို့ညီအစ်ကိုလဲ ပါတယ်”

၁၆၂ ❖ မိုးကျော်သူ

လေလိုက်ဘီလူး အံ့အားသင့်သွား၏။

“ဟေ.. လူသေမျက်နှာ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်ဗျ”

နားထောင်နေသော ချူရှင်းက လေလိုက်ဘီလူးကို လှမ်း
မေးလိုက်သည်။

“လူသေမျက်နှာဆိုတာ ဘယ်သူလဲကွ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“မြောက်ပိုင်းနယ်မြေမှာ ဆရာမရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း
ဗိုလ်ကျနေတဲ့လူပေါ့”

ချူရှင်းက...

“သူတို့လဲ သိုင်းပြိုင်ပွဲကို လာကြတာ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ၊ စိုးရိမ်
မနေပါနဲ့၊ သူတို့လမ်း သူတို့ဘာသာ သွားကြပါစေ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

“မဟုတ်ဘူး ဆရာ၊ လူသေမျက်နှာ သည်ဘက်ကို ခြေဦး
တည့်လာတာ တစ်မူထူးခြားနေတယ်၊ သည်နေရာဟာ သားရဲ
တောင်ကို သွားတဲ့အခါ ခရီးလမ်းကြောင်းကျတဲ့နေရာ မဟုတ်ဘူး၊
တမင်လာလို့သာ အခုလို ရောက်လာတာ”လေလိုက်ဘီလူး၏အမူအရာတွင် လူသေမျက်နှာကို တိုက်
ခိုက်လိုစိတ်များ ရှိနေခြင်းကို အတိုင်းသား ဖော်ပြနေလေသည်။

မြောက်ပိုင်းနယ်မြေမှ သူတို့ကို မောင်းထုတ်ခဲ့သူမှာ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၆၃

လူသေမျက်နှာပင် မဟုတ်ပါလား။

လေလိုက်ဘီလူးသည် လူသေမျက်နှာအား ဘယ်သောအခါ
မှ ကျေနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။“လူသေမျက်နှာ သည်ကို အခုလို ရောက်လာတာဟာ
ဆရာကို ရန်ရှာချင်လို့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ချူရှင်းက...

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ နောက်လေးရက်ကြာယင် အမှောင်ရာစာ
ရွေးပွဲ ကျင်းပတော့မှာပဲ၊ အဲသည်အခါကျမှ သူနဲ့ ငါ တွေ့ကြသေး
တာပေါ့”

ထိုစဉ်...

အရိပ်တစ်ရိပ်က ဂူအပေါက်ဝသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။
ကင်းစောင့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အမုန်းဘီလူးပင် ဖြစ်လေ
သည်။“ဟင်.. ညီလေး၊ မင်းလက်မောင်းမှာ ဒဏ်ရာရလာပါ
လား”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

အမုန်းဘီလူးက...

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ဟိုကောင်တွေ လက်ချက်ပဲ၊ သူတို့က
ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းဖမ်းဖို့ ကြိုးစားကြတယ်၊ အချိန်မီ သတင်းပို့ရ

၁၆၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အောင် ကျွန်တော်ပြေးလာခဲ့တာပဲ”

ဟု ပြော၏။

“တောက်... လူပါးဝတ်ကောင်တွေပါလား”

လေလိုက်ဘီလူး၏စကားမှ မဆုံးသေးချေ။

လူရိပ်များက ဂူဝသို့ လျှပ်တပြက်အတွင်း ဝင်ရောက်လာ

ကြလေတော့၏။

အားလုံး ကိုးယောက်တိတိ ရှိသည်။

ဂူဝနှင့် ဆယ်ပေခန့် အကွာတွင် တန်းစီ၍ ရပ်နေကြလေ

သည်။

သူတို့၏ရှေ့တွင် ထူးခြားသော လူတစ်ယောက် ရပ်နေ

သည်။

ထိုလူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရ။

ဇာနည်မျက်နှာဖုံး တပ်ဆင်ထားသည်။

ထူးဆန်းသော ယပ်တောင်တစ်ချောင်းဖြင့် သူ့ရင်သူ

ယပ်ခတ်ပေးနေသည်။

ချူရှင်း ချက်ချင်း ရိပ်မိလိုက်၏။

ဘီလူးငါးကောင် ပြောပြသော လူသေမျက်နှာဆိုသူပင်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၆၅

ဖြစ်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

ကျန်သော လူများက လူသေမျက်နှာ၏နောက်တွင် ရပ်နေ

ကြသည်။

ထိုလူများထဲတွင် ချူရှင်း သိသော လူနှစ်ယောက်လည်း ပါလာသည်။

သူတို့ကား ထိန်ဂှက်ညီအစ်ကို ဖြစ်လေသည်။

ထိန်ဂှက်ညီအစ်ကိုသည် တစ်ချိန်က ချူရှင်း၏နောက်လိုက် တပည့်များ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

ယခုအခါ လူသေမျက်နှာဆိုသူအား သစ္စာခံနေပြီ ဖြစ်သည်။

ချူရှင်း ဂူရှေ့သို့ ထွက်၍ မတ်တပ်ရပ်လိုက်၏။

လေလိုက်ဘီလူးက ချူရှင်း၏ဘေးတွင် ဒေါသတကြီး လာ ရပ်လိုက်၏။

“လေလိုက်ဘီလူး၊ မင်းသိပ်ပြီး ဒေါသမကြီးနေနဲ့၊ သည် ကိစ္စကို ငါဖြေရှင်းပေးမယ်”

ချူရှင်းက လေလိုက်ဘီလူးကို ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်လေ သည်။

ယခုလို အချိန်မျိုးတွင် အကျိုးမရှိသော ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားမှု မျိုးကို မလိုလားသင့်သေးချေ။

ထိုစဉ်...

လူသေမျက်နှာက ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးလာပြီး...

၁၆၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“မရဏမိစ္ဆာဆိုတာ မိတ်ဆွေလား ခင်ဗျ”

ဟု ချူရှင်းကို မေးလိုက်သည်။

ချူရှင်းက ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ပြုံးရုံသာ ပြုံးနေလေသည်။

လူသေမျက်နှာက ယပ်တောင်ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ယပ်ခတ်နေသည်။

ယပ်တောင်လှုပ်ရှားနေပုံမှာ လွန်စွာ ညင်သာလှပေသည်။

ဟိုသော်...

သူ၏မေးခွန်းကို ချူရှင်းက ပြန်မဖြေသေးသောကြောင့် လူသေမျက်နှာက ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတက်လာပြန်သည်။

“မရဏမိစ္ဆာဆိုတာ ခင်ဗျားလား”

“ကျုပ် မဟုတ်ဘူး”

ချူရှင်း၏အဖြေကြောင့် လူသေမျက်နှာ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားပုံရသည်။

သူ့နောက်တွင် ရပ်နေသော ထိန်ဂုက်ညီအစ်ကို နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ထိန်ဂုက်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အနက် အကြီးဖြစ်သူက...

“သူပြောတာ မယုံပါနဲ့၊ သူဟာ မရဏမိစ္ဆာဓားသမားအစစ်ပါ။ မယှဉ်ပြိုင်ခွင့်လို့ ညာပြောလိုက်တာပါ”

ထိန်ဂုက်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အနက် အကြီးဖြစ်သူက

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၆၇

လူသေမျက်နှာကို လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့သော အမူအရာမျိုးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်ကို ချူရှင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဆရာ သည်ကောင်ဟာ ဆရာတစ်ယောက်လုံးလုံးကို ရှေ့မှာထားပြီးတော့ စော်ကားလိုက်တာပါ။ သူတို့ကို သွားပြီး ဆုံးမခွင့်ပေးပါ ဆရာ”

လေလိုက်ဘီလူးက ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်လေသည်။
ထို့နောက်...

ခါးမှဓားကို ဆွဲနှုတ်လိုက်လေ၏။

ချူရှင်းက လေလိုက်ဘီလူးကို ဟန့်တားလိုက်ရလေသည်။

“ပြောပါစေ၊ ဂရုစိုက်မနေနဲ့”

“တောက် လူပါးဝတ်ကောင်”

လေလိုက်ဘီလူးသည် မကျေမချမ်းဖြင့် ဓားကို ဓားအိမ်အတွင်း ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်။

လူသေမျက်နှာ၏အသံက ထပ်မံပေါ်ထွက်လာလေသည်။

“ကျုပ်ရဲ့တပည့် ပြောတာ အမှန်ပဲလား၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ရင်မဆိုင်ခွင့်လို့ လိမ်ပြောလိုက်တာလား”

စော်ကားမော်ကားနိုင်သော မေးခွန်း ဖြစ်သည်။

အယင်တုန်းကသာဆိုလျှင် ချူရှင်းသည် သည်းခံနိုင်စွမ်းလုံးဝရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ချူရှင်းက အေးဆေးစွာ ပြန်၍ ဖြေလိုက်သည်။

၁၆၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျုပ် ခင်ဗျားကို မညာပါဘူး။ ခင်ဗျားမေးလိုက်တဲ့ မရဏ မိစ္ဆာဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က ရှိဖူးတဲ့ လူသတ်သမားတစ်ယောက်ပါ။ အခုအချိန်မှာ မရဏမိစ္ဆာဟာ မရှိတော့ပါဘူး။ သူ့ကိုယ်စား အမြင်မှန်ရပြီး ဒုစရိုက်လောကထဲက လွတ်မြောက်လာတဲ့ သံတောင်ဝှေးသိုင်းသမား ချူရှင်းဆိုတာပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ် မိတ်ဆွေ”

“ခင်ဗျားက သံတောင်ဝှေးသိုင်းသမား ချူရှင်းပေါ့”

“မှန်ပါတယ်၊ ကျုပ် ချူရှင်းပါ”

“ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်လွန်းလို့ ကျုပ်ဖြင့် ရှာလိုက်ရတာဗျာ”

လူသေမျက်နှာ၏စကားဆုံးလျှင် ချူရှင်းက တည်ငြိမ်စွာဖြင့် မေးလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ဘာကိစ္စ လိုက်ရှာနေတာလဲ”

“တစ်ချိန်တုန်းက ခင်ဗျားဟာ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ် ဒုစရိုက်လောကမှာ ရာဇာတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား”

“သိပ်မှန်တာပေါ့”

“အခုတော့ အဲသည် ရာထူးဟာ ကျုပ်လက်ဝယ်မှာ ရောက်ရှိနေပြီဗျာ။ သည်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျေနပ်မှုရှိလား”

“ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ ဘယ်လိုမှ မနာလို ဝန်တိုစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး”

“ခင်ဗျားက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံကျေနပ်နေပေမယ့်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၆၉

ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားအပေါ် မကျေနပ်နိုင်ဘူးဗျာ”

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲဗျာ”

လူသေမျက်နှာ၏ပြောဆိုချက်ထဲတွင် လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ် ရှိကြောင်း ချူရှင်း နားလည်လိုက်မိသည်။

လူသေမျက်နှာ ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းထပ်တိုးလာပြန်သည်။

“မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်ထဲကို ကျုပ်ဝင်လာတော့ ခင်ဗျားက မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ်ဝင်လာပြီဆိုတဲ့ သတင်းရတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကို ရင်မဆိုင်ဝံ့တဲ့အတွက် ထွက်ပြေးသွားခဲ့တယ်လေ”

ဟု ပြော၏။

လေလိုက်ဘီလူး က ဒေါသကြီးစွာဖြင့်...

“လူသေမျက်နှာ၊ မင်း၊ လူပါးဝလှချည်လားကွ၊ ဆရာကို မင်း သည်လို မစော်ကားနဲ့၊ ဆရာက မင်းကို ကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးရမှာလား”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ...

လူသေမျက်နှာက လေလိုက်ဘီလူးကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့်ယင် မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်ထဲကို ငါဝင်လာတော့ ဘာဖြစ်လို့ ပျောက်ကွယ်သွားတာလဲ၊ ငါကဟော့ ငါ့ကို ကြောက်လို့

၁၇၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထွက်ပြေးသွားတာလို့ တထစ်ချ ယုံကြည်ထားတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ဆရာသခင်ဟာ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်ထဲကို မင်းဝင်လာမှန်းလဲ မသိဘူး၊ မင်းကို ကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒုစရိုက်မှု ထူပြောတဲ့ အမိုက်မှောင်ကြီးကို မြင်ရပြီး ကျောခိုင်းသွားတာကွ”

“မသိပါဘူးကွာ၊ ငါ့ကို ကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတာလားလို့ပါ၊ ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ”

လူသေမျက်နှာက လေလိုက်ဘီလူးအား သရော်လိုက်၏။

ထိုအခါ...

ထိန်ဝှက်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ အပါအဝင် လူသေမျက်နှာ၏နောက်လိုက် အပေါင်းအဖော်များ အားလုံးကလည်း ပိုင်း၍ ဟားတိုက်ကာ ရယ်မောလိုက်ကြလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၇၁

လူသေမျက်နှာနှင့် ထိန်ဝှက်ညီအစ်ကို၊ ကျန်အပေါင်းအပါများ အားလုံးက ချူရှင်းတို့အား ပိုင်း၍ လှောင်ပြောင်နေကြသည်။

ချူရှင်းမှာ မည်သို့မျှ မဖြစ်သည့်အလား တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်နေ၏။

မတည်ငြိမ်သည်က လေလိုက်ဘီလူးတို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့သည် ဒေါသအကြီးအကျယ် ထွက်နေကြလေသည်။

သူတို့၏လက်များကလည်း ဓားရိုးပေါ် ရောက်ရှိနေ၏။

ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်လည်း အသင့် ရှိနေ၏။

အကြောင်းမဲ့ လာရောက်၍ စော်ကားနေသည့်အတွက် ဘီလူးငါးယောက်တို့မှာ လုံးဝသည်းခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့။

သူတို့သည် ဓားတပြင်ပြင် မာန်တကြွကြွ ရှိကြေတော့သည်။

သို့သော်...

သူတို့သည် ချူရှင်း၏အမိန့် တစ်စုံတစ်ရာ မကြေသေးချေ။

သူတို့က ချူရှင်း၏အမိန့် မရသေးဘဲ ဘာမျှမလုပ်ခဲ့ကြချေ။

ထို့ကြောင့်...

သူတို့က ဆရာဖြစ်သူ ချူရှင်း၏အမိန့်ကို စောင့်မျှော်နေကြလေသည်။

ချူရှင်းသည် ဒေါသထွက်ကာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မလိုလားချေ။

၁၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ဒေါသထွက်လျှင် အမှားပါကာ ဟာကွက်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအခါ ရန်သူက ထိုဟာကွက်ကို အသုံးပြုကာ အနိုင်ယူ
သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

သူတို့ဘီလူးငါးယောက်ထဲတွင် လေလိုက်ဘီလူးက ဒေါသ
အကြီးဆုံးပင် ဖြစ်သည်။

ထစ်ခနဲဆိုလျှင် ဒေါသရှေ့ထားကာ တိုက်ခိုက်တတ်သည်။
ယခုလည်း လေလိုက်ဘီလူး ဒေါသအလွန်အမင်း ထွက်နေ
ချေပြီ။

ယခုအခါ သူတစ်ယောက်တည်း ဒေါသထွက်ခြင်း မဟုတ်ပါ
ချေ။

ဘီလူးငါးယောက်စလုံး ဒေါသထွက်နေခြင်း ဖြစ်၏။
ချူရှင်းထံမှ အမိန့်မရသေးသဖြင့် သူတို့၏ဒေါသကို ချုပ်
တည်းထားကြ၏။

ထို့အတူ...
အလွန်သည်းခံနေသော ဆရာဖြစ်သူ ချူရှင်းအပေါ်တွင်
လည်း မချင့်မရဲ ဖြစ်နေကြရလေသည်။

ချူရှင်းက...
“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ကို ဝေ့လို့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြောပါ”
ဟု မေးလိုက်၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၇၃

လူသေမျက်နှာက ရယ်မောနေရာမှ ရပ်တန့်လိုက်လေ၏။
ချူရှင်းကို ကြည့်ကာ...

“ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်ကို ကြောက်လို့ ထွက်ပြောတာပဲ
ဖြစ်စေ၊ ခင်ဗျားဘာသာခင်ဗျား အမြင်မှန်ရလို့ သိုင်းလောက အနား
ယူသွားတာပဲ ဖြစ်စေ၊ ဒါဟာ ကျုပ်အလုပ်နဲ့ မသက်ဆိုင်ပါဘူး”

ဟု ပြော၏။

ချူရှင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ်လေ”

လူသေမျက်နှာက ဆက်ပြောသည်။

“ကျုပ်နဲ့ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်နေတာက ခင်ဗျားရဲ့ အမှောင်
ရာဇာဘွဲ့ထူး ကိစ္စပဲဗျ”

ချူရှင်းက လူသေမျက်နှာ၏ဆိုလိုရင်းကို နားမလည်ချေ။

ထို့ကြောင့် သူက လူသေမျက်နှာကို ကြည့်ကာ...

“ခင်ဗျားစကားက ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။ လူသေမျက်နှာက...

“ရှင်းရှင်းလေးပါဗျာ၊ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်က အမှောင်
ရာဇာဆိုတာ ခင်ဗျားပဲ၊ ခင်ဗျား မရှိတော့လို့ ကျုပ်က မပင်မပန်းနဲ့
အချောင်ရတာ ဂုဏ်သိက္ခာကျတယ်လို့ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ယူဆ
တယ်”

ဟု ပြော၏။ ချူရှင်းက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ...

၁၇၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုမှ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတယ် ထင်မှာလဲ”

“ပိုင်ရှင်ဟောင်းရဲ့ လည်ချောင်းသွေးကို ဖောက်ပြီး ရမှ ပိုပြီး အရသာရှိတယ်၊ ပိုပြီး ဂုဏ်ရှိတယ်လို့ ကျုပ်အနေနဲ့ ယုံကြည်ယူဆထားတယ်ဗျ”

“လူသေမျက်နှာက ရန်စစော်ကားလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
ချူရှင်းက ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတက်လိုက်၏။
ဤအချိန်တွင် ကျင်းလင်ဝါးသည် ချူရှင်း၏ဘေးသို့ ရောက်လာသည်။

သူမ၏လက်ထဲတွင် ကလေးငယ် ပါမလာပါချေ။
အမုန်းဘီလူးအား ကလေးငယ်ကို ပေးထားရစ်ခဲ့သည်။
“အစ်ကို၊ သူဟာ အစ်ကိုနဲ့ လုံးဝမတန်ဘူး၊ သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေယင် အစ်ကိုရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေ အများကြီး ကျဆင်းသွားနိုင်စရာ ရှိပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။
ထိုစကားကို ကျင်းလင်ဝါးက အချိန်မီ လာရောက်၍ ပြောဆိုသည်မှာ အကြောင်း ရှိနေပါသည်။
ကလေးငယ်ကို ကုစားခဲ့သောကြောင့် ချူရှင်း၏အတွင်းအားတို့မှာ ကုန်ခမ်းနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၇၅

ယခု...

ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ချူရှင်းသည် သိုင်းပညာအဆင့် လွန်စွာ နိမ့်ကျသော လူတစ်ယောက်ကိုပင် နိုင်လိမ့်မည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ချူရှင်းကလည်း ဇနီးသည်၏အကင်းပါးပုံကို နှိပ်မိလိုက်သည်။

ကျင်းလင်ဝါးက...
“သူ့ကို အစ်ကိုကိုယ်စား ညီမ ဆုံးမလိုက်ပါရစေ၊ ခွင့်ပြုပါနော်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။
ချူရှင်း၊ ကျင်းလင်ဝါး စကားကြောင့် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

ဇနီးသည်၏မျက်နှာကို စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။
ကျင်းလင်ဝါး၏သိုင်းပညာမှာလည်း ခေသည် မဟုတ်ပါ။
သို့သော်...

လူသေမျက်နှာ၏သိုင်းပညာကိုမူ မီလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
ချူရှင်းသည် ကျင်းလင်ဝါး၏တောင်းဆိုချက်ကို ငြင်းပယ်လိုက်၏။

“သူ့ကို စိန်ခေါ်လာတော့လဲ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဆုံးမဒဏ်ခတ်ရမှာပါ ညီမ”

၁၇၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ဟု ပြောလိုက်၏။

လူသေမျက်နှာက...

“ရုပ်ရည်ကလေး သနားကမားနဲ့ ငရဲပြည်ကို မြန်မြန်
ရောက်ချင်လို့နဲ့ တူတယ်”

ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ...

လေလိုက်ဘီလူးက ဒေါသတကြီးဖြင့်...

“ဟေ့ကောင် ရိုင်းလှချည်လား”

ဟု ပြောကာ ဓားဆွဲထုတ်ပြီး လူသေမျက်နှာကို ပြောလိုက်
၏။

“ဪ မင်းတို့ဆရာကတော်လား၊ ဒါဆိုရင် ဟန်ကျတယ်
ဟေ့၊ မင်းတို့ဆရာကို ဆုံးမပြီးယင် ဆရာကတော်ကို ငါအပိုင်စီးရမှာ
ပဲ၊ ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့”

ဟု ပြောယင်း ရယ်မောနေ၏။

လေလိုက်ဘီလူးက သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်သွား၏။

ဓားကို ဦးခေါင်းပေါ်သို့ မြှောက်လိုက်လေသည်။

လူသေမျက်နှာ ရှိရာသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးဝင်သည်။

မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ဝင်တိုက်ရန် ကြိုးပမ်းသည်။

အခြေအနေက တမုဟုတ်ခြင်း ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

“အား”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၇၇

လေလိုက်ဘီလူး၏ မချီမဆုံအော်သံ ဖြစ်၏။

လေလိုက်ဘီလူးသည် လူသေမျက်နှာ ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်၍

မရ။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ မုန်တိုင်းအမွှေခံရသလို ချာချာလည်သွား

၏။

လူသေမျက်နှာ၏လက်ထဲတွင် လှပသော ယပ်တောင်တစ်

ခု ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထူးဆန်းသော ယပ်တောင်သိုင်းပင် ဖြစ်လေတော့၏။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် လူသေမျက်နှာက သူ့ရင်ဘတ်ရှေ့
မှာ ထား၍ တဖျပ်ဖျပ်လှည့်လည်နေသော ယပ်တောင်ကို ရုပ်သိမ်း
လိုက်၏။

“အား”

လေလိုက်ဘီလူး မြေပေါ်သို့ လဲကျငြိမ်သက်သွားလေတော့
သည်။

၁၇၈ ❖ မိုးကျော်သူ

အနိုင်အရှုံး

ကျင်းလင်ဝါး အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။

“ဟင်.. ရှင်..ရှင်”

“ဟဲ့..ဟဲ့၊ ငါ့ကို ဇော်ကားလို့ နည်းနည်းပါးပါးလောက် ဆုံးမ လိုက်တာပါကွ၊ မင်းလဲ ငါ့ကို ယှဉ်ပြိုင်ရယင် လာခဲ့လေ”

“ကောင်းပြီ”

ကျင်းလင်ဝါးကို ချူရှင်း မတားဆီးနိုင်လိုက်ချေ။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လွန်စွာ လျင်မြန်သောကြောင့် ဖြစ် လေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် သံချိန်သီးကြိုးကို ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ရမ်း ချဲ့ လူသေမျက်နှာ ရှိရာသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးဝင်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၇၉

သို့သော် ဝင်၍ မရပေ။

လူသေမျက်နှာက သူ၏ယပ်တောင်ကို တဖျတ်ဖျတ် လှုပ် ရှားလျက် ရှိလေသည်။

ယပ်တောင်လေသိုင်းဖြင့် ကျင်းလင်ဝါးကို လှမ်း၍ တွန်း ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျင်းလင်ဝါး အံ့ကြိတ်ထားသည်။

သူမ၏လှုပ်သော မျက်နှာကလေးမှာ ရှုံ့မဲ့သွား၏။

အရှိန်ပြင်းထန်သော လေပွေလှိုင်းကြီးတစ်လုံးကို ပြန်လည် တွန်းလှန်ထားရသလို ရှိသည်။

တစ်တရာ ချွတ်ယွင်းပျက်ကွက်မှု ရှိသွားပါက ကျင်းလင်ဝါး သည် အဝေးသို့ ရောက်အောင်အထိ လွင့်ပါသွားတော့မည် ထင်ရ၏။

“မင်းရဲ့အတွင်းအားက မဆိုးပါလားဟေ့”

လူသေမျက်နှာသည် ကျင်းလင်ဝါးကို လှမ်း၍ ချိုးမွမ်းလိုက် လေတော့သည်။

ကျင်းလင်ဝါးကမူ စကားမပြော။

လူသေမျက်နှာ ရှိရာသို့သာ ကြိုးစား၍ ချဉ်းကပ်နေလေ သည်။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ တိမ်တိုက်တွင် ညင်သာစွာ လှုပ်ရှား နေသည့်အလား။

သို့သော် စိတ်ရှိသလောက် ကိုယ်က မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ ရှိနေ

၁၈၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ရာ လှုပ်ရှားမှုများမှာ အလွန်နှေးကွေး လေးလံနေလေတော့၏။
ချူရှင်း သံတောင်ဝှေးကို ချိုင်းအောက်တွင် ဖိ၍ ငြိမ်သက်
စွာ ရပ်နေသည်။

သူ၏ရပ်နေပုံမှာ လုံးဝမလှုပ်ဘဲ ပကတိ ကျောက်ရုပ်ကြေး
ရုပ်ပမာမျိုး ဖြစ်သည်။

သူ၏မျက်လုံးများကလည်း လုံးဝမျက်တောင်ခတ်ခြင်း မရှိ
ပေ။

လူသေမျက်နှာထဲမှ ထုတ်လွှတ်နေသည့် အတွင်းအားလှိုင်း
ကို ခဲရာခဲဆစ် ခုခံနေသော ကျင်းလင်ဝါးအား စူးစိုက်ကြည့်လျက်
ရှိ၏။

ကျင်းလင်ဝါးသည် ယပ်တောင်ရှင် လူသေမျက်နှာ ရှိရာသို့
တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်သွားသည်။

တစ်လှမ်းချင်း တစ်လှမ်းချင်း သွားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆူညံနေသော လေတိုးသံ၊ သစ်ရွက်ကြွေ
ကျသံ၊ သစ်ကိုင်းကျိုးကျသံများက တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်စပြုလာ
၏။

ချူရှင်းသည် ကျင်းလင်ဝါးအတွက် ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ပူပန်
မှု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

လူသေမျက်နှာသည် စောစောကလို အတွင်းအားလှိုင်းများ
ကို ဖြန့်ခွဲ၍ မလွှတ်ဘဲ တစ်နေရာတည်းသာ စုစည်းလိုက်ပြီး ကျင်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၈၁

လင်ဝါးကို အဟုန်ပြင်းစွာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် ကြီးမားလှသော အတွင်းအားလှိုင်းကို
အံကြိတ်၍ တွန်းလှန်ပစ်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူမ၏လက်တစ်ဘက်က လျှပ်တပြက် လှုပ်ရှား
လိုက်လေ၏။

အပ်ဖျားပမာဏခန့် သေးငယ်မျှင်သွယ်သော အလင်းတန်း
တစ်ခုက ဟူးခနဲ ရှေ့တူရုသို့ ဖောက်ထွက်ထိုးထွက်သွားလေသည်။

“ဟာ”

လူသေမျက်နှာ၏နောက်လိုက်များ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်
သွားသည်။

‘ချွမ်း’ခနဲ မြည်ဟည်းသွားသော အသံနှင့်အတူ လူသေ
မျက်နှာ၏လက်ထဲမှ ယပ်တောင်မှာ ရုတ်တရက် လွတ်ကျသွားခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

လက်နက်ပုန်းနှင့် ပစ်ခွင်းလိုက်ပြီးနောက် ကျင်းလင်ဝါး
တရှိန်ထိုး ခုန်ဝင်လိုက်သည်။

သံချိန်သီးကြိုးဖြင့် အားကုန်လွဲ၍ လူသေမျက်နှာ၏ငယ်
ထိပ်ကို အရှိန်ပြင်းစွာ ရိုက်ချလိုက်၏။

“ဗွ”

လူသေမျက်နှာသည် ယပ်တောင်ကို ပြန်မကောက်နိုင်
တော့ပေ။

၁၈၂ ❖ မိုးကျော်သူ

နောက်သို့ ထိတ်လန့်တကြား ဆုတ်၍ ရှောင်ထွက်သွားလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါး တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

“ကျွန်မ လက်နက်မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တစ်ဘက်သတ် အနိုင်မယူချင်ဘူး၊ လက်နက်တစ်ခု မြန်မြန်ရှာလိုက်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက စပ်ဖြူဖြူ လုပ်နေသော်လည်း လူသေမျက်နှာ၏ နောက်လိုက်ငယ်သားများမှာမူကား သူတို့ဆရာ၏ယပ်တောင် လွတ်ကျသွားကတည်းက မျက်စိမျက်နှာ ပျက်နေကြပြီ ဖြစ်လေ၏။

“ရှင့်ကို ပြောနေတာ မကြားဘူးလား”

“ကြားပါတယ်ကွ၊ ခဏလောက် နေစမ်းပါဦးကွ”

ထိုသို့ ပြောပြီးလျှင် လူသေမျက်နှာသည် သူ၏ခါးတွင် ပတ်ထားသော ဝိုင်းဖြူပိတ်စကို ဆွဲဆန့်၍ ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

“ရွမ်း”

ပိတ်စနှင့်အထူ သုံးပေခြောက်လက်မခန့် ရှိသော ထူးခြားသည့် ဓားတစင်းက လက်ခနဲ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုဓားမှာ တစ်ချက်ငွေ့ယမ်းလိုက်ရုံနှင့် ဖွေးဖွေးဖြူလက်သော ငွေရောင်ဓားစက်ကွင်းတစ်ခု ပေါ်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၈၃

“ငါဟာ သိုင်းလောကကို စတင်ကတည်းက ငါ့ဖြူဘက်တွေကို ဓားနဲ့ ဘယ်တုန်းကမှ မတိုက်ခဲ့ဘူး၊ ယပ်တောင်ကလေးတစ်လက်နဲ့သာ အနိုင်ရခဲ့ဖူးပေါင်း များပြီ၊ မင်းကျတော့မှ ငါ့ဓားလေးကို သုံးရတော့မယ်”

“စကားများ မနေနဲ့၊ ရှင့်ဓားက ဘယ်လောက်စွမ်းတယ်ဆိုတာ ကြည့်သေးတာပေါ့”

ကျင်းလင်ဝါးသည် သံချိန်သီးကြိုးကို မသုံးတော့ဘဲ ဓားတစ်စင်းကို အသင့်ကိုင်ဆွဲထားလေသည်။

“ကောင်းပြီ”

လူသေမျက်နှာနှင့်လူသည် ကျင်းလင်ဝါး ရှိရာသို့ ပြေးဝင်လာသည်။ သူ၏ဓားကွက်များက ထူးထွေဆန်းပြားသည်။

ရန်သူကို တိုက်ရိုက်မတိုက်သေးဘဲ ဓားစက်ကွင်းများကို အဆက်မပြတ် ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

တဝင်းဝင်း လက်နေသော ဓားရောင်များ အဆက်မပြတ် ပေါ်ထွက်စေလျက် ရန်သူကို မျက်နှာပြာနောက်သွားအောင် အယင်လုပ်ပြီးမှ ရန်သူ၏အမှား ပေါ်အလာတွင် ဝင်တိုက်ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းမှာ အထူးထင်ရှားနေလေတော့သည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် လူသေမျက်နှာ၏ဓားကွက်ဆန်းကို ခုခံရင်ဆိုင်နိုင်ပါမည်လော...

◆ ◆ ◆

၁၈၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး”

လေကို အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးခွဲနေသော ဓားသံများ ထွက်ပေါ်နေသည်။

လင်းခနဲ လက်ခနဲ ရှိနေသော ဓားရောင်စက်ဝိုင်းများနှင့် မျက်နှာဖုံးက တဟုန်ထိုး ခုန်ဝင်လာသည်။

“ခြွမ်း...ခြွမ်း”

သံကိုသံချင်း ထိခတ်မိသံများနှင့်အတူ မီးပန်းမီးပွင့်များက အဆက်မပြတ် ပွင့်လက်နေ၏။

ကျင်းလင်ဝါး၏လှုပ်ရှားမှုသည်လည်းကောင်း၊ လူသေမျက်နှာ၏လှုပ်ရှားမှုသည်လည်းကောင်း ကောင်းလွန်းစွာ မြန်ဆန်လွန်းလှပေ၏။

သူတို့သည် မည်သို့သော ဓားသိုင်းကွက်များကို အသုံးပြုလိုက်မှန်း ချူရှင်းမှတစ်ပါး မည်သူမျှ မသိလိုက်ကြချေ။

“ချွမ်း”

ဓားနှစ်စင်းသည် အရှိန်ပြင်းစွာ ဓာတ်ဆုံမိပြီးလျှင် ပြန်၍ ခွာသောအခါ ခွာမရအောင် ပူးကပ်သွား၏။

နှစ်ဦးစလုံး အတွင်းအားကောင်းကြသူများ ဖြစ်ကြရကား တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အလျော့မပေးဘဲ အတွင်းအားချင်း ဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်နေကြလေ၏။

ဓားနှစ်စင်းသို့ ပို့ဆောင်ထားသော အတွင်းအားများမှာ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) · ❖ ၁၈၅

အလွန်အရှိန် ကြီးမားသည့်အလျောက် တခဏအတွင်း ဓားများသည် ချင်းချင်းနီရဲ တက်လာကြလေတော့သည်။

ချူရှင်းသည်ပင်လျှင် ဇနီးချောကျင်းလင်ဝါး၏အတွင်းအားကို အံ့သြခြင်း ဖြစ်ရလေသည်။

သူမ ဤမျှလောက်အထိ သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်နေမှန်း သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် မသိခဲ့ရပါချေ။

ယခုလို ပညာလျှို့ဝှား၍ မရသောကြောင့်သာလျှင် လူပုံအလယ်တွင် ထုတ်၍ သုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

အလွန်အံ့သြ ၊ ဘေးသည့် အသံများက ရုတ်ခြည်းပေါ်ထွက်လာလေတော့သည်။

လူသေမျက်နှာ၏နောက်လိုက်အားလုံး ပြိုင်တူလိုလို မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားကြရတော့သည်။

အကြောင်းမှာ...

ရုသေမျက်နှာ၏ဓား ချွင်းခနဲ ကျိုးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လူသေမျက်နှာသည် ဓားတုံးတိတိကလေးကို ကိုင်ယင်း ကြက်သေ၊ သေလျက် ရှိ၏။

“ရှင်ဟာ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်မှာ မာန်တကြွကြွနဲ့ လူ

၁၈၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်လုံး သူတစ်လုံး လုပ်နေပြီး ဒီလောက် ည့်ဖျင်းတဲ့ခင်းကို ကိုင်တာ များ အံ့ပါရဲ့”

မျက်နှာဖုံး၏ငယ်ထိပ်တည့်တည့်ပေါ်သို့ ကျင်းလင်ဝါးသည် ဓားနှင့် ထက်ခြမ်းခွဲချလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အရိပ်တစ်ခုက ကျင်းလင်ဝါး၏ဘေးသို့ လွှားခနဲ ရောက်လာသည်။

ကျင်းလင်ဝါး၏ လွှဲခုတ်ချလိုက်သော ဓားကိုင်လက်မောင်း ကို ချူရှင်းက အချိန်မီ ဖမ်းဆွဲကိုင်ထားလိုက်နိုင်၏။

“အို.. အစ်ကို၊ လွှတ်ပေးပါ။ အစ်ကို့ကို စော်ကားခဲ့တဲ့သူကို ဆုံးမရမှာပါ”

ကျင်းလင်ဝါးမှာ ဒေါသကြီးနေလေ သည်။

ချူရှင်းက လွှတ်မပေးဘဲ ချုပ်ဖမ်းထားသည်။

“ကဲ အခုလောက်ဆိုရင် တော်လောက်ပါပြီ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ မိန်းကလေးဟာ ကျွန်တော့်ထက် အများကြီး ပညာရည်မြင့်မားပါတယ်”

လူသေမျက်နှာက ချူရှင်းကို ဦးညွှတ်၍ မာန်မာန နှိမ့်ချစွာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်ဖန်...

“ဆရာချူရှင်းခင်ဗျား စောစောက ကျွန်တော်တို့ စော်ကား မော်ကား ပြုခဲ့မိတာကို ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါတယ်”

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၈၇

“အခုမှ တောင်းပန်မနေနဲ့ လေလိုက်ဘီလူးကို ယပ်တောင် လေသိုင်းအတွင်းအားနဲ့ သတ်ပစ်လိုက်တာ ကျွန်မကျေနပ်မယ် ထင် သလား”

ကျင်းလင်ဝါးကား အလွန်စိတ်ကြီးသည်။

ချူရှင်းသည် သူမကို ဖမ်းချုပ်ထားသဖြင့်သာ လူသေ မျက်နှာအဖို့ သက်သာခွင့် ရရှိနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ လေလိုက်ဘီလူးကို သူသတ်ပစ်လိုက်တာ၊ ကျွန်တော့်တို့လဲ လုံးလုံးမကျေနပ်နိုင်ဘူး”

ရေဘီလူးတို့လေးယောက်ကလည်း ဒေါသအလွန်အကျွံ ထွက်နေသော သူတို့ ဆရာကတော်ကို ပြောလိုက်ကြပြန်၏။

ဤတွင်...

“ငါ လေလိုက်ဘီလူးကို သေအောင် မသတ်ခဲ့ပါဘူးကွ၊ သူ ကို ခေတ္တမူးမေ့လဲသွားအောင်သာ ဆုံးမလိုက်တာပါ”

လူသေမျက်နှာက ရေဘီလူးကို ပြောလိုက်သော စကားကို ကျင်းလင်ဝါး ကြားသွားလျှင်...

“ဘာပြောတယ်၊ သူ့ကို သေအောင် မသတ်ခဲ့ဘူး ဟုတ် လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့ကို ဟောဒီ ဆေးလုံးကလေး တိုက် လိုက်ယင် သူချက်ခြင်း ပြန်ထလာမှာပါ”

“ဒါဖြင့်ယင် ရှင်ကိုယ်တိုင် လေလိုက်ဘီလူးကို ထလာ

၁၈၈ ❖ မိုးကျော်သူ

အောင် မြန်မြန်သွားပြီး လက်တွေ့လုပ်ပြရမှာပေါ့”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

အပြောအဆို အလွန်မောက်မာခဲ့သော လူသေမျက်နှာ။

ယခုမူကား အဆိပ်ပြယ်သွားသော မြွေဟောက်ကဲ့သို့ ကျိုး

စွံနေလေတော့၏။

လူသေမျက်နှာသည် လေလိုက်ဘီလူး ရှိရာသို့ သွားလေ
တော့သည်။

ဆေးလုံးညိုညိုကလေးတစ်လုံးကို လေလိုက်ဘီလူး၏ပါး
စပ်ကို ဖြူ၍ အာခေါင်ထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

“ဟေ့.. ငါ့ကို ရေဗူးမြန်မြန်လာပေးစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လာပါပြီ ဆရာ”

သူ့နောက်လိုက်တစ်ယောက်က လူသေမျက်နှာအား ရေဗူး
တစ်လုံး ပျာပျာသလဲ လာ၍ ပေးသည်။

ထိုအခါ လူသေမျက်နှာက ရေဗူးကို ဖွင့်၍ လေလိုက်ဘီလူး
၏အာခေါင်ထဲသို့ လောင်းချသည်။

လောင်းချပြီးလျှင် လူသေမျက်နှာသည် လေလိုက်ဘီလူး၏
ပါးစပ်ထဲသို့ လက်ညှိုးထိုးပြီး မွေ့ပေးလိုက်သည်။

ဆေးလုံးကလေး ခဏအတွင်း အရည်ပျော်ပြီး လေလိုက်
ဘီလူး၏ဗိုက်ထဲသို့ ဆေးရည်များ ဝင်၍ ကျသွားသည်။

“အား”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၈၉

လူသေမျက်နှာ၏ဆေးမှာ အလွန်တရာ အစွမ်းထက်လှ၏။

လေလိုက်ဘီလူးသည် ချက်ချင်းလူးလွန်လှုပ်ရှားလာသည်။

မျက်လုံးလည်း ဖြည်းညင်းစွာ ပွင့်လာသည်။

“ကဲ.. ညီမ၊ သူတို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်ပါတော့”

“ဘယ် ဒီလိုနဲ့ ပြန်ခွင့်ပြုနိုင်မလဲ အစ်ကို”

“ညီမရယ် သူတို့ကို ချမ်းသာပေးလိုက်ပါ”

ချူရှင်းကြောင့် ကျင်းလင်ဝါး လက်လျော့လိုက်ရလေတော့

သည်။

လူသေမျက်နှာက...

“ကျွန်တော့်နာမည် ယင်တောင်ရှင်ဖန်းသခင်လေးလို့ခေါ်
ပါတယ်၊ ခွင့်လွှတ်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ၊ နောက်တစ်ခါဆို မလွယ်ဘူး မှတ်လိုက်၊
ဒီတစ်ခါတော့ အသက်ကို ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ သွားလိုက်ပါဦးမယ်”

“မြန်မြန်လွန်သွားကြတာ အကောင်းဆုံးပဲရှင်”

ယင်တောင်ရှင်ဖန်းသခင်လေးတို့၏အဖွဲ့သည် အမှောင်ထု
ထဲသို့ အလျှိုအလျှို ပြေးဝင်ကာ ကြက်ပျောက်နှက်ပျောက် ပျောက်
ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၁၉၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းတို့သည် ဂူတွင်းတွင် လေးရက်တိတိ ဆက်လက်နေထိုင်ကြ၏။

ဤအတောအတွင်း ချူရှင်းသည် မည်သူ့ကိုမျှ စကားမပြောချေ။

ညအခါတွင် လူသူ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောက်ဂူတစ်နေရာတွင် သူတစ်ဦးတည်း သွား၍ နေသည်။

နေ့ရောညပါ အတွင်းအား လေ့ကျင့်သည်။

ကလေးငယ်ကို ကုစားလိုက်ရသဖြင့် ကုန်ခမ်းသွားသော အတွင်းအားများကို အစားပြန်ရအောင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ရလေသည်။

သားရဲတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ ဒုစရိုက်လောကသားများ၏ အမှောင်ရာဇာ ရွေးချယ်ပွဲကြီး ဖြစ်သည်။

ဤပွဲကြီး မကျင်းပမီတွင် အတွင်းအားများ ပြန်ပြည့်လာအောင် ကြိုးစားရမည် မဟုတ်ပါလား။

သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် အတွင်းအားများ ပြန်ပြည့်လာအောင် အနည်းဆုံး သုံးလခန့် လေ့ကျင့်ရမည်။

ယခု လေးရက်မျှသာ ရှိသေးပေရာ ကုန်ခမ်းသွားသော အင်အားများကို အပြည့်အဝ ပြန်လည်ရရှိနိုင်ဖို့ မလွယ်လှချေ။

ကျင်းလင်ဝါးမှာ ချူရှင်းအတွက် တွေးတောကာ စိုးရိမ်ပူပန်နေမိလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၉၁

ထို့ကြောင့် အနားမှ နေ၍ ချူရှင်းကို ဂရုစိုက်လိုက်လေတော့သည်။ လိုလေသေး မရှိအောင် ရေပူရေချမ်း ကမ်းလှမ်းသည်။

ချူရှင်း၏အကြောအခြင်များကို နင်းနှိပ်ဆုပ်နှယ်ပေးလေသည်။

ချွေးများ စီးကျလာလျှင် ပဝါကလေးနှင့် အနားက ထိုင်ပြီး သုတ်ပေးရသည်။

ကလေးအတွက်လည်း ပူစရာ မလိုတော့ချေ။

ကျန်းမာလျက် သိသိသာသာ ပြန်ကောင်းလာပြီ ဖြစ်သည်။

အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ထူထူထောင်ထောင် ရှိလာသည်။

အစားအစာများကို ခုံခုံမင်မင်နှင့် စားသောက်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဘီလူးငါးဖော်အနက် အပြီးဘီလူးကိုတော့ အခင်မင်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ချူရှင်းက မေးလိုက်သည်။

“ကလေး ဘယ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သလဲ”

“အပြီးဘီလူးနဲ့ ဆော့ကျန်ရစ်ခဲ့တယ် အစ်ကို”

“သူ့ကျန်းမာရေး အခြေအနေ အတောင့်လေး ကောင်းပြီလား”

“ဒေါင်ဒေါင် မြည်နေတာပါပဲ အစ်ကို”

၁၉၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းလင်ဝါး ပြောနေသည်ကို ဆုံးအောင် နားထောင်နေသော ချူရှင်းက...

“ညီမ အခု အစ်ကိုပြောတဲ့ စကားကို သေသေချာချာ နားထောင်ပါ”

“ဘာများလဲ အစ်ကို၊ ပြောပါ”

“သားရဲတောင်သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးကို တစ်ပြည်လုံးက အမှောင်က ထိပ်သီးထိတ်ထိတ်ကြတွေ့ တက်ရောက်လာမှာ”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ပြောပါ”

“ဒါပေမယ့် အဲဒီ လူတွေအားလုံးကို အစ်ကိုအနေနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ပါဘူး”

“အစ်ကိုက ဘယ်သူ့ကို စိုးရိမ်နေလို့လဲ”

“ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှို့ရူးကိုတော့ လျော့တွက်လို့ မဖြစ်ဘူး”

“သူက အသက်ခြောက်ဆယ်တောင် ကျော်ပြီဆို”

“ဟုတ်တယ် ညီမ”

“အဘိုးကြီး ဖြစ်နေပါပြီ အစ်ကိုရယ်၊ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကိုများ အထင်ကြီး မနေစမ်းပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်”

“ညီမ အယူအဆ မှားသွားပြီ”

“ဘာလဲ အစ်ကို၊ အစ်ကိုက သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ပထဝီစွမ်းအားရှို့ရူး အောင်ပန်းဆွတ်ခူးလိမ့်မယ်လို့ ထင်နေလားဟင်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၁၉၃

“ဒီလိုတော့ ကံသေကံမ မပြောပါဘူး၊ အဘိုးကြီးတွေကို အထင်မသေးဖို့ကိုသာ ပြောတာပါ”

“ညီမ အနေနဲ့တော့ အစ်ကိုဟာ ဒီသိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ မုချ နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားတယ် သိလား”

ချူရှင်းက...

“တကယ်လို့များ ဒီသိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ အစ်ကို ရှုံးသွားခဲ့ယင်..”

“အို.. အစ်ကို တော်ပါတော့ရှင်၊ သည်လို မပြောပါနဲ့”

“အစ်ကိုပြောတာကို ဆုံးအောင် နားထောင်စမ်းပါဦး ညီမရယ်”

ကျင်းလင်ဝါး ဆက်လက်နားထောင်နေလိုက်ရ၏။

“တကယ်လို့များ ဒီသိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ ငါရှုံးတော့မယ့် အရိပ်အခြည် ပေါ်လာခဲ့ယင် မင်းကလေးကို မင်းခေါ်ပြီး သားရဲတောင်ပေါ်က အမြန်ဆုံး ဆင်းသွားပေတော့၊ ငါ မရှိတော့တာနဲ့ တပြိုင်နက် ဒုစရိုက်သမားအားလုံးက မင်းကို ဒုက္ခပေးကြလိမ့်မယ်”

“အစ်ကို မရှိတော့ယင် ညီမက အသက်ရှင်နေဦးမယ်များ ထင်သလား အစ်ကို”

ကျင်းလင်ဝါး၏မျက်ရည်များ စီးကျလာလေသည်။

ထိုစဉ် ဘီလူးငါးဖော်တို့လည်း ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

၁၉၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အပြုံးဘီလူး လက်ထဲတွင် ကလေးငယ်ကို ချီထားလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် ဘီလူးငါးဖော်တို့အား မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

“မင်းတို့ကို ငါတစ်ခု မှာပါရစေ ဘီလူးငါးဖော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“တကယ်လို့ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ မင်းတို့ဆရာသခင် မတော်တဆ ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့လို့ ရှိယင် ဒီကလေးကို မင်းတို့ပဲ ခေါ်သွားကြပါ။ လမ်းမှာ ကလေးမွေးစားချင်တဲ့ သူတော်ကောင်းအိမ်တစ်အိမ်ကို ရှာပြီး ဒီကလေးကို ပေးလိုက်ကြပါလို့ ကြိုတင်ပြီး မှာထားပါရစေ”

ကျင်းလင်ဝါးစကားကို ကြားရလျှင် ဘီလူးငါးဖော်တို့မှာ အံ့အားသင့်သွားကြ၏။

လေလိုက်ဘီလူးက အကင်းပါးသူပီပီ...

“ကျွန်တော်တို့ ဆရာဟာ သိုင်းလောကရဲ့ ပါရမီရှင်ကြီးပါ။ ဒီသားရဲတောင်သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ဆရာနိုင်မှာ မုချပါပဲ”

ဘီလူးများက တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ဝိုင်း၍ ကျင်းလင်ဝါးကို အားပေးစကား ပြောနေကြ၏။

ကျင်းလင်ဝါးအနီးတွင် ဘီလူးငါးဖော်တို့ ဝိုင်းရံနေခိုက်ချူရှင်းသည် ဂူအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။

သိုင်းပြိုင်ပွဲ ဝင်ရောက်ဆင်နွှဲရန် စိတ်တွေလေးနေသည်မှာ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၉၅

အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်၏ အတွင်းဒဏ်ရာများကို ကုစားပေးခဲ့မိသည်မှာ မှားနေပြီလားဟု တွေးမိပြန်သည်။

ပညတ်တော်လေးပါး။

“အစ်ကို ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲဟင်”

ချူရှင်း လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျင်းလင်ဝါးကို မြင်ရ၏။

သူမ၏ရင်ခွင်ဝယ် ပွေ့ဝိုက်ထားသော ကလေးငယ် ရှိနေ၏။

ဘီလူးငါးဖော်ညီအစ်ကိုတို့က သူမ၏နောက်ဘက်တွင် တန်းစီ၍ ရပ်နေကြ၏။

ရိက္ခာအိတ်များ၊ ပစ္စည်းပစ္စယများ စုံလင်စွာ လွယ်ဝိုးထားကြလေသည်။

ချူရှင်း ကောင်းကင်သို့ တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

၁၉၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“တို့ ခရီးဆက်ကြမယ်”

‘ချူရှင်းက ပြောလိုက်လျှင် လေလိုက်ဘီလူးက ထုံးစံ
အတိုင်း ရှေ့ပြေးကင်းလွတ်သည်။

အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့သည် ချောက်ကမ်းပါးကြီး
အောက်သို့ အလျင်ဦးစွာ ပြေးဆင်းသွားကြ၏။

ပြီးမှ...

သူတို့အဖွဲ့ ချောက်ကမ်းပါးအောက်သို့ စတင်ဆင်းကြလေ
တော့သည်။

ချောက်ကမ်းပါးကို ဖြတ်ပြီးသော် စိမ်းညို အုံ့ခိုင်းလျက် ရှိ
သော တောအုပ်ကြီးထဲသို့ ချဉ်းနင်းဖြတ်သန်းသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် လုံးဝစကား
မပြောမီ။

အမျိုးမျိုးသော အတွေးမျှင်များက သူမ၏ဦးနှောက်ထဲ
တွင် နေရာယူထားပုံရ၏။

မကြာပါချေ...

တောင်ကြောမကြီး တစ်ခုပေါ်သို့ ရောက်လာကြ၏။

ရှေ့ပြေးသွားသော အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့က
ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာကြ၏။

အမုန်းဘီလူးက...

“ဆရာ ဟိုတိမ်လွှာတွင် အုပ်မိုးနေတဲ့ တောင်ထိပ်ကြီးဟာ

အမိုက်မှောင်မိုက်တိုင်း (၁) ❖ ၁၉၇

ကျွန်တော်တို့ သွားကြရမယ့် သားရဲတောင်ကြီးပါပဲ”

“အို၊ တကယ် မြင့်မားတဲ့ တောင်ကြီးပါလား အစ်ကို၊
တောင်ထိပ်ချွန်ချွန်ကြီးက တိမ်တိုက်ကြီးတွေထဲကိုတောင် ဖောက်ဝင်
နေတယ်နော်”

ကျင်းလင်ဝါးက အမုန်းဘီလူး လက်ညှိုးထိုးပြသော တောင်
ထွတ်ကြီးကို လှမ်းကြည့်ကာ အလွန်အံ့သြနေရှာသည်။

ချူရှင်းကမူ သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ခု ချမိသည်။

သားရဲတောင်ထိပ်။

သို့မဟုတ် မရဏတောင်ထိပ်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲ ဗိုလ်လုပွဲကြီးတွင် လူ့အသက်ပေါင်း မြောက်
မြားစွာ သေဆုံးရပေဦးမည်။

ယခင်ကလည်း သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

ယခုလည်း သေဆုံးပေလိမ့်ဦးမည်သာ။

သိုင်းပြိုင်ပွဲတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်း သက်ပြင်းထပ်၍ ချမိပြန်သည်။

“ဆရာ ဒီမှာ နားဦးမလား ဆက်သွားကြမလား”

လေလိုက်ဘီလူးက မေးသည်။

ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါးကို လှည့်ကြည့်သည်။

“ညီမ ခဏနားဦးမလား”

“ဆက်သွားပါ အစ်ကို”

၁၉၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကောင်းပြီ ညီမ”

ထို့နောက် ရှေ့သို့ ဆက်သွားကြသည်။

သာမန်ခရီးသည်များအဖို့ တစ်နေ့ ခရီး သွားရမည်။

သိုင်းသမား ဖြစ်သည့်အတွက် သားရဲတောင်ခြေရင်းသို့

ထမင်းတစ်အိုးချက်ခန့် အချိန်အတွင်း ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ကျောက်တောင်ကြီး ဖြစ်သည်။

အလွန်အမင်း မတ်စောက်ပြီး မိုးယိုထိလှဘနန်း မြင့်မား

သည်။

ဤကျောက်တောင်ကြီးထိပ်သို့ သိုင်းသမားများမှတစ်ပါး

မည်သူမျှ မတက်ရောက်နိုင်ပေ။

သိုင်းသမားများပင် ဖြစ်သော်လည်း ခဲရာခဲဆစ်နှင့်ပင်

တက်ရ၏။

တောင်တက်ရာတွင်သုံးသော ကြိုးများ၊ ချိတ်များ၊ ဆူး

များ ပါရသည်။

ဘီလူးငါးဖော်တို့နှင့်အတူ တောင်တက်ကိရိယာ တန်ဆာ

ပလာများ အပြည့်အစုံ ပါလာသည်။

လေလိုက်ဘီလူးသည် တောင်တက်ရာတွင် အလွန်အားကိုး

ရသည်။

သူက ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်၍ တက်သည်။

အလွယ်တကူ တက်၍ ရမည့် လမ်းကြောင်းကို ရှာဖွေ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၁၉၉

ရာတွင်လည်း အထူးမျက်စိလျင်သူ ဖြစ်၏။

“ချင်း...ချင်း”

လေလိုက်ဘီလူးသည် မတ်စောက်သော နံရံကြီးထဲသို့ ချွန်

မြဲသော သံငုတ်တစ်ငုတ်အား တူနှင့် ခဲရာခဲဆစ် ရိုက်သွင်းလေတော့

သည်။

သံငုတ်တခု ရိုက်ပြီးသော် နောက်ထပ် သံငုတ်တခု ထပ်

စိုက်ပြန်သည်။

မကြာလိုက်။

မတ်စောက်သော ကျောက်နံရံကြီးပေါ်တွင် လေလိုက်

ဘီလူး၏စွမ်းရည်ကြောင့် သံငုတ်များ စိစိရီရီ ရှိနေရာမှ နောက်သံ

ငုတ်လှေကားထစ်ကလေးများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

လေလိုက်ဘီလူးသည် သံငုတ်လှေကား၏အပေါ်ဆုံး

သံငုတ်တွင် ကြိုးတစ်ချောင်း ချိတ်ဆွဲချည်နှောင်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ကြိုးခွေကို အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်လေသည်။

“အားလုံး တက်လာလို့ ရပါပြီ”

တောင်အောက်သို့ လှမ်းအော်လိုက်၏။

အောက်မှ လူများသည် လေလိုက်ဘီလူး၏အသံကို ပျံ့

လေးလောကွဲသာ ကြားကြရလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာ လွန်စွာ အဆင့်မြင့်လေ

သည်။

၂၀၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ကြိုးကို ဆွဲ၍ အပေါ်သို့ တက်သွားပုံမှာ လွန်စွာ ပေါ့ပါးလျင်မြန်လှ၏။

ကလေးကို တစ်ဘက်က ပွေ့ဖက်ထားရသည့်တိုင် လုံးဝ ခဲရာခဲဆစ် မရှိဘဲ သံဝတ်လှေကား၏ အပေါ်ဆုံးသို့ တစ်ခဏအတွင်း ရောက်လာခဲ့သည်။

သံဝတ်လှေကားအဆုံးတွင် ကျယ်ပြန့်သော ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ် ကျောက်နံရံမှ စွန်းငေါထွက်နေသည်ကို တအံ့တသြတွေ့ရလေသည်။

ထိုကျောက်ဖျာကြီးပေါ်သို့ အလျင်ရောက်နှင့်သော လေလိုက်ဘီလူးက ကျင်းလင်ဝါးကို ဆွဲတင်လိုက်သည်။

ကျောက်ဖျာပေါ်သို့ ရောက်သွား၏။

“တစ်ချို့သိုင်းသမားတွေဆိုယင် ပြိုင်ပွဲဝင်ချင်ပေမယ့် ဒီတောင်ထိပ်ပေါ်ကို မတက်ရဲလို့ လှည့်ပြန်သွားရတာ အများကြီးပဲ” လေလိုက်ဘီလူးက အခြေအနေကို ရှင်းပြသည်။

မကြာမီ...

အောက်မှ လူများလည်း ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်သို့ ရောက်လာကြ၏။

အပေါ်ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အနံ့ခံကောင်းလှသော အပြုံးဘီလူးက ပြောလိုက်သည်။

“ဟာ.. ဘယ်လိုလဲ၊ ဒီအပေါ်မှာ ပုပ်စော်နံ့လှချည်လား”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၂၀၁

အပြုံးဘီလူးကသာ ပုပ်စော်နံ့သည်ဟု ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မည်သူမျှ ပုပ်စော်နံ့ခြင်း မရှိချေ။

အမုန်းဘီလူးက အပြုံးဘီလူး အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး...

“ဘာပုပ်စော်နံ့တာလဲ”

“လူသေအလောင်း အနံ့တွေပဲ၊ တို့နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာမှာ လူသေအလောင်းတွေ မချရှိမယ်ကွ”

အမုန်းဘီလူးသည် အပြုံးဘီလူးကို ပြက်ရယ်မပြုဝံ့ချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အပြုံးဘီလူးသည် လင်းတထက်ပင် အပုပ်နံ့ကို အနံ့ခံကောင်းသူ ဖြစ်မှန်း သူက အတွင်းကျကျ သိထားသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

“ကျွန်တော် လူသေလောင်းနဲ့ အပုပ်နံ့တွေကို အနံ့ခံမိနေပါတယ်၊ ဆရာတို့ ဒီနေရာက ဘယ်မှ မသွားကြပါနဲ့၊ ကျွန်တော် အပုပ်နံ့တွေ ထွက်တဲ့နေရာကို လိုက်ရှာကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

အပြုံးဘီလူးက ချူရှင်းထံ လာ၍ ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

ချူရှင်းလည်း အပြုံးဘီလူး၏စွမ်းရည်ကို သိပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

အပြုံးဘီလူးသည် ချူရှင်း၏ခွင့်ပြုချက်ကိုရလျှင် အမုန်းဘီလူးကို ခေါ်၍ ထွက်သွား၏။

၂၀၂ ❖ မိုးကျော်သူ

လေလိုက်ဘီလူးက အပြုံးဘီလူးတို့ ပြန်အလာကို စောင့်စားယင်း ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်နေမိသည်။

လသည် စောစောထွက်၏။

မိုးယံတွင် ထိန်ထိန်လင်းနေသလို ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်တွင်လည်း ကောင်းကင်မှ လရောင်ကြောင့် လင်းလင်းချင်းချင်း ရှိနေသည်။

တောင်အောက်မှ တောအုပ်ကြီးများကို ရေးရေးမျှသာ မြင်ရ၏။

မိမိတို့မှာ အလွန်မြင့်မားသော ကျောက်တောင်ကြီးတစ်ခု၏ တောင်ခါးပန်းဆီသို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်မှန်း နားလည်လိုက်သည်။

မကြာမီ...

လူရိုက်နှစ်ရိုက်က အပြေးအလွှား ပြန်ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူတို့ကား အပုပ်နံ့ကို ရှာဖွေရန် ထွက်သွားကြသော အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး မျက်စိမျက်နှာများ ပျက်နေကြလေတော့သည်။

ထူးခြားချက်တစ်ခုခုကို တွေ့ရှိလာမှန်း ချူရှင်း ချက်ချင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၂၀၃

အပြုံးဘီလူးက တွေ့ရှိလာချက်ကို ချက်ခြင်းပင် အစီရင်ခံလိုက်၏။

“ဆရာ ကျွန်တော်တို့ ရန်သူတွေရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲကို ဝင်လာမိနေပြီ”

“ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်းတို့က ဘာတွေကို တွေ့လာလို့လဲ”

“အလောင်းတွေ အများကြီးကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ် ဆရာ”

“ဟေ့.. ဘာကွ၊ ဘယ်သူ့အလောင်းတွေလဲ”

မီးဘီလူးက အပြုံးဘီလူးကို ဝင်မေးလိုက်သည်။

“ကျောက်သေတ္တာကြီးတစ်လုံးထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ အလောင်းတွေပဲ၊ အားလုံး အလောင်း(၁၁)လောင်း၊ အဲဒီမှာ ထိန်ဝှက်ညီအစ်ကိုရဲ့ အလောင် နှစ်လောင်းကိုပါ တွေ့ခဲ့ရတယ်”

ထိန်ဝှက်ညီအစ်ကိုဆိုသောကြောင့် ချူရှင်း လှုပ်ရှားလာ၏။

ထိန်ဝှက်ညီအစ်ကိုမှာ ယခင်က မိမိ၏နောက်လိုက်ငယ်သားများ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသည်။

ယခုတော့ သူတို့က ယပ်တောင်ရှင်သခင်လေး၏ နောက်လိုက်များ ဖြစ်နေကြချေပြီ။

“အပြုံးဘီလူး”

“ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါ၊ ဆရာ”

“မင်းတွေ့ခဲ့တဲ့ အလောင်းတွေကို ငါလိုက်ကြည့်ချင်တယ်”

“သိပ်မဝေးပါဘူး ဆရာ ဟိုဘက်နားလေးတင်ပါ”

၂၀၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“အစ်ကို ညီမလဲ လိုက်မယ်”

“အားလုံးပဲ လိုက်ခဲ့ကြပါ။ တစ်စုတစ်စည်းထဲ ရှိတာပေါ့၊
တို့အားလုံး သွားကြမယ်”

“အပြုံးဘီလူးနဲ့ အမုန်းဘီလူး၊ မင်းတို့ ရှေ့က သတိရှိရှိနဲ့
သွားကြပါ”

လေလိုက်ဘီလူးက သူ့ညီငယ်နှစ်ယောက်ကို လှမ်း၍
သတိပေးလိုက်၏။

မကြာမီ အပြုံးဘီလူးတို့ အလောင်းများ တွေ့ခဲ့ရသည်ဆို
သော နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၁) ❖ ၂၀၅

“ဘယ်မှာလဲ မင်းတို့ တွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ အလောင်းတွေ
ကော”

“စောစောက ဒီနေရာမှာ တွေ့ခဲ့ရတာပဲ၊ အခု မရှိတော့
ဘူး၊ ဘယ်နေရာကို ရောက်သွားပါလိမ့်”

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့မှာ အလွန်အမင်း အံ့သြမိ
ကြလေတော့သည်။

စောစောက ဤနေရာတွင် ကြီးမားသော ကျောက်
သေတ္တာကြီးတစ်လုံး ရှိခဲ့၏။

ယင်းသေတ္တာကြီးထဲတွင် အလောင်းဆယ့်တစ်လောင်းတိ
တိ တွေ့မြင်ခဲ့၏။

ထိုအလောင်းများထဲတွင် ထိန်ဝှက်တို့ညီအစ်ကို၏ အ
လောင်းများလည်း ပါသည်။

ယခုတော့ မရှိတော့ပြီ။

“နေစမ်းပါဦး၊ မင်းတို့ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ အလောင်းတွေက ဘယ်ပုံ
ဘယ်နည်း သေဆုံးနေကြတာလဲ”

“တစ်ချို့က ဓားဒဏ်ရာနဲ့ သေဆုံးကြတယ်၊ တစ်ချို့က မြား
ဒဏ်ရာနဲ့ တစ်ချို့ကတော့ ကျောက်တုံးကြီးတွေနဲ့ အထုခံရသလား
မသိဘူး၊ ခေါင်းတွေ မွကျနေတာကို တွေ့ရတယ် အစ်ကို”

လေလိုက်ဘီလူး၏မေးခွန်းကို အပြုံးဘီလူးက ပြန်ဖြေ
လိုက်လေသည်။

၂၀၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အမုန်းဘီလူးက ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်ခဲ့ရတာပဲ၊ အခု သက်သေခံ အထောက်အထားတွေက ချက်ခြင်းလိုလို ပျောက်သွားဝေကု ကျန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဟာ လိမ်ပြောသလိုတောင် ဖြစ်နေပြီ”

ချူရှင်းမှာ ငြိမ်သက်စွာ စဉ်းစားနေ၏။

ပြဿနာ၏အဖြေကို ရှာဖွေကြည့်သည်။

တောင်ကြားလမ်းထဲတွင် မိမိတို့အား ကျောက်တုံးကြီးများ နှင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပုံများကိုလည်း သတိရလာသည်။

အန္တရာယ်များက မိမိတို့ကို ကြိုဆိုနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ချူရှင်းက ရိပ်မိလာလေသည်။

BURMESE
CLASSIC
COM

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ပ) ❖ ၂၀၇

ထိုစဉ်...

“ခွပ်”

အရာဝတ္ထုတစ်ခုက ကျောက်ဖျာပေါ်သို့ ကျဆင်းလာသည်။

ခြေမြန်လက်မြန်ရှိသော ရေဘီလူးက ပြေးကောက်လေသည်။

ဝိတ်စအဖြူပေါ်တွင် ရေးထားသော စာတစ်စောင်ဖြစ်လေသည်။ ကျောက်ခဲတစ်လုံးတွင် ပတ်၍အပေါ်မှ ပစ်ချလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

“စာတစ်စောင်ပါလား၊ ဆရာ ဖတ်ကြည့်ပါဦး”

လရောင်က ထိန်လင်းရွန်းမြို့စွာ သာနေသည်ဖြစ်၍ ချူရှင်းသည်စာလုံးများကို ကောင်းစွာမြင်နေရ၏။

စာထဲမှာ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်။

“ငရဲပြည်မှ လူသတ်သမားချူရှင်း...

သင့်အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြိုဆိုပါသည်။

ယခုအချိန်မှစ၍ သားရဲတောင်

အမှောင်ရာဇာရွေးချယ်ပွဲကြီး စတင်

ကျင်းပပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာလိုက်သည်။

ပုံ

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမား

၂၀၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စာကိုဖတ်ပြီးနောက် ချူရှင်းသည် မျက်မှောင်ကြွတ်သွားသည်။

စာထဲတွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်တို့မှာ မလိုလားဖွယ်ရာ အဓိပ္ပါယ်များ အပြည့်အဝပါဝင်နေသည်။

ပထဝီသိုင်းသမားရှိရူး...။

ဒုစရိုက်လောက၏ အဓိပတိကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူက ဒုစရိုက်လောကမှ သိုင်းသမားများကို ငါးနှစ်ကြာမျှ ခေါင်းဆောင်ခဲ့ဖူးသည်။

ဒုစရိုက်လောကတွင် ဘုန်းမီးနေလတောက်ပခဲ့၏။

ဒုစရိုက်လောကကြီးတစ်ခုလုံးတွင် သူလက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်ရသည်။

“အားလုံး သတိထားကြဟေ့”

ချူရှင်းက ကျယ်လောင်စွာအော်၍ ကျောက်ဖျာပေါ် ခုန်ချလိုက်၏။ သူ၏သတိပေးချက်မှာ အချိန်မီရုံသာရှိသွားသည်။ သို့မဟုတ်ပါလျှင်...

ပထမပိုင်းပြီး၏။

ဒု-ဇာတ်သိမ်းပိုင်းဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

BURMESE
CLASSIC
.com